PONDĚLÍ, 23. BŘEZNA 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING

Předseda

(Zasedání bylo zahájeno v 17:05)

1. Pokračování zasedání

Předseda. – Prohlašuji zasedání přerušené ve čtvrtek 12. března 2009 za obnovené.

Nejdříve bych chtěl přivítat nového generálního tajemníka Evropského parlamentu pana Klause Welleho, který sedí po mé levici, a popřát mu vše nejlepší.

(Potlesk)

Napravo ode mne je pan David Harley, náměstek generálního tajemníka. Představuje takříkajíc kontinuitu v rámci sekretariátu. Rovněž jemu bych chtěl popřát vše nejlepší.

(Potlesk)

2. Prohlášení předsednictví

Předseda. – Dámy a pánové, byl jsem požádán, abych učinil následující prohlášení. Tento víkend si připomínáme 60. výročí deportace stovek tisíc obyvatel pobaltských států. V noci 24. března 1949 začala vlna sovětských deportací, během níž byly desítky tisíc Estonců, Lotyšů a Litevců násilně vyhnány ze své vlasti. Byli oloupeni o svá občanská a lidská práva a umírali následkem tvrdých a nelidských podmínek, jimž čelili v sovětských koncentračních táborech.

Téměř každá rodina v Lotyšsku, Litvě a Estonsku a také v dalších bývalých sovětských republikách trpěla v důsledku tohoto strašlivého násilí spáchaného totalitním komunistickým režimem. Téměř každé rodině zmizeli příbuzní na Sibiři, byli pronásledováni KGB, nebo byli uvězněni a utlačováni. Události, o nichž hovoříme, se neodehrály v nějaké temné, vzdálené minulosti. Zůstávají v živoucí paměti mnoha lidí, kteří jsou dnes občany EU.

Proto je naší povinností na základě našich společných hodnot a pro připomenutí mnoha obětí těchto deportací jasně a rozhodně odsoudit tyto strašlivé zločiny spáchané totalitním komunistickým režimem v Sovětském svazu. Obětem dlužíme objektivní, podrobné a pečlivé zhodnocení minulosti, protože usmíření lze dosáhnout vždy pouze na základě pravdy a uctění památky.

3. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

4. Složení Parlamentu: viz zápis

5. Přivítání

Předseda. – Dnes je mi ctí přivítat v našem Parlamentu delegaci Panafrického parlamentu. Jak všichni víte, Panafrický parlament je pro Africkou unii tím, čím je Evropský parlament pro Evropskou unii.

Zejména bych zde dnes rád přivítal pana Khumala a jeho parlamentní kolegy, neboť tak mám příležitost poděkovat jemu a jeho kolegům, a tím i předsedkyni Panafrického parlamentu paní Mongellaové, za přivítání, jehož se mi dostalo v říjnu 2008 během mé návštěvy Panafrického parlamentu, a rovněž za pozvání vystoupit na plenárním zasedání uvedeného parlamentu.

Ještě jednou bych vás rád srdečně přivítal. Jsem velmi potěšen, že jste tu dnes s námi.

(Potlesk)

- 6. Písemná prohlášení, která nejsou brána v potaz: viz zápis
- 7. Následný postup na základě postojů a usnesení Parlamentu: viz zápis
- 8. Texty smluv dodané Radou: viz zápis
- 9. Petice: viz zápis
- 10. Předložení dokumentů: viz zápis
- 11. Otázky k ústnímu zodpovězení a písemná prohlášení (předložení): viz zápis
- 12. Plán práce: viz zápis

(Plán práce byl přijat)

* *

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (*IT*) Pane předsedo, dámy a pánové, mám pro vás otázku týkající se Evropské rady. Slyšeli jsme, že jste na zasedání Evropské rady prohlásil, že Parlament souhlasí s tím, aby se hlasování o předsedovi Komise konalo 15. července a hlasování o dalších členech Komise po přijetí Lisabonské smlouvy.

Chtěla bych vědět, je-li to pravda či nikoliv, a pokud je to pravda, z jaké pravomoci jste toto prohlášení učinil.

Předseda. - Paní Frassoniová, protože jste tam byla, jsem si jist, že si vzpomenete, že jsme o této záležitosti hovořili na Konferenci předsedů. Tam padla ohledně 15. července pouze jedna námitka, a to ta vaše. Všichni ostatní předsedové skupin souhlasili s názorem vyjádřeným v mém prohlášení před Radou. V každém případě si můžete přecíst přesné znění mého vystoupení. Je k dispozici všem poslancům Evropského parlamentu a veřejnosti.

13. Jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám

Předseda. – Dalším bodem jsou jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). - (*FR*) Pane předsedo, chtěla bych upozornit Evropský parlament na příjezd běloruského prezidenta pana Lukašenka do Prahy. Je příjezd prezidenta Lukašenka v souladu s hodnotami, které zastáváme? Může Evropská unie jednat s prezidentem, který drží veškerou moc, bez lhůt a bez mandátu? Jak bude Evropská unie vnímána, když odsouhlasí přítomnost prezidenta, který odstranil mnoho svých politických protivníků a omezuje práva občanů? Jak bude naše Unie vnímána Obamovou administrativou, když američtí občané strádají v běloruském vězení a pravděpodobně zemřou, jestli se rychle nic neudělá? Domnívám se, že toto pozvání nikdy nemělo být učiněno.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). – (*ES*) Pane předsedo, rád bych vám něco řekl k El Muselu, významnému přístavu mého regionu, Asturie.

Je zcela zásadní, aby Komise uvolnila finanční prostředky pro další náklady tohoto přístavu. Komisař Tajani to chápe, stejně jako jeho předchůdce pan Barrot; oba uznali velké ekologické a provozní problémy El Muselu.

Uprostřed této krize, kdy jsou zařízení, jako je El Musel, životně důležitá, je načase překročit zdlouhavé, nadměrné administrativní překážky a upřednostnit a prosadit toto financování, jež je tak důležité pro Asturii, pro severní Španělsko a rovněž pro hospodářskou obnovu Evropy. Zopakuji to, pro hospodářskou obnovu Evropy, na níž se Španělsko se ctí podílí.

Metin Kazak (ALDE).–(*BG*) Výsledek posledního zasedání Evropské rady slouží jako příklad, jak realizovat jednu ze základních zásad Evropské unie: solidaritu.

Pomoc ve výši 5,6 miliardy EUR umožní lidem starého kontinentu překonat následky celosvětové hospodářské a finanční krize. 105 milionů EUR schválených pro Bulharsko a určených pro zabezpečení dodávek energie,

budování širokopásmového internetu a zemědělství odráží podporu a rostoucí důvěru ve vládní program pro řešení krize.

Pro mou zemi je životně důležité, aby Evropské komise schválila a Evropský parlament podpořil žádoucího prodloužení kompenzací za předčasné uzavření třetího a čtvrtého bloku jaderné elektrárny Kozloduj až do roku 2013. Bulharsko utrpělo velké ztráty v důsledku nedávné plynové války mezi Ruskem a Ukrajinou. Proto je důležité dodržovat zásadu, že se má se všemi členskými státy EU zacházet stejně.

Připojují se k pochvale předsedy Komise pana Barrosa a žádám své kolegy z Evropského parlamentu, aby v Evropě umožnili vítězství spravedlnosti a solidarity.

Eoin Ryan (UEN). - Pane předsedo, chtěla bych vznést otázku ohledně hanění a poznámek zaznívajících z některých míst na adresu irského bankovního a finančního systému.

Irský systém funguje podle právního a regulatorního rámce nařízeného EU. Systém v Irsku je tak silný nebo tak slabý, jako je rámec EU. Jak všichni víme, regulatorní systém se zhroutil na celém světě. Irsko není ani horší, ani lepší místo než jakékoliv jiné.

Protestuji proti nepřátelským poznámkám ohledně Irska, které se objevují v londýnských, newyorských a německých sdělovacích prostředcích. Všechna tato místa zažívají regulatorní a bankovní problémy, které jsou v mnoha případech horší než ty, jimž čelíme v Irsku. Soustavné hanění ze strany některých evropských sousedů se zakládá spíše na předsudcích než na objektivní skutečnosti a příliš nepřispívá k solidaritě v EU v době, kdy Evropa prochází obrovskými finančními a hospodářskými problémy.

László Tőkés (Verts/ALE). – (HU) Mezinárodně proslulá společnost Roşia Montană Gold Corporation, společný kanadsko-rumunský podnik, plánuje výstavbu největšího otevřeného zlatého dolu v transylvánském městě Verespatak (Roşia Montană). Evropský parlament ve svém usnesení z prosince 2004 vyjádřil hluboké znepokojení týkající se hrozby přírodní katastrofy představované tímto projektem. Valné shromáždění ICOMOS naproti tomu rozhodlo o ochraně historického dědictví dávného osídlení.

Podnik spojený s řadou skandálů se rozhodl pro použití stejné kyanidové technologie zpracování, jako byla ta, která v roce 2000 zamořila celý tok řeky Tisy. Rovněž byly zničeny stavební památky ve Verespataku (Roşia Montană) a jeho obyvatelstvo ožebračeno. Zdá se, že se rumunská vláda připravuje na zrušení zákazu investování.

Žádám Evropský parlament, aby zasáhl pro záchranu Verespataku a ochranu jeho přírodního prostředí. Evropská komise by měla přispět k rehabilitaci zničeného města a jeho okolí.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - (EL) Pane předsedo, v příštích několika dnech si připomeneme:

- 10 od zahájení špinavé války ze strany NATO a středolevých a středopravých vlád Evropské unie proti obyvatelům Jugoslávie,
- 6 let od zločinné války a okupace Iráku ze strany USA a jeho oddaných spojenců, války, jež stála životy zhruba 1,5 milionu Iráčanů,
- 60 let od založení NATO, imperialistické válečné mašinerie a hrozby celosvětovému míru, která připravuje oslavy svého 60. výročí společně s oslavným summitem ve Štrasburku.

Ve Washingtonu před deseti lety, 23. a 24. dubna 1999 vedoucí představitelé členských států NATO podepsali prohlášení k 50. výročí, v němž se schválena nová doktrína. Tak byla přijata nová strategie NATO, která rovněž oficiálně porušuje základní předpisy mezinárodního práva. Následovala řada dalších zločinných intervencí NATO v Afghánistánu, Iráku, Íránu a na Blízkém východě.

Při přípravě summitu NATO proměnily francouzské orgány centrum Štrasburku v zónu, kde neplatila žádná omezení, a aktivovaly nástroj Schengenské úmluvy, aby zabránily vstup mírových demonstrantů do Francie. Mobilizovaly značné ozbrojené a policejní síly, aby se s demonstranty vypořádaly. Tato opatření, která nestydatě porušují základní demokratická práva, ukazují, jak moc se imperialisté a NATO bojí lidu.

Lid potřebuje reagovat na oslavy a "fiesty" k 60. výročí zločinné imperialistické akce NATO posílením mírového hnutí, posílením základního požadavku na zrušení NATO...

(Předseda řečníka přerušil)

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Pane předsedo, meziskupiny mají v rámci tohoto Parlamentu dlouhou a jasnou historii. V meziskupinách se mohou poslanci sdružovat nehledě na politické rozdíly a projednávat významné otázky.

Například nejstarší euroskupina – pro zdravotní postižení – posuzuje právní předpisy procházející tímto Parlamentem, aby se zajistilo, že budou vhodné pro osoby se zdravotním postižením, a vzdělává ostatní poslance o otázkách souvisejících s tímto tématem.

Přes svou cennou práci byly meziskupiny loni odsunuty na okraj a vlastně byla ukončena jejich činnost vnitřními parlamentními pravidly, která odmítají meziskupinám zasedací místnosti a čas pro schůze v programu štrasburských zasedání.

Domnívám se, že bychom to měli velmi naléhavě vyřešit – ještě před následujícím volebním obdobím –, jinak se meziskupiny stanou věcí minulosti; když zmizí, Parlament to velmi ochudí a nebude tak dobře sloužit evropským občanům.

(Potlesk)

Desislav Chukolov (NI). – (*BG*) Dámy a pánové, v poslední době se v Bulharsku objevuje opovrženíhodná praktika známá jako "kupování hlasů".

Tu provádí každá politická skupina kromě vlastenecké strany Ataka. I když se strany popisují jako alternativa k vládnoucím stranám, platí svým voličům, jak naznačují informace z vesnice Brest u Plevenu.

Nadcházející volby v naší zemi budou podle všeho nejzmanipulovanější a nejpodvodnější v nedávné historii Bulharska. Protiústavní strana etnických Turků MRF přidělila obrovskou sumu 60 milionů EUR, jež jí mají pomoci k získání co největšího počtu poslanců zastupujících turecké zájmy v Evropském parlamentu a Národním shromáždění Bulharské republiky.

Existuje naprosto reálné nebezpečí, že v příštím Evropském parlamentu budou zástupci, kteří svá místa získají v důsledku kupování hlasů. Naše poselství ze strany Ataka zní: "Ne Turecku v EU", a žádáme pana předsedu Pötteringa, aby naléhal na bulharské orgány, které by měly dohlédnout na to, aby bylo tomuto postupu v nadcházejících volbách zabráněno přijetím volebního zákona.

György Schöpflin (PPE-DE). – (*HU*) Věc je zřejmá: pár stovek metrů od maďarských hranic v rakouské vesnici jménem Heiligenkreuz je rakouská společnost požádána, aby vybudovala velkokapacitní spalovnu odpadu. Na maďarské straně považuje město Szentgotthárd plánovanou výstavbu za nepřijatelnou, mimo jiné z důvodu ochrany životního prostředí.

V posledních dvou letech maďarská strana často protestovala, ale Rakušané to odmítali uznat. Výsledkem je nárůst protirakouských nálad, které dokonce začínají narušovat tradičně srdečné vztahy mezi oběma těmito zeměmi.

Žádáme rakouskou stranu, aby plán posoudila a přihlédla přitom k maďarským obavám a aby tuto stavbu zastavila.

Gyula Hegyi (PSE). - Pane předsedo, v lednu Komise napadla maďarské moratorium na geneticky modifikovanou kukuřici MON810. Moratorium jasně podporuje celá maďarská vědecká obec, všechny politické strany a maďarská společnost. Na březnovém zasedání Evropské rady získalo Maďarsko a Rakousko výraznou většinu pro zachování tohoto moratoria, a to nehledě na rozhodnutí Komise. Dvacet tři z dvaceti sedmi členských států podpořilo Maďarsko proti Komisi.

To ukazuje, že je nejvyšší čas, abychom v Evropské unii přezkoumali způsob povolování GMO. Domnívám se – a z hlasování v Radě je to zřejmé –, že většina členských států uvažuje stejně: že by členské státy měly mít pravomoc povolit GMO či nikoliv. Doufám, že nově zvolený Parlament vypracuje nové nařízení o povolování GMO vycházející z ducha subsidiarity a transparentnosti. Komise by měla s Parlamentem a členskými státy spolupracovat, nikoliv jim diktovat.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). - (FR) Pane předsedo, jedna naše kolegyně poslankyně hovořila o otázce meziskupin.

V tomto Parlamentu je více než 20 meziskupin a jejich činnost byla během tohoto končícího volebního období zřejmá. Nesčetné množství dokumentů těžilo z práce našich meziskupin; jsou to desítky tisíc lidí,

pane předsedo, a stovky institucí, které byly vyslechnuty díky práci meziskupin. Budeme-li nadále meziskupiny utlačovat tím, že jim budeme upírat zasedací místnosti, bude více demonstrací.

Pane předsedo, máte velké zkušenosti, máte velké zkušenosti s naším Parlamentem. Nedovolte více či méně utajeným podskupinám, aby se scházely v příštím volebním období. Neobáváme se o transparentnost na úrovni meziskupin, a proto váš žádáme, abyste zcela otevřeně posoudil meziskupiny během tohoto funkčního období. Tak prokážeme jejich užitečnost.

Pane předsedo, žádám vás, abyste nezůstával hluchý k žádostem meziskupin a ke všem dopisům, které vám byly v posledních letech zaslány.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (*PL*) Pane předsedo, nikdo nepopírá demografickou krizi v Evropě. Následná nedostatečná pracovní síla ohrožuje hospodářský rozvoj členských států EU. Krize rovněž narušuje účinnost penzijních systémů a vytváří závažné problémy evropských systémům zdravotní a sociální péče.

Mezitím Komise nechápe naše úsilí o změnu nepříznivých demografických trendů podporou budování rodiny. Zejména se objevují námitky proti potřebě snížení DPH na výrobky určené nejmenším dětem, jako jsou plenky. Myšlenka trestat jednotlivé země za přijímání takových řešení ukazuje na nedostatečné povědomí o nebezpečích, jimž čelíme, nebo by možná mohla být vnímána jako znamení zlého úmyslu. V každém případě je to nepřijatelné.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (*PT*) Je skandální, že jediná Portugalskem zcela vlastněná továrna na pneumatiky již několik měsíců nevyrábí, čímž ohrožuje téměř 300 přímých pracovních míst v sociálně znevýhodněné oblasti Vale do Ave. V této oblasti je v důsledku uzavírání podniků a propouštění v textilním odvětví jedna z nejvyšších měr nezaměstnanosti v Evropské unii.

Zaměstnanci společnosti Camac v Santo Tirso a odbory, které je zastupují, veřejně odhalily tuto závažnou situaci, přičemž uvádí, že společnost bankám ani státu nic nedluží a ve skutečnosti dluží kvůli vyrovnání desítky tisíc eur v důsledku zadržování DPH. Hlavními věřiteli jsou sami zaměstnanci, jejichž mzdy nejsou vypláceny, protože se společnost nevypořádala s důsledky pádu hodnoty britské libry, neboť do Spojeného království směřuje většina výrobků, a se stoupajícími cenami surovin používaných při výrobě.

Po insolvenční žádosti společnosti budou čekat do 30. března na rozhodnutí. Je naléhavě třeba, aby portugalská vláda a Evropská komise reagovali na varování a nespokojenost vyjádřené zaměstnanci, a předešly tak další nezaměstnanosti a bídě v oblasti, kde nejsou jiná pracovní místa.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - Pane předsedo, na pořadu jednání jsou nyní revize a reforma parlamentních postupů a jsem si jist, že zrovna vám je toto téma velmi blízké.

Mohl bych prosím podpořit poznámky vyjádřené několika kolegy, jež se týkaly meziskupin? Jsem spolupředsedou meziskupiny pro stárnutí a, jak možná víte, tento rok bylo 50 % voličů – úplně poprvé – starších padesáti let v porovnání s voliči do 50 let. Takže záležitosti stárnutí nejsou důležité jen pro lidi zde, ale také v zájmu lidí vně, mezi našimi voliči.

Chtěl bych vás poprosit, pane předsedo, abyste využil jasných a spravedlivých kvalit, jež jsou charakteristickými znaky vašeho předsednictví, a zajistil, že práce meziskupin bude od nynějška usnadněna, nikoliv omezována. Můžete nám to slíbit, prosím?

Předseda. – Vždy je hezké vidět britského konzervativce, který je zcela na evropské lodi a beze zbytku na naší straně. Děkuji vám mnohokrát a slibuji, že učiním vše, co bude v mých silách.

Proinsias De Rossa (PSE). – Pane předsedo, hovořím k otázce porušování práva životního prostředí v Irsku, konkrétně pokud se týká kvality vody. Nový průzkum EU týkající se kvality vody v Irsku naznačuje, že skoro dvě třetiny lidí uvádí, že je kvalita vody závažný problém, zatímco polovina se domnívá, že se její kvalita od roku 2004 snížila.

Osmdesát procent lidí se domnívá, že se kvalita našich řek, jezer a pobřežních vod během posledních pěti let nezvýšila. Po sedm let Komise zkoumá, zdali irská vláda plní rozhodnutí Evropského soudního dvora z roku 2002 týkající se porušování právních předpisů o kvalitě vody ze strany Irska či nikoliv.

Musíme najít způsob, jak zajistit, že právní předpisy, které přijímáme v zájmu evropských občanů, budou v členských státech fakticky uplatňovány. Komise, která je policistou a policistkou této Unie, musí zavčas jednat, aby tuto shodu zajistila.

Kinga Gál (PPE-DE). - (*HU*) V době napětí v nových členských státech stále fungují staré reflexy vládnoucích představitelů, které jsou nepřijatelné podle zásad právního státu. V Budapešti byla na náš národní svátek nepřijatelně porušena politická práva. Oblast okolo oslav byla zcela uzavřena, jako tomu bylo za diktatury. Před pár dny se požadavky na odpovědnější vládu a volání po odstoupení ministerského předsedy setkaly s policejní odpovědí, včetně zatýkání a nehumánního, ponižujícího zacházení.

Od tohoto víkendu pozorujeme, že demokracii nerespektují ani státní orgány, protože se snaží zabránit předčasným volbám přesouváním pozic vedoucích představitelů na kandidátkách. To není demokratický stát řídící se zásadami právního státu, o kterém jsme, mladá generace na konci komunistického režimu, snili; spíše se domníváme, že tak nastupuje měkká diktatura.

Podobně nám opatření rumunských orgánů připomínají reflexy minulosti, když proti doporučení rumunských orgánů cestoval prezident Maďarské republiky na oslavy konané dne 15. března v 1,5 milionové maďarské komunitě v Rumunsku, ale mohl tak učinit pouze soukromě, automobilem. Příčinou bylo to, že Rumunsko odvolalo povolení pro přistání prezidentova letadla na základě smyšlených důvodů, že by tato návštěva mohla poškodit vztahy mezi těmito dvěma zeměmi. To se odehrálo v roce 2009 mezi dvěma sousedícími členskými státy EU.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (*HU*) Minulý týden summit EU potvrdil základní zásady, které konstatoval Evropský parlament, konkrétně to, že Evropská unie nebude tolerovat protekcionismus a neumožní znehodnocení úspěchů společného trhu. Blahopřeji panu předsedovi, že se zúčastnil zasedání Evropské rady.

Byla přijata velmi důležitá rozhodnutí, včetně rozhodnutí o záležitostech, jež před rokem doporučoval maďarský ministerský předseda Ferenc Gyurcsány a které podpořila Rasmussenova zpráva v Evropském parlamentu, konkrétně vytvoření systému kontroly nad finančním trhem a bankami. V této věci bylo na tomto summitu v zásadě přijato rozhodnutí, což představuje velmi významný pokrok.

Je to významný krok vpřed nejen pro celou Evropskou unii, ale zejména pro středoevropské, východoevropské a pobaltské státy, jejichž banky se nemohou vzdát svých subvencí v tomto regionu, ale musí přeposílat podporu, kterou obdrží.

Velmi důležitá je skutečnost, že se podpora vyváženosti plateb členských států vně eurozóny zdvojnásobila z 25 miliard EUR na 50 miliard EUR, protože tak EU vyjadřuje svou solidaritu. To je společným zájmem nás všech a díkybohu je to v zájmu celé Evropské unie.

Aurelio Juri (PSE). - (*SL*) Na našem posledním zasedání jsme přijali důležitý námořní legislativní balíček, který zlepšuje postupy v případě námořních katastrof.

Jak víme, z moře máme mnoho prospěchu, ale přináší rovněž rizika. Pokud se stane závažná nehoda, důsledky dopadnou na obyvatelstvo na pobřeží. Proto je nejlepším opatřením prevence, zejména taková prevence, která reguluje objem a povahu námořní dopravy podle citlivosti tranzitních oblastí.

Proto bych rád položil následující otázku Komisi, a zejména panu komisaři Tajanimu, který zodpovídá za dopravu a kterému ji adresuji v jeho mateřské italštině.

(IT) Pane předsedo, dámy a pánové, (...) jak cíle tohoto nového právního předpisu odpovídají plánům dvou zplynovačů produkujících methan v Terstském zálivu, tedy oblasti s velmi intenzivní lodní dopravou a vysokou hustotou osídlení, kde je moře mělké, ne hlubší než 20 metrů, a nesmí být porušeno mořské dno, protože je nestabilní. Pokud budou terminály postaveny, může u jednoho takového zařízení zakotvit jeden tanker týdně. Víme, jak tyto lodě ohrožují podobné oblasti.

Bogusław Rogalski (UEN). – (*PL*) Pane předsedo, dnes bych se chtěl obzvláště zaměřit na způsob, kterým se izraelská armáda snaží vyhladit palestinský národ přímo před našima očima. Neměli bychom k této otázce zůstávat neteční.

S rozpaky naslouchám zprávám izraelských sdělovacích prostředků, poslouchám vojáky, kteří podrobně líčí, jak jim bylo přikázáno, aby stříleli civilisty, včetně starých žen. List *Haarec* zveřejnil písemný rozkaz vydaný jedním z vojenských velitelů jeho podřízeným. Nařizoval svým mužům, aby stříleli lidi pomáhající zraněným Palestincům. Konečně se vojáci rovněž učí, jak ukazovat naprosté pohrdání palestinskými životy. Důkaz toho může být nalezen v podobě makabrózních triček izraelských vojáků, jež ukazují těhotnou arabskou ženu a nesou slogan "jeden výstřel, dva mrtví".

Musíme porušit mlčení, které v této otázce panuje v této sněmovně. Žádný národ není horší než jakýkoliv jiný. Dnes potřebují Palestinci naši pomoc a podporu. Měli bychom se touto výzvou zabývat a tento problém řešit.

Anna Záborská (PPE-DE). – (*SK*) Před dvěma týdny jste nám, pane předsedo, oznámil velmi smutnou a strašnou zprávu. V Německu mladý muž zabil 15 lidí a potom zabil sám sebe. Vraždil a kromě mnoha dalších uvrhl do smutku a beznaděje i svou vlastní rodinu. I oni ztratili dítě, i jim se zhroutil svět.

Dovolte mi, abych citovala prezidenta Spolkové republiky Německo na pohřbu obětí: "Stojíme všichni před vážnou otázkou. Děláme dost pro to, abychom uchránili sebe a naše děti? Děláme dost pro to, abychom ochránili ohrožené osoby? Děláme dost pro vnitřní mír v našich zemích? Sami u sebe musíme zkoumat, co máme v budoucnosti dělat lépe, jaké ponaučení musíme vyvodit z této skutečnosti. Pomáhejme i rodičům s jejich dětmi, aby se vyhnuli ohrožením."

Proto znovu vyzývám Evropský parlament a Evropskou komisi k podpoře celoevropské kampaně: Víte, kde je teď vaše dítě? Jak jsem to již řekla na této půdě, učiňme vše pro to, aby se taková událost už nikdy neopakovala.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Evropská unie je především sociální Evropa. Potřebujeme hospodářský rozvoj, ale stejně tak potřebujeme pracovní místa, slušné mzdy a důchody, přístup ke zdravotním a vzdělávacím službám, které musí být kvalitní, aby byly užitečné.

Během hospodářské krize se mnohé společnosti dostaly do potíží a zaměstnanci ztratili svá místa.

V Rumunsku v podnicích společnosti Arcelor Mittal v Galați a Hunedoaře bude z technického hlediska několik tisíc zaměstnanců cyklicky nezaměstnaných, přičemž budou pobírat 75 % své mzdy nebo budou prohlášeni za nadbytečné. K podobným situacím rovněž dochází v jiných zemích a u jiných společností z různých průmyslových odvětví.

Vyzývám Komisi, aby projednala přípravu rozhodnutí Rady, jehož cílem bude přezkum kritérií přístupu k Evropskému sociálnímu fondu a Evropskému fondu pro přizpůsobení se globalizaci. To je třeba uskutečnit na úrovni odvětví i společností, a to nejen regionálně a místně, aby mohly být finanční prostředky rychle uvolňovány pro pomoc zaměstnancům v krizi.

Jsem přesvědčena, že Evropa může a musí udělat více pro zaměstnance, kteří čelí obtížím.

Edit Bauer (PPE-DE). - (*HU*) Chtěla bych upozornit na metody, které používá slovenská vláda k potlačování jazykových práv menšin, přičemž porušuje jejich práva. Minulý týden přijala vláda legislativní návrh týkající se státního jazyka, který podle této vlády neovlivňuje používání jazyků menšin, avšak samotný zákon svědčí o opaku.

Chtěla bych uvést dva příklady. Paragraf 8 odst. 4 tohoto zákona se týká institucí zdravotní a sociální péče a stanoví, že jsou dva případy, kdy mohou příslušníci menšiny použít svůj mateřský jazyk v těchto institucích: pokud neznají státní jazyk, nebo pokud instituce sídlí v oblasti, kde menšina tvoří více než 20 % obyvatel. Takže se lékař pacienta nejdříve zeptá, jakým jazykem hovoří, a teprve poté se ho zeptá na jeho potíže, jinak se porušení podle tohoto zákona trestá pokutou mezi 100 a 5 000 EUR.

Situace není o nic lepší, i pokud se týká poskytování informací, u rozhlasového vysílání – s výjimkou rozhlasového vysílání veřejné služby – se musí vysílat nejprve v jazyce menšiny, a poté ještě jednou úplně a v překladu.

Pane předsedo, mám pouze jednu otázku: mohou se menšiny spolehnout na podporu Evropy?

Jelko Kacin (ALDE). - (*SL*) V Bazovici nedaleko Terstu a italských hranic se již od roku 1945 nachází pomník prvním evropským antifašistům. Čtyři slovinští vlastenci, Bidovec, Marušič, Miloš a Valenčič, byli v roce 1930 v průběhu prvního terstského procesu odsouzeni zvláštním fašistickým tribunálem k smrti.

Dosud byl pomník poškozen a znečištěn barvou šestkrát, naposledy zhruba před pouhým týdnem. Tento akt vandalismu je jednou z řady politických, hospodářských a vzdělávacích akcí, jejichž účelem je vyvinout tlak na slovinskou etnickou komunitu v Itálii a na Slovinskou republiku.

Velké množství činů, včetně znečišťování slovinských pomníků, slovinských škol a regionálních označení nesoucích slovinské názvy, barvou hluboce zraňuje italské občany slovinského původu a Slovince ve Slovinské republice.

Avšak nikdo dosud nebyl pohnán za tyto trestné činy k odpovědnosti. Zdráhám se uvěřit, že je italská policie tak nekompetentní, že nemůže najít pachatele, nebo že by zde neexistoval dostatek politické vůle. Ale když se šestnáctkrát po sobě zdá nemožné vystopovat pachatele, je to opravdu příliš.

Dimitar Stoyanov (NI). – (*BG*) Dámy a pánové, během posledního dílčího zasedání a v souvislosti s rozpravou o Turecku se hovořilo o tom, že Turecko neuznává genocidu Arménů. Avšak nevíte o další neuznané genocidě spáchané Turky během posledních pěti set let: genocidě Bulharů.

Slovy soudobého amerického novináře jménem MacGahan vás seznámím s některými jejími drobnými epizodami, jež probíhaly během čtyř dnů v dubnu 1876:

"Je mi jedno, zdali je tato informace nestranná či nikoliv, protože bylo určeno číslo 15 000 lidí zabitých během čtyř dnů. Žádné zaokrouhlování dále nezhorší tuto hrůzu, která je ve svém rozsahu kolosální, pokud vezmete v úvahu všechny zhoubné, opovrženíhodné podrobnosti této brutální vraždy. Sám francouzský konzul slyšel, jak bašibozukové říkají svému pozornému publiku, s jakým potěšení uřezávali hlavy dětem a zvědavě pozorovali, jak se jich drobná tělíčka hroutí a kutálejí okolo jako poražená kuřata."

Těchto několik řádků popisuje jen několik málo dnů pěti století jednoznačné genocidy spáchané osmanskými Turky na zotročených Bulharech. My, poslanci Evropského parlamentu ze strany Ataka, požadujeme uznání a omluvu před zahájením jakékoliv diskuse o tureckém členství v Evropské unii.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). - (*EL*) Pane předsedo, kromě zemědělské politiky a hospodářské politiky je podle mého názoru dnešní společné zemědělská politika, podle revize z let 2003–2008, mnohem více také sociální politikou. Znovu se podle mého názoru například posilují programy potravinové pomoci, přijímají se iniciativy ohledně ovoce a zeleniny ve školách a provádí se programy pro rozšíření a povzbuzení venkova.

Avšak pro splnění požadavků dneška je potřeba silné společné zemědělské politiky, protože jejím prostřednictvím zemědělci získávají podporu a zůstávají na venkově. Buďme jednotní při požadavku na to, aby byly prostředky společné zemědělské politiky převáděny do ostatních politik. Prostředky společné zemědělské politiky je třeba navýšit:

- pokud chceme bezpečné potraviny, protože jedinými bezpečnými potravinami mohou být a měly by být evropské potraviny,
- chceme-li dostatečné množství potravin, protože jen tak budeme schopni čelit krizím,
- pokud chceme chráněné životní prostředí, v němž budou potraviny vyráběny v souladu s evropskými zvyklostmi,
- chceme-li, aby zemědělci zůstali na venkově, musíme jim pomáhat,
- chceme-li zdravé spotřebitele, musíme jim dodávat evropské potraviny.

Závěrem bych chtěl vyzvat Evropskou unii, aby navýšila svůj rozpočet, protože tak zajistí Evropě budoucnost. Rovněž pokud chceme silné odvětví zemědělství, měli bychom navýšit finanční prostředky společné zemědělské politiky.

Chris Davies (ALDE). - Pane předsedo, je to již měsíc, co jste navštívil Gazu, ale poslední údaje izraelské vlády ukazují, že se nic nezměnilo: stále nemůže přes hraniční přechody projíždět žádný náklad pro rekonstrukci, žádný materiál pro školy, žádný pro průmysl. Bombardování bylo zastaveno, ale blokáda trvá.

To by mohla být vhodná doba, aby se tento Parlament pokusil a ovlivnil mínění vystavením triček, o nichž se zmínil jiný poslanec – oblečení určené vojákům, například ostřelovačům z brigády Givati, která znázorňují těhotnou palestinskou ženu a slogan: "Jeden výstřel, dva mrtví". V izraelském tisku se objevují zprávy o dalších designech triček, které jsou ještě rasističtější, extrémnější, odpornější. Taková výstava může podnítit poslance k otázce, jestli by se mělo pokračovat v práci na dohodě o přidružení mezi EU a Izraelem za stávajících okolností.

Předseda. – Pane Davisi, na svém zasedání minulou středu přijalo parlamentní shromáždění EU-Středomoří, kterému jsem sám předsedal, usnesení o tragické situaci na Blízkém východě. Chtěl bych vám tuto skutečnost připomenout. Je důležité vzít toto usnesení na vědomí. Děkuji vám za vaše připomínky.

Péter Olajos (PPE-DE). - (*HU*) Není to poprvé, co musím vystoupit v souvislosti s plánovanou výstavbou obrovské uhelné elektrárny ve slovenském Trebišově, která ročně vypustí 4 miliony tun oxidu uhličitého.

Tato elektrárna se setkala s protesty jak na slovenské, tak maďarské straně hranice, a přesto zúčastněné strany znovu zahájily postup pro udělení licence této elektrárně.

Na jedné straně hranice vydala maďarská vláda Strategii pro krizové řízení a růst, podle které na základě krizového řízení Maďarsko usiluje o rozšíření největšího emitenta oxidu uhličitého, elektrárny Mátra, o nový 440 megawattový blok, který ročně produkuje 6 milionů tun znečištění. Nemohu říci, že by jedna z těchto elektráren měla v budoucnu používat systémy zachycování a ukládání uhlíku.

Na konci loňského roku přijala Evropská unie klimatický balíček a minulý víkend na summitu EU schválila financování režimu klimatických náhrad pro rozvojové země. Kromě toho se vší silou připravujeme na prosincovou kodaňskou klimatickou konferenci. Mezitím vedoucí představitelé dvou členských států, Slovenska a Maďarska – přestože je pravda, že ti poslední rezignovaně – pokračují, jako by se nic nestalo, a financují změnu klimatu z peněz daňových poplatníků, aniž by brali v potaz jejich protesty. Doufám, že to Evropská unie ani politicky, ani materiálně nepodpoří.

Luisa Morgantini (GUE/NGL). – (*IT*) Pane předsedo, dámy a pánové, zatímco se ve východním Jeruzalémě dále demolují domy, cílem izraelské politiky se stala i palestinská kultura. Je smutné, že někteří izraelští vojáci vlastní trička s obrázkem těhotné palestinské ženy s terčem a sloganem: "Jeden výstřel, dva mrtví".

Na arabskou kulturu se útočí. Palestinské orgány společně s arabskými národy rozhodly vyhlásit východní Jeruzalém – nikoliv celý Jeruzalém – hlavním městem arabské kultury pro rok 2009. Izrael uvěznil 20 aktivistů, včetně mezinárodních, kteří prostě jen organizovali oslavu palestinské kultury. Jedná se o pokus o zničení veškeré palestinské přítomnosti ve východním Jeruzalémě.

Proto se ptám sama sebe, jestli může mezinárodní společenství udělat něco, aby zajistilo úspěch této události a aby byl Jeruzalém skutečně společným městem. Přispějme k uskutečnění této události.

Alojz Peterle (PPE-DE). - (*SL*) O víkendu bylo Slovinsko, a zejména region Dolní Kraňsko, zalarmováno rozhodnutím společnosti Renault o přesunu výroby automobilů Clio z města Novo Mesto do Francie.

Rád bych věřil oficiálnímu vysvětlení, že rozhodnutí bylo učiněno z důvodu zvýšené poptávky po vozech Clio a Twingo, nikoliv protekcionismem kvůli potížím automobilového průmyslu.

Dámy a pánové, komu patří výrobní závod Revoz ve městě Novo Mest? Je slovinský? Patří Francouzům? Odpověď je jasná: slovinský výrobní závod, který vyrábí francouzská auta, je především evropským výrobním závodem.

Jsem pevně přesvědčen, že musíme chránit automobilový průmysl pomocí spíše evropského řešení než řešení národního. Jinak se sami vzdálíme od dodržování čtyř základních svobod, jež tvoří jádro evropského jednotného trhu.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (*DE*) Pane předsedo, na začátku března byli političtí vězni převezeni ze sibiřské Čity do Moskvy, aby zde znovu čelili neudržitelným obviněním. První veřejné slyšení se má konat dne 31. března. Stejný den se má konat i páté kolo konzultací o lidských právech mezi EU a Ruskem. Rusové nyní odložili tyto důležité rozhovory na neurčito.

Rusko tím dává velmi jasně najevo, jak málo si cení lidských práv. Spíše než by vykonával spravedlnost, slouží soudní systém nadále k odstraňování odpůrců režimu a EU je nadále podváděna.

Richard Seeber (PPE-DE). – (DE) Pane předsedo, chtěl bych adresoval Komisi kritickou poznámku, která se týká rozhodnutí o zákazu tradičních žárovek, jež bylo v písemné formě předloženo minulý týden. Zcela podporuji naše požadavky na energetickou účinnost a cíle v oblasti ochrany klimatu, které jsme vypracovali společně s Radou a Komisí. V tomto případě byl špatný pouze přístup. Je zřejmé, že se občané necítí zúčastněně, pokud je rozhodnutí přijímáno za zavřenými dveřmi za použití postupů projednávání ve výborech. Komise si nevyhnutelně zaslouží kritiku, protože nezapojila Evropský parlament do postupu rozhodování a nepoužila běžný postup.

Zadruhé se projevila nedostatečná komunikace. Lidé mají velké obavy, protože nebylo provedeno žádné komplexní posouzení dopadů těchto opatření, zejména proto, že víme o obsahu rtuti v těchto žárovkách, čímž ohrožují lidské zdraví, především zdraví dětí.

Zatřetí by bylo rozumné zamyslet se nad budoucností a podporou nových technologií. Proto bych chtěl Komisi požádat, aby předložila nový návrh.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Pane předsedo, Estonci, Lotyši a Litevci vám budou vděčnější za vaše vyjádření solidarity u příležitosti 60. výročí od deportací v pobaltských zemích v roce 1949, které jsou všeobecně považovány za zločiny proti lidskosti spáchané v míru čtyři roky po konci války. Dvě třetiny deportovaných tvořily ženy a děti, které byly poslány na Sibiř zhruba na deset let. Poměrně by se počet deportovaných rovnal jednomu a půl milionu, pokud by se tyto události odehrály ve třech skandinávských státech – Švédsku, Dánsku a Norsku.

Avšak dnes je zřejmé, že ekonomické a politické rozšíření Evropy není dostatečné pro skutečně integrovanou Evropu jakožto "společenství hodnot". Potřebujeme novou vlnu rozšíření: rozšíření evropského svědomí. Urychleně potřebujeme celoevropské uvědomění a vůli uznat tyto zločiny a újmy jako nedílnou součást naší společné historie.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Mnoho z nás dnes hovořilo o potřebě solidarity a já chci v tomto tématu rovněž pokračovat.

Energetická nezávislost Evropské unie a solidarita mezi členskými státy jsou v této záležitosti mnohem naléhavější než kdy jindy. Naše akce musí být jednotná a soudržná nejen s ohledem na rizika, ale rovněž na potřebu diverzifikace našich zdrojů.

Blahopřeji Evropské radě k dohodě, které dosáhla ohledně plánu hospodářské obnovy, a to za důraz, který klade na odvětví energetiky a financování projektu Nabucco.

Vyzývám Evropskou komisi, aby rychle a účinně nalezla metody, které zaručí, že budou tyto finanční prostředky efektivní a budou vytvářet požadované výsledky v odvětví energetiky, a především v odvětví hospodářství závažně zasaženém a ohroženém protekcionismem.

Uchýlení se k protekcionismu je nejhorší věcí, která se může stát rozvíjejícím se i rozvinutým ekonomikám.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Pane předsedo, uběhl rok od rozhodnutí skupin o revizi jednacího řádu Parlamentu, které ztížilo fungování meziskupin tím, že mohou fungovat pouze ve čtvrtek odpoledne. To celkově odstraňuje tyto meziskupiny, které byly platformou pro představování myšlenek, zejména o otázkách, které se z větší části netýkaly evropských politik, například otázek rodiny.

Předsedám meziskupině pro rodinu a ochranu dětí a musím vám tlumočit hlubokou lítost Sdružení pro rodinu v rámci občanské společnosti a evropských občanů nad skutečností, že se již nemohou vyjadřovat prostřednictvím meziskupiny.

Skupina pro revizi jednacího řádu nám dosud nesdělila, zda vyhodnotila meziskupiny a jaké je řešení pro budoucnost. Co je může nahradit?

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). - Pane předsedo, chtěl bych něco málo říci k důležité otázce týkající se Evropské ceny za literaturu. Cenu financuje Kulturní program Evropské unie a zaměřuje se na zdůraznění kreativity v oblasti současné krásné literatury. Domnívám se, že se jedná o velmi dobrou iniciativu, ale obávám se o její realizaci.

Kontaktovaly mne kulturní organizace z mé země, které jsou nešťastné, protože Rumunsko nebylo zahrnuto do letošního programu. Ze 34 způsobilých zemí je do každoročního programu zahrnuto pouze 12 z nich. Legitimní otázkou je, jak by se mohly aktivně účastnit zbývající země, včetně Rumunska, které nejsou do programu zahrnuty. Proto bych vás chtěl na tento problém upozornit a doufám, že společně s Evropskou komisí nalezneme uspokojivé řešení tohoto problému.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Pane předsedo, dámy a pánové, tento rok bude pro Evropu velmi náročný. Potýkáme se s výzvami, které nemají v evropských dějinách obdoby.

Musíme bojovat proti finanční a hospodářské krizi, proti energetické krizi, změně klimatu a proti terorismu, který ohrožuje vše, co jsme dosud vybudovali. Proto je více než kdykoliv jindy nezbytné, abychom zůstali jednotní.

Musíme se postavit protievropským projevům, ultranacionalistickým prvkům, které jsou nebezpečné a zhoubné. V současném klimatu mohou být občané nespokojení se zhoršující se krizí, nehledě na další problémy, snadno zmanipulováni ultranacionalisty, kteří využívají této nepříznivé celkové atmosféry k útoku na sjednocenou Evropu. Dovolte mi připomenout, že dopady krize, které nyní pociťujeme, by byly bez Evropské unie a eurozóny katastrofální.

Vyzývám ty evropské politiky, kteří se účastní volební kampaně, aby zaujali pevné stanovisko vůči protievropským projevům. Vyzývám je, aby nepoužívali ultranacionalistické a šovinistické prvky nebo "vůdcovské projevy" pouze pro získání několika dalších hlasů. Děkuji vám.

Iuliu Winkler (PPE-DE). - (*HU*) Podle oficiálního prohlášení v důsledku celosvětové hospodářské krize je třeba obnovit důvěru v mezinárodní finanční systém. Nyní je důvěra jedním z klíčových slov používaným rovněž v dokumentech Evropské unie.

Rád bych vám navrhl další klíčové slovo – solidaritu, protože solidarita nebo spolupráce je často opakovanou základní hodnotou, z níž Evropská unie vychází. Avšak rád bych se zeptal, zdali můžeme, my vně eurozóny, hovořit o uplatňování solidarity, když dostáváme rady, abychom raději zvýšili daně a příspěvky, než abychom spoléhali na krizové fondy EU a její mechanismy, jakkoliv je to právě zásada solidarity, podle níž EU tento fond spravuje.

Mají se občané členských států střední a východní Evropy vzdát naděje na dosažení životního standardu EU v rozumné lhůtě? Domnívám se, že nikoliv. Jsem si jist, že stanovisko, které EU proklamuje před summitem G20, bude stanoviskem přijatelným pro nás pro všechny.

Csaba Sógor (PPE-DE). - (*HU*) Maďarské komunity v pěti členských státech EU si nedávno připomněly maďarskou revoluci a válku za nezávislost v letech 1848–1849. Maďaři tehdy bojovali po boku Poláků, Srbů, Chorvatů, Švábů, Němců, Rakušanů, Arménů a Rumunů za svou svobodu a za svobodu světa proti dvěma největším evropským armádám.

Tuto událost si připomínáme každý rok v březnu, a stejně tak i prezidenti dvou dalších zemí. Rumunské orgány se nečestně pokoušely způsobem nevhodným pro zemi EU zabránit Lászlóvi Sólyomovi, prezidentu Maďarské republiky, cestovat do Rumunska. Co by se stalo, kdyby se o to samé pokoušely v případě prezidenta Spojených států Baracka Obamy, který rovněž uznává a ctí maďarskou vládu za nezávislost z roku 1848, kdyby se rozhodl přicestovat do Rumunska?

Bylo by dobře, kdybychom nakonec mohli všichni uznat, že žijeme v Evropě, kde můžeme navzájem respektovat vlastní minulost a dějiny a můžeme rovněž vzájemně respektovat naše státní svátky.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Obhajuji integraci Srbska a jeho přistoupení k Evropské unii. V této souvislosti vyzývám Evropskou komisi, aby přijala konkrétní účinná opatření, která zaručí práva obyvatel náležejících k rumunské menšině žijící v údolí Timoc.

V údolí Timoc na území okresů Krajina, Morava, Požarevac a Timoc ve východním Srbsku musí být účinně uplatňovány Rámcová úmluva Rady Evropy o ochraně národnostních menšin a Evropská charta regionálních či menšinových jazyků. Nyní je rok 2009 a jsem přesvědčen, že nadešel čas, aby tradiční rumunská etnická komunita v údolí Timoc požívala práv na poměrné zastoupení a církevní a vzdělávací záležitosti ve své rodné rumunštině. Děkuji vám.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ONESTA

Místopředseda

Předsedající. - Tento bod je ukončen.

14. Dohoda o hospodářském partnerství ES-CARIFORUM – Prozatímní dohoda o hospodářském partnerství ES-Pobřeží slonoviny – Dohoda o partnerství Carifora-ES – Prozatímní dohoda o hospodářském partnerství ES-Pobřeží slonoviny – Prozatímní dohoda o hospodářském partnerství ES-Ghana – Prozatímní dohoda o hospodářském partnerství ES-státy EPA (SADC) – Dohoda o hospodářském partnerství , Státy východní a jižní Afriky-ES – Dohoda o hospodářském partnerství ES-partnerské státy Východoafrického společenství – Prozatímní dohoda o hospodářském partnerství ES-střední Afrika (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem je společná rozprava o dohodách o hospodářském partnerství:

- doporučení (A6-0117/2009) pana Martina za Výbor pro mezinárodní obchod k návrhu rozhodnutí Rady o dohodě o hospodářském partnerství mezi státy CARIFORUM na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé (05211/2009 C6-0054/2009 2008/0061 (AVC)) a
- doporučení (A6-0144/2009) paní Mannové za Výbor pro mezinárodní obchod k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření prozatímní dohody o hospodářském partnerství mezi Pobřežím slonoviny na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé (05535/2009 C6-0064/2009 2008/0136 (AVC)),
- otázka k ústnímu zodpovězení, kterou pokládají Helmuth Markov a David Martin za Výbor pro mezinárodní obchod Radě: Dohoda o hospodářském partnerství mezi státy Carifora na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé (O-0033/2009 – B6-0203/2009),
- otázka k ústnímu zodpovězení, kterou pokládají Helmuth Markov a David Martin za Výbor pro mezinárodní obchod Komisi: Dohoda o hospodářském partnerství mezi státy Carifora na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé (O-0034/2009 – B6-0204/2009),
- otázka k ústnímu zodpovězení, kterou pokládají Helmuth Markov a Erika Mannová za Výbor pro mezinárodní obchod Radě: Prozatímní dohoda o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy a Pobřežím slonoviny (O-0047/2009 – B6-0217/2009),
- otázka k ústnímu zodpovězení, kterou pokládají Helmuth Markov a Erika Mannová za Výbor pro mezinárodní obchod Komisi: Prozatímní dohoda o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy a Pobřežím slonoviny (O-0048/2009 B6-0218/2009),
- otázka k ústnímu zodpovězení, kterou pokládají Helmuth Markov a Christofer Fjellner za Výbor pro mezinárodní obchod Radě: Prozatímní dohoda o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Ghanou na straně druhé (O-0035/2009 – B6-0205/2009),
- otázka k ústnímu zodpovězení, kterou pokládají Helmuth Markov a Christofer Fjellner za Výbor pro mezinárodní obchod Komisi: Prozatímní dohoda o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Ghanou na straně druhé (O-0036/2009 – B6-0206/2009),
- otázka k ústnímu zodpovězení, kterou pokládají Helmuth Markov a Glyn Ford za Výbor pro mezinárodní obchod Radě: Prozatímní dohoda o partnerství mezi tichomořskými státy na jedné straně a Evropským společenstvím na straně druhé (O-0037/2009 B6-0207/2009),
- otázka k ústními zodpovězení, kterou pokládají Helmuth Markov a Glyn Ford za Výbor pro mezinárodní obchod Komisi: Prozatímní dohoda o partnerství mezi tichomořskými státy na jedné straně a Evropským společenstvím na straně druhé (O-0038/2009 – B6-0208/2009),
- otázka k ústnímu zodpovězení, kterou pokládají Helmuth Markov a Robert Sturdy za Výbor pro mezinárodní obchod Radě: Prozatímní dohoda o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a státy Společenství pro rozvoj Jižní Afriky (SADC) EPA na straně druhé (O-0039/2009 B6-0209/2009),
- otázka k ústnímu zodpovězení, kterou pokládají Helmuth Markov a Robert Sturdy za Výbor pro mezinárodní obchod Komisi: Prozatímní dohoda o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a státy Společenství pro rozvoj Jižní Afriky (SADC) EPA na straně druhé (O-0040/2009 B6-0210/2009),
- otázka k ústnímu zodpovězení, kterou pokládají Helmuth Markov a Daniel Caspary za Výbor pro mezinárodní obchod Radě: Prozatímní dohoda, kterou se stanoví rámec pro dohodu o hospodářském partnerství mezi státy východní a jižní Afriky na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé (O-0041/2009 B6-0211/2009),
- otázka k ústnímu zodpovězení, kterou pokládají Helmuth Markov a Daniel Caspary za Výbor pro mezinárodní obchod Komisi: Prozatímní dohoda, kterou se stanoví rámec pro dohodu o hospodářském partnerství mezi státy východní a jižní Afriky na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé (O-0042/2009 B6-0212/2009),
- otázka k ústnímu zodpovězení, kterou pokládá Helmuth Markov za Výbor pro mezinárodní obchod Radě: Dohoda zavádějící rámec pro dohodu o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho

členskými státy na jedné straně a partnerskými státy Východoafrického společenství na straně druhé (O-0043/2009 – B6-0213/2009),

- otázka k ústnímu zodpovězení, kterou pokládá Helmuth Markov za Výbor pro mezinárodní obchod Komisi: Dohoda zavádějící rámec pro dohodu o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a partnerskými státy Východoafrického společenství na straně druhé (O-0044/2009 – B6-0214/2009),
- otázka k ústnímu zodpovězení, kterou pokládají Helmuth Markov a Kader Arif za Výbor pro mezinárodní obchod Radě: Prozatímní dohoda o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a střední Afrikou na straně druhé (O-0045/2009 B6-0215/2009),
- otázka k ústnímu zodpovězení, kterou pokládají Helmuth Markov a Kader Arif za Výbor pro mezinárodní obchod Komisi: Prozatímní dohoda o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a střední Afrikou na straně druhé (O-0046/2009 – B6-0216/2009).

David Martin, *navrhovatel*. – Pane předsedající, když se účastníme přímo, vždy tíhneme k nadhodnocení důležitosti otázky, ale u této konkrétní otázky se nedomnívám, že by k něčemu takovému došlo. Dnes se zabýváme řadou dohod, které mohou ovlivnit životy, kvalitu životů a zdraví doslova milionů lidí v rozvojovém světě.

Než přejdu k podstatě mé zprávy, chci poděkovat své kolegyni Glenys Kinnockové, která byla jako spolupředsedkyně Smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU nejvíce slyšet ohledně dohod o hospodářském partnerství a jejich dopadu na rozvoj, a to nikoliv pouze v této sněmovně, ale hovořila rovněž v zájmu zemí AKT na celém světě. Jak mnoho z vás ví, Glenys na konci tohoto volebního období odchází a domnívám se, že nám bude velmi chybět její práce, již vykonala v souvislosti s AKT, a zejména pokud se týká dohod o hospodářském partnerství.

Dohody o hospodářském partnerství mají v tomto Parlamentu složitou historii. Opravdu zde existovalo napětí mezi obchodními a rozvojovými cíli. Některým z nich by bylo možné předejít, ale některé jsou upřímně řečeno vlastní povaze těchto dohod.

Zaprvé nám byly vnuceny rozhodnutím WTO a nebylo jednoduché jednat o jednostranné liberalizaci, která je zásadním požadavkem dohod o hospodářském partnerství.

Zadruhé umělá lhůta, která byla stanovena pro dokončení úplných a prozatímních dohod o hospodářském partnerství, znamenala, že jednání, která měla být vedena mezi rovnoprávnými stranami, tak ve skutečnosti neprobíhala, protože strana AKT mohla něco ztratit, pokud by stanovené lhůty nedodržela.

Konečně – a toto není jejich kritika, nýbrž realita vyjednávání – byla naše jednání vedena odborníky na obchod. Odborníci na obchod usilují ze své povahy o co největší zisk Evropské unie. Nezbytně se tak nezaměřují na nejlepší výsledky v oblasti rozvoje. Opakuji: toto není kritika; dělali to, k čemu byli připraveni. Ale taková je realita vyjednávání.

Jako Parlament jsme se od uzavření jednání pokoušeli o kvadraturu kruhu mezi obchodem a rozvojem.

Chci soustředit své poznámky zpravodaje na dohodu o hospodářském partnerství se státy Carifora, která je v současné době jedinou úplnou dohodou tohoto typu. Protože již byla tato dohoda podepsána, nemůžeme měnit její znění a máme pouze možnost ji přijmout či odmítnout. Jsem přesvědčen, že pokud nám bude schopna Komise a paní komisařka poskytnout určité záruky a určitý výklad tohoto znění, mohli bychom tento týden s dohodou o hospodářském partnerství se státy Carifora vyslovit souhlas.

Spisovatel Lewis Carroll vytvořil jednu ze svých postav Humptyho Dumptyho, která pohrdavě říká: "Když použiji slovo, znamená to to, co říkám, nic víc, nic míň." Upřímně řečeno, dosud byla snaha o porozumění některým slovům ve zmíněné dohodě trochu podobná tomuto příkladu: snaha o srozumitelnost, protože vlastní smysl není vždy snadné pochopit.

Rád bych slyšel, jak nás dnes paní komisařka ujistí ohledně několika bodů.

Zaprvé, že doložka o přezkumu je skutečně doložkou o přezkumu a že ji bude Komise brát vážně: že zohledníme rozvojové priority, například zmírnění chudoby, udržitelný rozvoj, hospodářskou diverzifikaci a pomoc při dosahování rozvojových cílů tisíciletí v pětileté fázi, což zajistí, že dohody o hospodářském partnerství budou fungovat ku prospěchu všech těchto záležitostí, nikoliv proti těmto zájmům.

Zadruhé bych rád slyšel ujištění paní komisařky ohledně financování dohod o hospodářském partnerství. Podle výpočtů se předpokládá, že pro státy Carifora bude k dispozici 580 milionů EUR nad rámec stávajícího Evropského rozvojového fondu a dalších finančních rámcových období do roku 2013. Podle mého názoru – ale nejsem k tomuto tématu samozřejmě žádný odborník – by to mělo postačovat ke splnění požadavků dohod o hospodářském partnerství, pokud budou správně naplánovány, pokud se využijí veškeré finanční prostředky, pokud budou priority karibských zemí odpovídat tomu, jak mají být finance vynakládány. Kromě toho musíme zajistit, že členské státy přispějí svými 2 miliardami EUR, jež přislíbili jako "pomoc obchodu" v rozvojovém světě. Musíme se rovněž zabývat situací po roce 2013; od Komise nemůžeme v tomto ohledu dostat žádná ujištění, protože to je na Parlamentu a Radě, ale musíme mít na paměti, že peníze budou vyčerpány, že závazky vyprší v roce 2013.

Třetím ujištěním, které požaduji, je status doložky nejvyšších výhod. Již dříve jsem paní komisařce řekl, že zcela chápu, aby Evropská unie trvala na naprosto stejných podmínkách, které karibské země udělují Spojeným státům nebo jiné rozvinuté velmoci. Ale neměli bychom uplatňovat doložku nejvyšších výhod, pokud se na tom karibské země vhodným způsobem nedohodnou, řekněme, se skupinou afrických zemí.

Začtvrté – a tím už končím –, pokud se týká přístupu k lékům, potřebujeme záruky, že žádná část dohody s Cariforem neohrozí použití mechanismu TRIPS – o tomto mechanismu by měl být bezpochyby zaveden.

Chci slyšet tato ujištění od paní komisařky, ale před tím, než je uslyším, chci uzavřít tím, že jsem přesvědčen, že změnila tón a povahu diskusí o dohodách o hospodářském partnerství, a chtěl bych jí poděkovat za všechnu práci, kterou v této oblasti vykonala.

Erika Mann, *navrhovatelka.* – (*DE*) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, jednou z dohod, o jejichž přijetí máme nyní hlasovat, je dohoda s Pobřežím slonoviny. Máme pouze možnosti hlasovat pro nebo proti. Doufám, že se to jednoho dne změní a Parlament bude mít možnost účastnit se jednání o mandátech.

To věci poněkud ztíží. V porovnání s dohodou s Cariforem jsou zde dva podstatné rozdíly. Především jednáme s vládou, která nebyla demokraticky zvolena. Zadruhé se jedná o prozatímní dohodu, jež má od počátku pouze zajistit zachování dřívějších preferencí. Konečně dohoda nebude sjednána ještě nějakou dobu.

Od paní komisařky Cathy Ashtonové bych chtěla slyšet ujištění o několika záležitostech, o nichž vím, že budou pro Pobřeží slonoviny klíčové. Minulý víkend jsem se znovu účastnila rozhovorů, z nichž velmi jasně vyplynulo, že musí následovat ujištění ze strany Komise, což je zcela v souladu s ujištěními poskytnutými paní komisařkou v případě SADC. Dovolte mi prosím uvést některé z nejvýznamnějších bodů.

První bod se týká výrazné pružnosti. Tato pružnost musí zahrnovat následující body. Zaprvé, začlenění doložky o přezkumu, která bude rovněž pružná, aby neposkytovala pouze pětiletý časový rámec, ale která by mohla být v relativně krátké době trvale přezkoumávána. Zadruhé by měly být citlivé otázky projednávány pouze tehdy, když o to dotčená země výslovně požádá. To se týká zejména singapurských témat, ale přirozeně také otázky způsobu integrace TRIPS a podobných otázek.

Zatřetí zde existuje otázka přijímání regionálních rozdílů při dalších jednáních o regionální dohodě. Pobřeží slonoviny čelí závažnému problému vzhledem k tomu, že je tato dohoda projednávána a bude podepsána samostatně, přičemž budoucím cílem je sjednání regionální dohody.

Začtvrté, bylo by důležité, aby bylo v jakékoliv fázi nových jednání možné položit otázky, které již musí být řešeny v současném stadiu, a aby tato témata schválila Komise.

V této souvislosti, paní komisařko, je pouze třeba, abyste rozšířila koncese, které jste vydala v případě SADC, na Pobřeží slonoviny. Tak se zvýší pravděpodobnost pozitivní reakce Parlamentu. Prostě se velmi obáváme, a je to obava vyjádřená mnoha nevládními organizacemi, že zejména v případě Pobřeží slonoviny Komise původně prokázala pouze malou pružnost, což bylo důvodem, proč nebyly výše uvedené otázky vzaty v potaz při přechodu z prozatímní na úplnou dohodu. Koncese by se proto jevila jako výjimečně užitečná a umožnila by nám tuto dohodu přijmout.

Kromě toho jsem během rozhovorů se zástupci Pobřeží slonoviny pochopila, že se velmi obávají, aby technická pomoc neplynula příliš rychle, a že zde nebyly vzaty v potaz všechny jejich obavy. Jak tomu rozumím, velmi se zajímají o Komisi a vnitřní organizace, jež poskytují pomoc jejich malým a středním podnikům s přístupem na trh, aby mohly skutečně využívat přístup na evropský trh. Jsou obzvláště opatrní, když se jednání dotknou singapurských témat, i když se o nich diskutuje, a kladou důraz na to, abychom jim pomáhali chápat způsob využití veřejných prostředků pro společnost. Kromě toho mají velký zájem,

abychom jim poskytli pomoc v záležitostech týkajících se technických norem, protože ty pro ně často představují skutečné překážky obchodu.

Moje závěrečná poznámka se týká bodu ohledně Parlamentu. Jak jsem uvedla dříve, máme pouze možnost souhlasit či nesouhlasit, a to samozřejmě představuje podstatná omezení rozsahu, v němž je Parlament schopen podílet se na hlasování. Přeji si vás výslovně upozornit, a rovněž to odráží naše dokumenty, že možné schválení prozatímní dohody nemusí automaticky znamenat, že schválíme i úplnou dohodu. Skutečně si přejeme, abychom byli v rámci monitorovacího postupu zapojeni do pokračujících jednání, abychom mohli v rámci našich pravomocí sledovat mnou uvedené otázky.

Konečně bych vás ráda požádala, abyste nám řekla několik slov k tomu, do jaké míry neúspěšná dohoda z Dohá výrazně negativně ovlivní Pobřeží slonoviny, především pokud se týká banánů.

Helmuth Markov, *autor*. – (*DE*) Pane předsedající, paní komisařko, pane Solano, v této rozpravě nehovoříme pouze o souboru šestnácti otázek k ústnímu zodpovězení položených Radě a Komisi, osmi usnesení a dvou zpráv v rámci postupu spolurozhodování, ale rovněž o 79 rozvojových zemích, s nimiž EU obnovuje své obchodní vztahy a vzájemnou spolupráci. Obchod a spolupráce jsou důležitými nástroji v boji proti chudobě a rovněž pro budování ekonomicky a sociálně stabilnějších ekonomik jednotlivých států. Tento proces především zahrnuje podporu budování infrastruktury, zdravotní péče, potravinové suverenity, fungujícího sociálního systému, vzdělání a kulturní výměny.

V minulosti vycházely naše vztahy se zeměmi AKT ze systému nerecipročních obchodních preferencí, které umožňovaly většině produktů vyráběných v zemích AKT bezcelní přístup na společný trh. V roce 2000 bylo dohodnuto, že nová dohoda o partnerství bude navržena do konce roku 2007. Podle této nové dohody by měly být jednostranné obchodní preference nahrazeny dohodami slučitelnými s WTO, jež se budou zaměřovat na snížení a konečné vymýcení chudoby a rovněž podporu udržitelného rozvoje, regionální integrace, hospodářské spolupráce a řádné správy věcí veřejných, pomoci zemím AKT rozvíjet jejich ekonomický potenciál a jejich postupného začlenění do celosvětové ekonomiky. Kromě toho je třeba rozšířit výrobní kapacity těchto zemí a měla by být přijata opatření, která usnadní soukromé podnikání a investice.

Tyto dohody o hospodářském partnerství, zejména takzvaná prozatímní dohoda o hospodářském partnerství nebo dohoda pouze o zboží, jsou především obchodními dohodami, protože se z 90 nebo více procent týkají otázek přístupu na trh a dalších oblastí obchodu. Cílem je postupná liberalizace obchodu mezi EU a partnerskými regiony či jednotlivými státy.

Jakých problémů jsme si všimli během těchto jednání?

Především se zdá spíše diskutabilní, zdali je časový rámec dostatečný. Samozřejmě je Komise v dobrém postavení. Byla schopna vést jednání, hlasovat pro a zahrnout členské státy. Avšak představte si, že byste byli jedním z vyjednávacích partnerů na druhé straně. Byla vždy jednání vedena souběžně, aby mohly být v těchto zemích provedeny odpovídající konzultace mezi Parlamentem a občanskou společností?

Ohledně obsahu zaznělo mnoho kritiky. Především i přes odlišná odborná stanoviska Komise chápe slučitelnost s WTO jako 80% snížení cel v příštích 15 letech. Dokonce i když budou liberalizační závazky zpočátku asymetrické, pokud se týká kroků směřujících k liberalizaci, výsledkem bude otevření trhů na obou stranách, tedy něco, co si může EU snadno dovolit. Vývoz ze zemí AKT bude činit pouze malý zlomek jejího dovozu.

Státy AKT ztratí v důsledku zrušení cel jejich výnosy, a tedy finanční prostředky nezbytné k naléhavým veřejným investicím do infrastruktury, sociální oblasti, na podporu hospodářského rozvoje a zvýšení administrativní kapacity. Kromě toho to znamená zpomalení růstu národního hospodářství, a tím pokračující závislost na dovozu z průmyslově vyspělých zemí. To se týká potravin stejně jako průmyslových výrobků a vytvoří se skutečně začarovaný kruh. Rostoucí ceny potravin v zemích AKT jsou toho neklamným důkazem. Často pokládám následující otázku: Pokud 50 let nerecipročních obchodních vztahů ani vzdáleně nepodpořilo žádný přiměřený rozvoj, jak by toho mohlo být dosaženo vzájemným otevřením trhů?

Dalším závažným problémem, který navrhovaná dohoda zhorší, je vztah mezi partnerskými regiony a zeměmi. V rámci Východoafrického společenství, a jsem osobně zodpovědný za příslušný návrh usnesení, může být problém vnitřních cel méně významný, protože existuje celní unie, ale kvůli rozdílné úrovni liberalizace se mohou zhoršit obchodní vztahy mezi sousedními státy. V tomto případě samozřejmě existuje mnoho problémů souvisejících s předpisy v zemi původu. Panují závažné obavy ohledně jednání o komplexních dohodách o hospodářském partnerství. Odráží určité konflikty v rámci zablokovaného kola jednání z Dohá. Mnoho států se nedomnívá, že se nachází v situaci, kdy by mohly deregulovat své trhy se

službami, investicemi a veřejnými zakázkami a otevřít je celosvětové konkurenci. To není dokonce ani udržitelné, ani žádoucí i v rámci samotného Evropského společenství. Pokud se týká nedostatečných kontrolních mechanismů, není třeba, abychom zde zacházeli do dalších podrobností.

Kritika se snesla, a snáší, pokud jde o transparentnost samotných jednání, tedy ohledně rozsahu zapojení Parlamentu a občanské společnosti do tohoto procesu. Konečně jsou zde také otázky týkající se způsobu 4. Bude-li se zboží pohybovat volně, neměli by takovou možnost mít i lidé? V této souvislosti náš výbor vypracoval otázku, která se nehledě na okolnosti svého vzniku dotýká stejných témat.

Jaká se předpokládají finanční, technická a správní opatření v rámci opětovného vytvoření obchodních a rozvojových partnerství? Bude Komise v průběhu pokračujících jednání pružná a přihlédne k potřebám partnerských regionů, zejména v oblasti umožnění vývozních cel pro rozvojové účely, ochrany začínajících průmyslových odvětví, zajištění volného pohybu pracovních sil a zvláštní ochrany systému zadávání veřejných zakázek? Je kromě toho Komise připravena znovu zvážit svůj postoj ohledně ochrany práv duševního vlastnictví, zajištění zachování biologické rozmanitosti a přenosu znalostí a zaručení lékařské péče za rozumnou cenu v chudších zemích? Jsou Rada a Komise připraveny poskytnout Parlamentu a občanské společnosti příslušné informace týkající se možné účasti? Konečně, existuje připravenost revidovat sjednanou dohodu, pokud by se mělo ukázat, že mají určité body negativní dopad na rozvoj států AKT?

Dovolte mi na závěr stručnou osobní poznámku. Nyní předsedám Výboru pro mezinárodní obchod dva a půl roku. Protože se již o tento post nebudu ucházet, chtěl bych využít této příležitosti a velmi, velmi poděkovat svému sekretariátu, panu Rodasovi a zejména paní Pribazové, za jejich obrovskou podporu, a rovněž chci poděkovat svým kolegům. Spolupráce byla úspěšná a domnívám se, že se nám toho hodně podařilo. Bylo by úžasné, kdyby se nám podařilo stejně uspět i s touto dohodou o hospodářském partnerství. Všem ostatním bych chtěl popřát vše nejlepší v následujícím volebním období. Opravdu velmi doufám, že obchod začne hrát v tomto Parlamentu výraznější úlohu. Děkuji mnohokrát.

Christofer Fjellner, *autor.* – (*SV*) Pane předsedající, jsem velmi potěšen, že máme dnes možnost vést tuto rozpravu. V této době zvýšeného protekcionismu a s chudobou, která se rozšiřuje, místo toho, aby se snižovala, je pro nás obzvláště důležité, abychom udrželi obchod mezi Evropou a některými světově nejchudšími zeměmi otevřený. To je přesně to, o čem jsou prozatímní dohody. Dohody o hospodářském partnerství usilují o zajištění pokračujícího obchodu a rozvoje v některých světově nejchudších zemích.

Tyto země jsou nejvíce ohroženy, protože globální recese postupuje a cesta protekcionismu podle všeho posiluje. Proto nemohu pochopit určitou kritiku, která byla vyjádřena. Někteří lidé tvrdí, že tyto dohody zachází příliš daleko a jsou příliš komplexní. Někteří kritici by raději hovořili o ztrátě výnosu z cel než o potenciálu nového obchodu. Já se naproti tomu domnívám, že bychom měli být potěšeni, kolik se nám toho podařilo dosáhnout. Nevěřím, že existuje vnitřní konflikt mezi obchodem a rozvojem, jak tvrdí někteří řečníci. Právě naopak: obchod vede k rozvoji, cla k chudobě.

Odpovídal jsem za prozatímní dohodu s Ghanou. Především uznávám, že tato dohoda obsahuje určité chyby, například pokračující cla EU na rýži a cukr během přechodného období, ale v zásadě se jedná o velmi dobrou dohodu. Proto je důležité, abychom zajistili, že bude podepsána co nejdříve. Prezidentské volby v Ghaně představovaly překážku, ale nyní bych rád vyzval nového prezidenta země Johna Attu Millse, aby tuto prozatímní dohodu podepsal. Rovněž doufám, že v EU budeme schopni zajistit podpis dohody, kterou jsme dojednali. Je nepřijatelné, aby to trvalo příliš dlouho, a zejména je nepřijatelné, aby to trvalo dlouho kvůli nedostatečnému fungování překladatelské služby Rady.

Chtěl bych využít této příležitosti a všechny vás vyzvat, abyste tuto dohodu podpořili. V dnešních časech nejistoty potřebuje svět více obchodu, nikoliv méně.

Daniel Caspary, *autor.* – (*DE*) Pane předsedající, dámy a pánové, proto jsou podle mě dohody podepsané mezi hospodářskými partnery klíčové, pokud se týká zabezpečení obchodních vztahů s africkými, karibskými a tichomořskými státy. Spolupráce je jak v zájmu Evropské unie, tak těchto zemí. Je naléhavě třeba, abychom přestali zásobovat africké země rozvojovou pomocí, jak jsme to dělali posledních padesát nebo šedesát let. Musíme těmto zemím dovolit také samostatně uvažovat, aby mohly vzít svou budoucnost do vlastních rukou a aby mohly pracovat na svém vlastním blahobytu, jako to činí další oblasti světa již několik desetiletí.

Obchod k tomu může významně přispět. Myslím tím na jedné straně obchod mezi Evropskou unií a těmito zeměmi, ale na druhé straně také zejména obchod mezi těmito zeměmi, konkrétně s ostatními rozvojovými zeměmi. Jsem si docela jist, že můžeme vyvinout určitý tlak na vlády a státy, aby odstranily svá velmi vysoká cla v mnoha oblastech, a vytvořily tak nezbytné podmínky pro hospodářský růst dotčené oblasti.

Proč to musíme udělat? Tyto státy naléhavě potřebují rámcové podmínky, které umožní lidem, aby pracovali na svém vlastním blahobytu. Během rozhovorů s představiteli těchto zemí jsem měl pocit, že jsou lidé vděční, že my, Evropská unie, vyvíjíme tlak v mnoha oblastech, a že nám děkují za naše požadavky v mnoha oblastech a nátlak na vnitrostátní vlády, aby trochu pokročily v oblasti hospodářské politiky.

Potěšilo by mě, kdybychom tento bod neztráceli ze zřetele během nadcházejících týdnů a měsíců, a zejména během jednání, aby se tak neprojednávaly pouze legitimní přání vlád, ale aby byly rovněž v některých záležitostech podpořeny naše legitimní požadavky a abychom zastupovali legitimní požadavky obyvatel těchto zemí.

Proto doufám, že naše jednání budou plodná.

Kader Arif, *autor.* – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, z této dlouhé rozpravy bych, pokud mi to dovolíte, vyňal pár momentů, abych nastínil cestu, po níž nyní jdeme.

Vzpomeňme si na původní stanoviska některých poslanců tohoto Parlamentu s ohledem na vzrůstající obavy v afrických, karibských a tichomořských (AKT) zemích, s ohledem na demonstrace proti dohodám o hospodářském partnerství, s ohledem na varovné signály nevládních organizací ze Severu i Jihu, když jsme požadovali, aby prioritou těchto dohod byl rozvoj, tedy něco, co se dnes jeví jako samozřejmé, protože to Komise neustále opakuje. Pan Mandelson se nám však svého času zdráhal odpovědět, protože pro něj byla stěžejní otázkou podpora obchodu, jako kdyby prosté odstranění celních bariér nějak zázračně přineslo rozvoj.

Lidé zmanipulovaní nevládními organizacemi nás nazývali idealisty a cítili se uraženi našimi požadavky na nástroje ochrany, regulace a intervence ze strany veřejných orgánů, ale co se stalo? Zdálo se, že jsme nebyli nezodpovědní. Ne, vlády zemí AKT nepřistoupily na pokračování v jednání pod tlakem nebo hrozbami. Ne, rizika otevření trhů nejsou jen představou, jsou skutečná a budou mít skutečné a okamžité následky: sníží se státní rozpočty v důsledku snížení výnosů z cel, budou oslabena nová odvětví zemědělství a bude ohroženo zajištění dodávek potravin jejich obyvatelstvu.

Vyjadřovali jsme tyto obavy již dlouho, dříve, než začaly hladové bouře nebo finanční krize. Takže, co se dá říci k dnešní situaci? Mezinárodní měnový fond, Světová banka a Organizace spojených národů uznaly, v protikladu k tomu, co se tvrdilo na počátku, že globální recese vážně postihne rozvojové země.

Jacques Diouf, generální ředitel Organizace pro výživu a zemědělství to nedávno zdůraznil, když se zeptal, zdali bychom se odvážili těm, jež nazýváme partnery, sdělit, že jsme připraveni utratit miliardy, abychom zachránili mezinárodní bankovní systém, ale nikoliv jejich obyvatele, kteří umírají hladem.

Chci být naprosto upřímný, paní komisařko, a chci, aby se toto úplně vyjasnilo. Pokud se důrazně a přesně nezavážete jménem Komise a nezaručíte nám, že budou dohody o hospodářském partnerství opravdu prorozvojové, nebudu hlasovat pro jejich přijetí. Slova nebudou stačit, stejně jako prohlášení úmyslů, kterých jsme slyšeli již mnoho. Požadujeme konkrétní závazky a rád bych, aby byly uvedeny jeden po druhém. Dohody o hospodářském partnerství nebudou dostatečné, pokud nebudou podporovat regionální integraci a přispívat k rozvoji zemí AKT a plnění rozvojových cílů tisíciletí.

Když požadujeme podporu regionální integrace, je to třeba převést do praxe. Například středoafrický Kamerun byl svými sousedy kritizován, ne-li přímo silně odsouzen, za to, že podepsal svou prozatímní dohodu s Evropskou unií. Poukazuji na to, že pět z osmi zemí tohoto regionu patří mezi nejméně rozvinuté země, tedy země, které mají podle pravidel Světové obchodní organizace v oblasti vývozu automatický a úplný přístup na evropský trh, aniž by po nich byly požadovány obchodní koncese. Docela dobře chápu jejich obavy, aby se otevřelo až 80 % evropského vývozu.

Pokud se tedy paní komisařka zaváže k podpoře regionální integrace, pokud se zaváže k vyšší pružnosti, aby byly zohledněn rozdílný stupeň rozvoje našich partnerů, bude nám pravděpodobně moci sdělit, proč nesouhlasí s nabídkou 71% liberalizace nabízené státy střední Afriky?

Druhé zásadní téma, na které očekáváme odpověď, se týká singapurských otázek. Ty nemohou být prosazeny do jednání proti vůli našich partnerských zemí. Zde bych chtěl zdůraznit především veřejné zakázky. Musí samozřejmě existovat transparentnost – tu budu vždy obhajovat –, ale můžeme zbavit naše partnery z AKT základního nástroje jejich suverenity při podpoře jejich průmyslu a místních služeb tím, že nařídíme liberalizaci zadávání veřejných zakázek?

Třetím bodem jsou služby. V našich rozhovorech s Kamerunem, jež se týkaly dohod o hospodářském partnerství, Komise stále zdůrazňovala, že naši partneři chtějí vyjednávat o službách. To může být pravda, ale mějme se na pozoru před těmi, kdo tento argument používají pro zdůvodnění liberalizace veřejných služeb. Paní komisařko, očekávám od vás pevný závazek, že se jednání nebudou týkat veřejných služeb, a to ve všech oblastech. Víme, že ztráta výnosů z cel sníží rozpočty našich partnerů. Pokud se výnosy sníží, prvními odvětvími, která tím utrpí, budou například vzdělávání, zdravotnictví nebo výzkum. Proto by bylo v tomto ohledu nepřijatelné, aby vlády zemí AKT ztratily kontrolu nad svými veřejnými službami, a vyzývám paní komisařku, aby nám v těchto otázkách poskytla své pevné ujištění.

Čtvrtým bodem, který již byl zmíněn, je nutnost zabezpečení dodávek potravin. To se týká nejen uplatňování příslušných ochranných opatření, ale rovněž umožnění, aby si naši partneři zachovali svůj vývoz, čímž zůstanou konkurenceschopní na celosvětových trzích. Vím, že v tomto ohledu došlo k určitému příznivému vývoji v rámci Jihoafrického rozvojového společenství. Je Komise připravena navrhnout podobná opatření i v dalších regionech?

Poslední poznámkou je, že víme, že modernizace ekonomik států AKT bude vyžadovat obrovský finanční závazek Evropské unie, aby byla ochráněna jak vznikající odvětví před nepříznivými dopady liberalizace, tak aby se rozvíjela konkurenceschopnost ekonomik našich partnerů. Oproti opakovaným doporučením naší skupiny je naneštěstí Evropský rozvojový fond používán pro primární financování dohod o hospodářském partnerství. Víme, že v minulosti nebyla práce Komise při využívání těchto prostředků optimální, a proto musím zdůraznit, jak je důležité využívat tyto fondy rychle a podle priorit našich partnerů.

Konečně, paní komisařko, tyto dohody budou vytvářet obraz Evropské unie v ostatním světě, obraz Evropské unie v nejchudších zemích světa.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ROURE

Místopředsedkyně

Glyn Ford, *autor.* – Paní předsedající, mohl bych se nejprve omluvit paní komisařce a svým kolegům zpravodajům za to, že jsem zmeškal pět minut této rozpravy? Na cestě sem jsem se zdržel a podařilo se mi dorazit až na poslední chvíli. Doufám, že nebudu opakovat to, co řekli jiní, nebo alespoň ne příliš, a mohu je požádat, aby mou omluvu vzali na vědomí?

Budu nyní hovořit o dvou otázkách: Hovořím nyní jako zpravodaj pro prozatímní dohodu o hospodářském partnerství s tichomořskými státy a jako stínový zpravodaj skupiny socialistů pro prozatímní dohodu o hospodářském partnerství s východní a jižní Afrikou.

Celou dnešní rozpravu nezahájila rozhodnutí Evropské komise nebo Evropské unie o tom, že chceme nové obchodní vztahy s africkými, karibskými a tichomořskými zeměmi, ale rozhodnutím – starým přibližně deset let – Světové obchodní organizace, že jednáme diskriminačně ve prospěch některých rozvojových zemí na úkor druhých. Někteří říkali, že by se to mělo týkat pouze rozvoje – a to velmi podporuji –, ale musíme myslet na to, že jedním ze základních požadavků je, aby se jednalo o upravení těchto dohod s dotčenými zeměmi tak, aby odpovídaly požadavkům WTO. Prví věcí tedy je, že to musíme udělat.

Kromě slučitelnosti s WTO musíme učinit vše, co bude v našich silách, a zlepšit situaci těchto různých regionálních uskupení a pokoušet se řešit konkrétní situace, s nimiž se potýkají. Pokud se týká Tichomoří, pro nějž jsem zpravodajem, jedná se o 14 – plus jeden, počítáme-li Východní Timor – velmi malých národních států. Jeden z nich je nejmenší země na světě, jehož populace je přesně milionkrát menší než počet obyvatel Číny – Nauru. Ale dokonce i ty největší jsou vlastně relativně malé a je třeba, abychom to vzali v úvahu při výběru požadavků, jež na ně budeme klást. Je třeba, abychom zajistily potřebná přechodná období pro malé a střední podniky, protože, upřímně řečeno, se kromě několika těžařských společností na Papue-Nové Guineji ve všech případech jedná o malé a střední podniky. Je třeba, abychom učinili vše, co můžeme, v oblasti regionálního obchodu, a zejména, abychom zohlednili zvláštní vztahy mezi tichomořskými zeměmi a Austrálií a Novým Zélandem.

Pouze dva státy z těchto 14 skutečně podepsaly prozatímní dohody. Avšak ze své návštěvy na posledním zasedání zemí AKT v Port Moresby vím, že existují další tichomořské země, které by podepsaly konečné dohody, pokud by splňovaly jejich požadavky, a proto prozatímní dohody skutečně podporuji. Mám novou zprávu od vlád Papuy-Nové Guineje a Fidži. Nikoliv to, že by byly zcela spokojeny – existují otázky, o kterých by chtěly znovu jednat –, ale spatřují řešení v tom, že by podpis a schválení prozatímních dohod mohlo vést ke konečné dohodě, jež bude více podporovat rozvoj a umožní vlastní zapojení tichomořských zemí.

Musíme se rovněž zabývat mnoha specifickými otázkami, jež se týkají zejména Papuy-Nové Guineje a Fidži a rovněž jiných oblastí Tichomoří, ale mohou se týkat také dalších uvedených dohod. Je třeba, abychom se zabývali jednáními v oblasti práv duševního vlastnictví, jež se netýkají pouze západních technologických artefaktů, ale také tradičních znalostí; je třeba, abychom zajistili transparentnost vládních zakázek a otevřenost probíhajícím evropským kontraktům podle potřeb tichomořských národních států; musíme se zabývat Tichomořím, zejména umožněním vydávání pracovních víz státním příslušníkům tichomořských ostrovů v Evropské unii alespoň na 24 měsíců, což jim umožní pracovat – nejen v kvalifikovanějších zaměstnáních, ale třeba pracovat jako pečovatelé nebo v podobných profesích.

Mohu s ohledem na východní a jižní Afriku prohlásit, že se v těchto případech uplatňuje mnoho těchto bodů? Chtěl bych poděkovat zejména panu Casparymu za to, že se mnou v této otázce spolupracoval, a pokud se týká Tichomoří, tak panu Audymu.

Ale pokud se týká východní a střední Afriky, musíme se zabývat zejména otázkami řádné správy věcí veřejných. Sem patří Zimbabwe. Nemám problém s prozatímní dohodou, ale domnívám se, že by pro Parlament bylo obtížné přijmout konečnou dohodu, dokud nebude v případě Zimbabwe existovat jasný plán, aby došlo k vytvoření skutečně demokratického režimu a aby mohlo být nalezeno nějaké východisko z potíží, jimž tato země v současné době čelí.

Poslední záležitostí, kterou bych chtěl uvést v souvislosti s východní a střední Afrikou, kromě schválení zprávy pana Casparyho – s některými předloženými pozměňovacími návrhy – je situace v Čagoském souostroví. Je to proto, že jsem předložil pozměňovací návrh, který byl přijat. Běžně v případech takových dohod konzultujeme sousední země a sousední území. Čagoské souostroví leží uprostřed regionu Seychely-Mauricius-Madagaskar. Tito lidé jsou v současné době uprchlíky na Seychelách a doufám, že je budeme konzultovat před jakoukoliv konečnou dohodou ohledně toho, jaký by mohla mít dopad na ně a na jejich území, pokud by získali právo návratu.

Jan Kohout, úřadující předseda Rady. – (CS) Vážená paní předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení pánové poslanci, paní komisařko, úvodem bych chtěl především poděkovat Parlamentu za to, že mi v tomto klíčovém okamžiku umožnil na svém zasedání se vyjádřit k této důležité otázce, kterou dohody o hospodářském partnerství bezesporu jsou.

Rovněž bych chtěl ocenit velice pozitivní úlohu, kterou Parlament během těchto jednání sehrál při politických rozpravách. Své uznání bych chtěl vyslovit zejména Výboru pro mezinárodní obchod a Výboru pro rozvoj za jejich neúnavnou práci a poděkovat jim za jejich neustálý zájem o jednání.

Dohody o hospodářském partnerství představovaly pro ministry pro rozvoj při jejich zasedáních v rámci Rady pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy vždy vysokou prioritu. V posledních letech zahrnovalo téměř každé takové zasedání diskusi s Komisí o provádění mandátu Rady v souvislosti s dohodami o hospodářském partnerství, která často vedla k přijetí závěrů. Když české předsednictví v lednu prezentovalo před tímto Parlamentem svůj program, konstatovali jsme, že se nacházíme v klíčovém období, a zavázali jsme se vynaložit maximální úsilí k zajištění dalšího pokroku. Při té příležitosti jsme odpověděli na mnoho různých otázek a věnovali jsme značné úsilí řadě témat. Spolupráci a konstruktivní diskusi mezi institucemi nadále považujeme za nejlepší způsob pro vytvoření a rozvinutí správné politiky.

Rozvinuté i rozvíjející se země čelí nebývalé finanční a hospodářské krizi, která zasáhla celý svět. Na dotaz, jaký má tato krize dopad na jejich ekonomiky, vám rozvíjející země odpoví, že došlo k poklesu obchodu, což vede k nižšímu hospodářskému růstu, omezování výroby a vyšší míře nezaměstnanosti. Pokles obchodních výměn a ztráta vývozních trhů, které byly získány dlouholetým úsilím, jsou pro rozvíjející se ekonomiky a pro životní podmínky a blahobyt jejich obyvatel velice bolestivé.

Za těchto okolností musíme využít každou příležitost k tomu, abychom v rámci naší reakce na globální hospodářskou krizi učinili z obchodu hnací sílu udržitelného rozvoje. A k tomu slouží dohody o hospodářském partnerství. Postupnou regionální integrací poskytují příležitosti pro regionální obchod a rozšíření bezcelního a bezkvótového přístupu na náš rozsáhlý trh, umožňují zvýšení objemu obchodu s Evropskou unií. Dohody EPA tak činí způsobem, který je v souladu s pravidly Světové obchodní organizace. Tato skutečnost představuje důležité právní hledisko, jímž se tyto dohody liší od dříve uplatňovaných obchodních preferencí stanovených v dohodě z Cotonou, které negativně ovlivnily obchod mezi AKT a Evropskou unií a způsobovaly značnou nejistotu.

Nejistota je opak důvěry. Nejistota od investic odrazuje, zatímco důvěra je přitahuje. Je známo, že od počátku současné krize došlo v rozvíjejících se zemích k dramatickému poklesu investic. V dnešním nejistém světě

mohou dohody o hospodářském partnerství poskytnout určitou míru právní jistoty a důvěry, které napomohou hospodářské obnově. Tyto dohody však nejsou všelékem, představují však pozitivní nástroj, který je možno kombinovat s nástroji dalšími.

V posledních měsících byla zveřejněna řada závažných zpráv popisujících, jak hospodářská krize může v mnohých regionech zbrzdit pokrok při dosahování rozvojových cílů tisíciletí. Touto skutečností bychom měli být velice znepokojeni. Dohody EPA využívají veškerou flexibilitu, kterou pravidla WTO umožňují, k zajištění toho, aby napomáhaly rozvoji. Našim partnerům ze zemí AKT zajišťují okamžité a asymetrické otevření trhů s dlouhými přechodnými obdobími, výjimkami a pravidelným monitorováním a rovněž stanoví závazky k politickým reformám. Evropská unie se současně zavázala, že nenechá partnery čelit této výzvě osamoceně. K provádění těchto dohod poskytneme rovněž specificky uzpůsobenou finanční podporu.

Jsem rád, že v nedávné době došlo jak ze strany EU, tak ze strany zemí AKT k oživení zájmu o intenzivnější dialog ohledně dohod EPA. Při této příležitosti bych chtěl poděkovat paní komisařce Catherine Ashton za její úsilí a za to, jakou důležitost přikládá tomu, abychom naslouchali názorům našich partnerů ze zemí AKT. Poté, co v říjnu loňského roku představila svůj přístup k dohodám EPA tomuto Parlamentu a v listopadu Radě, došlo k posílení kontaktů s našimi politickými protějšky v různých regionech AKT. Při jednáních s různými regiony dochází nyní k významnému pokroku. Každý z těchto regionů se vyznačuje charakteristickými rysy a postupuje vlastním tempem. Na základě všech těchto jednání bychom měli v nadcházejících měsících získat jasnější představu.

Věřím, že Evropský parlament dohody o hospodářském partnerství se státy CARIFORUM a prozatímní dohodu o hospodářském partnerství s Pobřežím slonoviny podpoří. Všem zemím AKT se vyšle povzbuzující signál. Bude to pro ně důkaz, že trpělivost při vyjednávání přináší výsledky, které jsou přijatelné a prospěšné pro obě strany. Rovněž se tím prokáže, že partnerství AKT-ES je schopno reagovat na nové výzvy, ať už právní, hospodářské či politické povahy. V této neklidné době představuje každá nová mezinárodní dohoda silnější partnerství a novou naději pro budoucnost. Uzavření dohody by bylo cenným politickým poselstvím, kterým by bylo možné přispět k nadcházejícím zasedáním dvou společných orgánů AKT-ES: Společného parlamentního shromáždění konajícího se počátkem dubna v Praze a Společné rady ministrů konající se koncem května v Bruselu.

Evropská unie musí své partnery nadále podporovat, a to nejen region CARIFORUM, který ukázal cestu ostatním a podepsal první komplexní dohodu EPA, ale rovněž ty země a regiony, které podnikly první kroky a které je třeba povzbudit, aby pokročily dále. Mezi ně patří Pobřeží slonoviny, jehož prozatímní dohoda EPA rovněž čeká na souhlas tohoto Parlamentu. Další dohody se připravují. Komise usilovně pracuje na vytvoření takových podmínek pro partnerské země, které jim umožní se sejít a vytyčit cestu ke komplexním regionálním dohodám. Rada vždy Komisi a partnerům zdůrazňovala, že tyto dohody jsou nástrojem rozvoje a že plné využití výhod pro rozvoj umožňují jedině komplexní regionální dohody.

Celkový politický a hospodářský kontext, v němž byl Parlament vyzván ke schválení dohody o hospodářském partnerství se státy CARIFORUM a prozatímní dohody o hospodářském partnerství s Pobřežím slonoviny, je sice důležitý, nicméně Parlament Radu a Komisi požádal o několik konkrétních vysvětlení. Tento krok je nezbytnou a legitimní součástí procesu a pokusím se podat co možná nejúplnější odpověď na otázky, které spadají do mé pravomoci. Jsem si vědom, že byly vzneseny další otázky, na něž je připravena reagovat paní komisařka Ashton. Nejdříve bych se rád věnoval několika tématům, na něž jste upozornili.

Jedna z Vámi vznesených otázek se týká toho, zda, kdy a do jaké míry bude proveden přezkum dohody EPA se státy CARIFORUM. Obavy ohledně této otázky plně sdílí také Rada a skupina AKT. Mohu potvrdit, že komplexní přezkum dohody EPA bude proveden nejpozději do pěti let od data jejího podpisu, k němuž došlo v říjnu loňského roku. Tento přezkum samozřejmě doplňuje průběžné monitorování plnění této dohody, jak stanoví článek 5. V souladu s dohodou je tento přezkum povinný a je jedním z úkolů společných orgánů, včetně parlamentních a poradních výborů. V rámci přezkumu bude provedena analýza dopadu této dohody, včetně nákladů a důsledků jejího provádění. Při jakýchkoli změnách této dohody či úpravách jejího uplatňování je zaručeno zapojení parlamentů, a to buď v souladu se zákony stran dohody, či v rámci parlamentního výboru zřízeného na základě dohody EPA.

Druhou otázkou, která Parlament zajímá, jsou doprovodná finanční opatření požadovaná regiony AKT, a zejména naše závazky na podporu obchodu. Jak jistě víte, v říjnu roku 2007 se jak Evropské společenství, tak jeho členské státy v rámci strategie EU pro pomoc v oblasti obchodu zavázaly zvýšit do roku 2010 pomoc v oblasti obchodu na 1 miliardu EUR. Přibližně 50 % této navýšené částky bude k dispozici pro potřeby, jejichž pořadí bude podle priority stanoveno samotnými zeměmi AKT a jež budou mimo jiné zahrnovat

potřeby vyplývající z provádění dohod EPA. Veškeré závazky členských států na podporu obchodu doplňují pomoc z Evropského rozvojového fondu a všechny naše závazky pevně platí.

Za třetí bych chtěl Parlamentu znovu poskytnout ujištění, že pokud jde o důležité aspekty přístupu k lékům. V tomto případě mohu velice jasně prohlásit, že žádný z článků této dohody nemůže oslabit schopnost států CARIFORUM podporovat přístup k lékům. Nemůžeme zde provádět podrobný právní rozbor, z politického hlediska vás však znovu ujišťuji, že nic takového nemá tato dohoda v úmyslu.

Vzhledem k pokročilému integračnímu procesu ve státech CARIFORUM bylo přirozené, že jste rovněž upozornili na otázku slučitelnosti této dohody s jinými regionálními programy, jako je jednotný trh a hospodářský prostor CARICOM. Vedle podpory rozvoje a usnadnění postupné integrace zemí AKT do světové ekonomiky je hlavním cílem dohod EPA právě podpora regionální integrace.

Článek 4 této dohody jasně stanoví, že při jejím provádění se náležitým způsobem přihlédne k integračním procesům ve státech CARIFORUM, včetně jednotného trhu a hospodářského prostoru CARICOM. Zvláštní pozornost bude věnována posilování regionálních integračních programů a zajištění jejich udržitelné budoucnosti. Již během vyjednávání státy CARIFORUM zajistily, aby všechny závazky plynoucí z dohody EPA byly plně slučitelné s regionálními závazky přijatými karibskými státy v rámci jejich příslušných regionálních integračních programů.

Slučitelnost této dohody EPA s regionálními integračními procesy je však důležitá i pro všechny ostatní regiony, které v současnosti jednají o komplexních dohodách. Jako příklad zde můžeme uvést komplexní dohodu EPA určenou ekonomikám západní Afriky. Komplexní regionální EPA by posílila regionální integraci, zvýšila konkurenceschopnost a přispěla k rozvoji regionu. Ke zvýšení úsilí o regionální integraci přispěl již samotný proces jednání, neboť vytvoření společného vnějšího sazebníku Hospodářského společenství států západní Afriky je považováno za nezbytnou podmínku uzavření jednání o dohodě EPA. S náležitým přihlédnutím k jejich specifickým potřebám a integračním procesům lze totéž prohlásit i o ostatních regionech.

Regionální integrace bude bezpochyby posílena, jakmile všechny regiony podepíší komplexní dohody přizpůsobené jejich specifickým požadavkům. Parlament opakovaně vyzval k pružnému přístupu při přechodu od prozatímních ke komplexním dohodám. V této souvislosti mohu jen potvrdit, že Rada je stejného názoru a zdůrazňuje nutnost tohoto pružného přístupu. Vzhledem k tomu, že při jednáních zůstávaly nevyřešené některé problematické otázky, jsme v květnu loňského roku vyzvali Komisi, aby využila veškerou pružnost a asymetrii slučitelnou s pravidly WTO s cílem zohlednit různé potřeby a různou úroveň rozvoje zemí a regionů AKT. Kromě toho jsme podnikli i další kroky. Rada prohlásila, že země a regiony AKT, které si to přejí, by v případě potřeby mohly při jednáních o dohodách vycházet z ustanovení dohodnutých jinými zeměmi nebo regiony.

Je zjevné, že mezi jednotlivými dohodami, zejména v afrických zemích, je třeba zachovávat soudržnost. Každý region však má své specifické zvláštnosti, které by měly být zohledněny. Dohoda o hospodářském partnerství uzavřená se státy CARIFORUM slouží jako příklad, nikoliv jako šablona.

Doufám, že mé poznámky k těmto konkrétním bodům napomohly k jejich objasnění a poskytly ujištění ohledně některých otázek vznesených zde v Parlamentu. Jsem si jist, že paní komisařka, která spolu se svými spolupracovníky o těchto otázkách jednala přímo s politickými představiteli států CARIFORUM a dalších regionů AKT, se bude chtít podrobněji věnovat některým dalším bodům.

V tomto okamžiku, v březnu roku 2009, kdy zažíváme nejhorší hospodářské otřesy za poslední generaci, bych však rád zdůraznil, jak je důležité, abychom všichni společně ocenili úspěšné výsledky v politické oblasti. V době, kdy dochází k útlumu obchodu a kdy je v této oblasti přijímáno stále více protekcionistických opatření, v době, kdy hrozí, že v některých regionech bude zmařen pokrok dosažený při plnění rozvojových cílů tisíciletí, je souhlas Evropského parlamentu s dohodou o hospodářském partnerství se státy CARIFORUM a prozatímní EPA s Pobřežím slonoviny pozitivním signálem na podporu regionální integrace a na podporu obchodu, který pomáhá rozvoji. Na současnou krizi musíme reagovat navazováním dalších partnerství, nikoliv jejich omezováním. Potvrzení dohody o hospodářském partnerství se státy CARIFORUM ze strany Evropského parlamentu rovněž přinese naději a povzbuzení dalším regionům, jejichž vyjednávání jsou v pokročilé fázi a které rovněž potřebují pocit důvěry a silné partnerství, které tyto dohody mohou poskytnout.

Catherine Ashton, členka Komise. – Pane předsedající, je velmi potěšující zabývat se na plenárním zasedání Parlamentu otázkou, jak ji popsal David Marin, otázkou zásadního významu pro vztah Evropské unie s africkými, karibskými a tichomořskými (AKT) státy.

Než řeknu cokoliv jiného, chci zcela vyjasnit jednu věc: Nemám vůbec žádný zájem na vyjednání dohody se státy AKT, kvůli které zchudnou. Vím, že je to samozřejmé prohlášení, ale podle mých zkušeností je to prohlášení, které bych měla uvést do zápisu, a nemohu předpokládat, že je široce pochopeno. Až budou ctění poslanci posléze hlasovat, doufám, že to bude na základě dnešní rozpravy a zde uvedených argumentů spíše než z důvodu jakýchkoliv vašich možných předjímaných myšlenek.

Jsem přesvědčena, že dnešní plenární zasedání je důležitým krokem k dohodám o hospodářském partnerství. Budete požádáni o souhlas s úplnými dohodami o hospodářském partnerství s karibskými zeměmi a s prozatímní dohodou s Pobřežím slonoviny. Předložili jste ne méně než osm souborů návrhů usnesení a otázek k ústnímu zodpovězení odrážejících, podle mého názoru, sílu účasti Parlamentu a stanovisek k těmto dohodám. Chtěla bych vzdát čest, a uvést to do zápisu, obrovskému úsilí Výboru pro mezinárodní obchod a Výboru pro rozvoj v rámci rozpravy o tomto tématu.

Měsíce jsem pozorně naslouchala vyjádřeným stanoviskům a mým cílem je vytvořit příklad pro dohody o hospodářském partnerství a rozptýlit mýty, jež je obklopují, aby měl každý poslanec možnost hlasovat informovaně, až přijde čas. Jsem přesvědčena, že před sebou máme dohody o zboží, které podporují hospodářský rozvoj a integraci států AKT a zajišťují stabilitu v této hospodářsky obtížné době. Jedná se o dohody o partnerství vycházející ze společného cíle rozvoje, kdy bude obchod tomuto cíli sloužit, a nikoliv naopak. Většinou jsou to dohody, jež dávají státům AKT možnost vyvést své občany z chudoby prostřednictvím jejich vlastní důstojné práce a pomocí vlastních myšlenek.

Podle dohod o hospodářském partnerství má Evropská unie skoncovat s minulostí a jednostranně usilovat o změnu partnerství EU-AKT. Je samozřejmě pravda, že se dohody o hospodářském partnerství liší od úmluvy z Lomé a dohody z Cotonou, kterými se řídily vztahy Unie se zeměmi AKT po 30 let, ale jednostranné preference charakterizující tyto úmluvy mohly v rámci Světové obchodní organizace otevřeně zpochybňovat další rozvojové země. Před námi stálo dilema, jak zajistit rozvojové požadavky států AKT a současně dodržovat mezinárodní pravidla a, jak bych doplnila, morální povinnosti.

Odpovědi jsou dvě: Vše kromě zbraní pro nejméně rozvinuté země a dohody o hospodářském partnerství pro rozvíjející se ekonomiky v rámci AKT. Společným tématem odkazujícím na první úmluvu z Lomé byl obchod. Obchod byl vždy určujícím faktorem vztahů mezi EU a AKT a to, co se v prvních dnech platnosti úmluvy z Lomé omezovalo na jednostranné obchodní preference u komodit a surovin, bylo nyní ve 21. století nahrazeno diverzifikovanějším obchodem s výrobky, službami a myšlenkami.

Dohody o hospodářském partnerství nabízí zemím AKT nejlepší možný přístup na trhy EU a nadále plní náš závazek k poskytování příležitostí k hospodářskému rozvoji. Klíčovým cílem tohoto procesu a tématem, které – nikoliv překvapivě – přitáhlo mnoho pozornosti v otázkách k ústnímu zodpovězení, byla regionální integrace v rámci trhů AKT a mezi nimi. Důsledkem naší globální ekonomiky je, že se velikost stává důležitější, jak jsme se poučili v Evropské unii. Zjednodušením obchodních pravidel a nahrazením složité spleti dvoustranných dohod malým počtem obchodních vztahů mezi regiony mohou státy AKT vytvořit větší regionální trhy, jež jsou přitažlivější pro investice, které rozvojové trhy potřebují pro vytváření pracovních míst a růstu.

Dohody se samozřejmě skládají ze dvou fází: prozatímní dohody, které zajistí, že nebudeme čelit problémům v rámci WTO, a vytvoření určitého prostoru pro manévrování směrem ke druhé fázi, jednání o úplných dohodách o hospodářském partnerství. Postup ke lhůtě pro prozatímní dohody o hospodářském partnerství v prosinci 2007 vzbuzoval dojem válcování obav států AKT, ale chci znovu ujistit Parlament, že tyto prozatímní dohody jsou pouze dočasným řešením pro zajištění a zlepšení přístupu států AKT na trhy v Evropské unii.

Zdědila jsem tento dokument v pokročilé fázi jednání. Od té doby jsme se setkala velkým počtem ministrů a představitelů států AKT, stejně jako s ostatními účastníky tohoto procesu. Vyslechla jsem je a naslouchám jim. Jedna věc je jasná: všichni považovali rozvoj zemí AKT za ústřední bod dohod o hospodářském partnerství. Tyto dohody se uskutečňují, chcete-li, tam, kde se obchod potkává s rozvojem. To znamená, že rozvoj musí být základem našich obchodních vztahů vycházejících z upřímného a otevřeného dialogu.

Jsem přesvědčena, že tato partnerství uspějí pouze tehdy, budou-li zakotvena v trvalém partnerství založeném na důvěře a vzájemné úctě. Klíčovou zkouškou tohoto partnerství bude, zdali budeme mít s našimi partnery společnou vizi budoucnosti. V jižní Africe jsem viděla region, kde se konflikt ohledně dohod o hospodářském partnerství změnil v dialog a kde jsme nyní vyřešili hlavní témata obav, například vývozní daně, ochranu začínajícího průmyslu a potravinovou bezpečnost. Karibik je podle mě regionem, který jasně stanovil své ambice pro inovační ekonomiku. Západní Afrika je v situaci, kdy se rozvíjí přístup na regionální trh, což

mnozí považovali za nemožné, a ve východní Africe se rozvíjí celní unie, která při zahájení jednání neexistovala a nyní rozvíjí dohodu o hospodářském partnerství okolo svých vlastních integračních plánů. To se mi jeví jako začátek úspěšného partnerství.

Dále je moje vize jednání o úplných dohodách o hospodářském partnerství taková, že každá jedna bude zohledňovat a respektovat konkrétní místní podmínky stran dotčené dohody – tedy pružný proces. To znamená, že se přihlédne jak k obsahu – protože dohoda o hospodářském partnerství musí fungovat ve prospěch signatářů –, ale také rychlost jednání. To rovněž znamená, že by tyto dohody měly být dynamické, nikoliv statické, měly by být schopny reagovat na budoucí události a zohledňovat rozdílné regionální zájmy a potřeby. V rámci tohoto procesu bude Komise nadále transparentním způsobem informovat a zapojovat Evropský parlament.

Přestože musíme být ambiciózní, nesmí se dialog vést nuceně, a proto byly z některých jednání již odstraněny všechny sporné otázky, jako je například zadávání veřejných zakázek, a singapurská témata se objevují pouze tehdy, když je vítají a přejí si je dotčené země. Musíme si rovněž vyhradit čas a podpořit vypracování regionálních a vnitrostátních regulací, jež budou podmínkou dalších jednání, přičemž budou v tomto ohledu zcela klíčové "pomoc obchodu" a technická pomoc. Mohu vám zaručit, že nenastane žádné otevření veřejných služeb, žádný tlak na privatizaci. Bude uznáno výslovné právo států AKT regulovat vlastní trhy a nebudou existovat žádná omezení přístupu k základním lékům nebo odběru osiva. Opravdu bychom měli spíše usilovat o posilování než o omezování práv a kapacit zemí AKT v těchto oblastech.

Všechno pokrývá náš závazek, že mohou státy AKT navrhnout ustanovení odsouhlasená v jiných dohodách o hospodářském partnerství, takže každý region bude mít možnost chránit znalosti, aby nebyl znevýhodněn. Takže Pobřeží slonoviny může požádat a získat cokoliv, co se ho týká, co je součástí jednání a rozhovorů v rámci SADC nebo kdekoliv jinde. To je klíčovým aspektem pružnosti, o kterou jste mě žádali a která umožní dohodám o hospodářském partnerství, aby nahradily všechny obchodní režimy se státy AKT jedním, který bude vyhovovat regionálním řešením regionálních požadavků, aniž by byla narušena solidarita v rámci AKT.

Důvod dynamických spíše než statických dohod o hospodářském partnerství zdůrazňuje současná krize. Jednání o dohodách o hospodářském partnerství jsme zahájili v době bezpříkladného nárůstu investic, obchodu se zbožím a službami a poklesu cen komodit. Jen málo lidí předpokládalo, že během pár let upadne světová ekonomika do recese, přičemž dramaticky spadnou ceny, směnný kurs a aktivita trhu a vyschnou úvěry, což přiškrtí obchodní finanční prostředky, které potřebují vývozci i dovozci.

Nepotřebujeme pevnou dohodu, která bude neměnná od chvíle, kdy na ní zaschne inkoust. Potřebujeme dohodu, jež vytvoří vztah, kdy instituce a monitorování mohou pomáhat v určování a řešení problémů ve chvíli, kdy se objeví.

Konkrétní problém, na nějž se mě ptala Erika Mannová a který se týká banánů, je zahrnut do prozatímní dohody o hospodářském partnerství – v tomto případě je zaručen bezcelní a bezkvótový přístup.

Až se tyto problémy objeví, budeme potřebovat začlenit pojistky a klauzule, jež zemím AKT umožní řešit nárazový přebytek dovozu, tlaky na ceny potravin a daňové krize: doložky o setkávání u konkrétních otázek a, jako v případě dohody s karibskými zeměmi, a úlohu parlamentního dohledu a monitorování.

Vrátím se tam, kde jsem začala; Parlament má dnes historickou příležitost schválit první příklady nové generace smluv, které zaručí naše zvláštní vztahy se zeměmi AKT, dohody, které budou vycházet z opravdového partnerství, nikoliv paternalismu, které využijí obchod jako hnací sílu rozvoje, které budou podporovat a pobízet regionální integraci, která zemím AKT umožní vzkvétat v globalizovaném světě, které budou mít pružný obsah, budou respektovat tradice a budou nejmodernějším příkladem dlouhodobého obchodního vztahu vycházejícího z respektu k suverénním státům. Stručně řečeno představují budoucnost a já doufám, že z těchto důvodů udělí poslanci svůj souhlas.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN SIWIEC

Místopředseda

Robert Sturdy, *autor.* – Pane předsedající, omlouvám se za zpoždění a děkuji zaměstnancům, že mne vzali zpět na jednání. Paní komisařko Ashtonová, v podstatě jste uvedla většinu věcí, o nichž jsem se chystal mluvit, takže sněmovně pouze připomenu jednu nebo dvě z nich.

Prozatímní dohody jsou dohody o zboží zaměřené na předcházení narušení obchodu států AKT a podporu postupné integrace. Jsou pro státy AKT příležitostí dostat se pomocí obchodu vlastními silami z chudoby a

domnívám se, že uznání těchto dohod zahrnuje několik sporných otázek: služby, pravidla původu v rámci doložky nejvyšších výhod, na což jsem byl mnohokrát upozorňován. Bude třeba, abyste je napravili, opravdu se omlouvám, pokud jsem to zapomněl uvést dříve.

Postup souhlasu pro státy Carifora a Pobřeží slonoviny je zásadní pro uznání potenciálu těchto reforem. Schválení těchto podepsaných dohod umožní pokrok ve formálním procesu jednání. To zajistí úroveň legality potřebnou k ochraně trhů AKT a zajištění stabilnějšího prostředí. Pokud se týká usnesení o Cariforu – jediné úplné dohodě o hospodářském partnerství –, vyzývám poslance, aby podpořili původní znění Výboru pro mezinárodní obchod. Nabízí vyváženější obchodní a rozvojový přístup a je zaměřeno na podporu několika kompromisů navržených zpravodajem. Jsem přesvědčen, že tato usnesení zdůrazňují jak příležitosti, tak výzvy, s nimiž se potýkají vyjednávající strany v rámci klíčového kroku k zajištění parlamentního dohledu a schvalování vztahů se státy AKT.

Paní komisařko, na úplném začátku jste zmínila, že obchod byl velmi důležitý; úplně s vámi souhlasím. Rovněž jsme řekli, že se nacházíme v obzvláště obtížné finanční situaci. Věřím, že jste si to vzala k srdci a že jste velmi tvrdě pracovala. Blahopřeji vám ke způsobu, jakým jste to zvládla – dala jste tomu všechno, jak říkáme ve Spojeném království.

Nacházíme se ve složité fázi a obchod je jedinou možností, a to nejen pro tyto země, ale i pro zbytek světa. Je velmi důležitý. Děkuji vám za způsob změny; urazila jste více než polovinu cesty ve složité době. Blahopřeji vám a ať se vám znovu daří.

Jürgen Schröder, navrhovatel stanoviska Výboru pro rozvoj. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, také bych vám rád poděkoval, paní komisařko Ashtonová, za vaše slova, která si budeme jistě velmi dlouho pamatovat.

Pře pár týdny jsem se zúčastnil posledního regionálního summitu v Guyaně. Mezi mými kolegy z karibských států ponejvíce převažoval názor, že nadešel čas dívat se do budoucnosti, přestat lkát nad rozlitým mlékem a jednomyslně realizovat dohody o hospodářském partnerství.

Aby se zajistila úspěšná realizace těchto dohod, je klíčové, aby parlamenty kontrolovaly tento proces prostřednictvím parlamentního postupu s kontrolou. Pouze tehdy, když budou parlamenty schopny ověřit, zda nový systém úpravy plní to, pro co byl navržen, mohou se dohody o hospodářském partnerství stát hnací silou rozvoje. Pouze tehdy, pokud budou parlamenty vykonávat svou kontrolní funkci, můžeme zajistit, že finanční pomoc dosáhne do oblastí, kde jí je třeba. To platí pro parlamenty karibských států i pro Evropský parlament.

Ve všech usneseních, jež máme k dispozici a která se týkají dohod o hospodářském partnerství, jsou body zabývající se otázkou parlamentní kontroly. Avšak tyto odkazy nejsou soudržné. Správný kompromis představuje text obsažený v usnesení o SADC a dohodách o hospodářském partnerství. Zajišťuje účast Výboru Evropského parlamentu pro mezinárodní obchod, Výboru pro rozvoj a Smíšeného parlamentního výboru AKT-EU na tomto procesu. Podle mého názoru je tento kompromis úspěchem, a proto jsem společně se svým kolegou panem Sturdym předložil několik pozměňovacích návrhů, jejichž cílem je standardizace těchto bodů ve všech usneseních o dohodách o hospodářském partnerství. Byl bych vám velmi vděčný za podporu této iniciativy.

Johan Van Hecke, *navrhovatel stanoviska Výboru pro rozvoj*. – Pane předsedající, jako navrhovatel stanoviska Výboru pro rozvoj k prozatímní dohodě o hospodářském partnerství s Pobřežím slonoviny bych rád poděkoval své kolegyni Erice Mannové za to, že přihlédla k některým obavám tohoto výboru, například k naléhavé potřebě demokraticky zvolené vlády Pobřeží slonoviny a k tomu, že je nezbytné, aby tato země obdržela přiměřený podíl z podpory EU zaměřené na obchod.

Obecněji jsem potěšen, že jak Výbor pro mezinárodní obchod, tak Výbor pro rozvoj došly ke kompromisu ohledně kontrolního orgánu, který by měl umožnit Smíšenému parlamentnímu shromáždění v první řadě hrát úlohu, kterou si zaslouží.

Je důležité, abychom nezapomínali, že dohoda o hospodářském partnerství je prozatímní dohodou, tedy pouze dočasným řešením.

Aby měla liberalizace obchodu skutečně pozitivní dopad na celý region, je důležité, aby státy ECOWAS podepsaly úplnou dohodu o hospodářském partnerství.

Proto Výbor pro rozvoj navrhl, aby Parlament v závislosti na ratifikaci prozatímní dohody ze strany Pobřeží slonoviny udělil svůj souhlas.

Alain Hutchinson, *jménem skupiny PSE.* – (FR) Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, paní komisařko, dámy a pánové, připravil jsem si nějaké poznámky, ale odložím je stranou a budu k vám hovořit bez nich, pokud mě omluvíte, protože již mnoho věcí zaznělo a nerad bych opakoval slova svých kolegů poslanců.

Brzy nás čeká důležité hlasování, velmi důležité, téměř historické hlasování, protože tento týden budeme v tomto Parlamentu hlasovat o první dohodě o hospodářském partnerství. Hovoříme o ní již několik let a diskuse byly někdy velmi vzrušené, když dohoda nebyla vždy na pořadu dne, stejně jako konsensus.

Dnes samozřejmě můžeme být potěšeni tím, jak se situace vyvíjí. Zprávy, které jste nám, paní komisařko, poskytla, stejně jako předsednictví, ukazují velmi příznivý pokrok v této otázce, a je třeba říci, že se tak stalo po vašem příchodu.

Naneštěstí, a proto mám určité pochybnosti, u některých z nás stále s ohledem na dohody o hospodářském partnerství přetrvávají sporná témata, otázky a obavy.

Především musíme vzít na vědomí, že dnes existuje pouze jedna úplná dohoda o hospodářském partnerství. V ostatních případech tomu tak není a nacházíme se ve stadiu prozatímních dohod, přičemž je hlavní důraz kladen na regionální integraci. Existuje pouze jedna, která plní toto kritérium, a jedna z hlavních zemí tohoto karibského regionu, Haiti, tuto dohodu dokonce nepodepsala, což vypovídá o mnohém.

Zadruhé, na obchodní frontě, jak jste uvedla, existují historické vazby. Mezi severem a jihem se obchoduje již dlouho, ale podívejme se jak. Pleníme vše, co tam najdeme, a bereme si všechno bohatství. Samozřejmě prodáváme koltan, který vytěží naše společnosti v Kivu, aby byl prodán na sever, ale podívejte se na katastrofální důsledky pro lidi na jihu a nerovný zisk, abych uvedl aspoň nějaký příklad.

K tomu si připočtěte rozvojovou politiku, kterou uplatňujeme již 40 let, a přitom říkáme, že my Evropané jsme největšími světovými sponzory, ale tato politika nyní selhává a je třeba ji přezkoumat. Většina nejchudších zemí na světě si vede špatně, stejně jako před 40 lety, ne-li hůř. To je důvod našich pochybností a obav. Jaké záruky musíme v tomto směru poskytnout? Nechci opakovat slova pana Arifa, ale připojím se k němu, když říká, že bychom rádi, abyste nám sdělila své stanovisko jménem Komise, paní komisařko, ohledně seznamu bodů, jež jasně nastínil, a na závěr bych rád řekl něco k vnitrostátním parlamentům.

Jako poslanci Evropského parlamentu jsme byli požádáni, abychom rozhodli o dohodách o hospodářském partnerství, jejichž důsledky budou v případě špatného vyjednání tragické pro obyvatelstvo na jihu, avšak nikoliv pro nás. Žádnému evropskému občanovi se nepovede hůř, pokud dohody o hospodářském partnerství zklamou. Na druhé straně mohou být na jihu obyvatelé, jejichž situace se skutečně zhorší. Na závěr vám velmi stručně řeknu, paní komisařko, že bychom rádi, aby se k tomu vyjádřily vnitrostátní parlamenty partnerských zemí, protože v této záležitosti zatupují obyvatele jihu, nikoliv pouze my.

Ignasi Guardans Cambó, *jménem skupiny ALDE.* – (*ES*) Pane předsedající, jak uvedli jiní, tato rozprava je bezpochyby důležitá; dokonce ji lze nazvat historickou, kromě jiného kvůli počtu hodin práce a kvůli politické debatě, která nás k tomu přivedla.

Myslím, že je to dobrá věc mezi vším tím rozruchem, který této rozpravě předcházel a určitým způsobem ji stále obklopuje. Říkám rozruch se vším ohledem na zúčastněnou občanskou společnost a zúčastněné nevládní organizace a vnitrostátní parlamenty. Uprostřed toho všeho je důležité, proč a jak jsme se dostali tam, kde se nacházíme nyní.

Je třeba, abychom pochopili, že vyjednání těchto dohod o přidružení se státy AKT není politickým rozhodnutím přijatým z vůle Evropské unie, jako kdyby měla na stole několik různých možností a toto si vybrala na úkor jiných. Jedná se o zásadní právní požadavek vycházející z pravidel zákonnosti stanovených Světovou obchodní organizací.

Je to nezbytnost způsobená okolnostmi předchozího právního rámce pro obchod se zeměmi zóny AKT. Právě teď a tady bychom neměli zapomínat na to, že vztahy Evropské unie se zeměmi AKT odsuzovaly přesně ty rozvojové země, jež měly právně bezchybný nárok na přístup k našim trhům, ale byly odmítnuty z prostého důvodu, že se nejednalo o bývalé kolonie současných členských států EU.

Evropská unie tedy měla, a v některých případech stále má, dvojí metr: jeden pro bývalé kolonie a druhý pro ostatní země na podobném stupni rozvoje, které do tohoto systému nespadají. To se stalo neudržitelným a to stejné země zdůrazňovaly v rámci svých zastoupení ve Světové obchodní organizaci.

Kromě všeho jiného musíme vzít na vědomí, že systém, který se chystáme nahradit, především úmluvu z Lomé a ustanovení vycházející z dohody z Cotonou, v žádném případě nesplnil zamýšlené cíle. Nikdo nemůže tvrdit, že systém z Cotonou byl zcela uspokojivý. Kdyby tomu tak bylo, byly by údaje – objem obchodu EU s těmito zeměmi – daleko vyšší, než jsou dnes. Proto bychom ani neměli tvrdit, že se chytáme nahradit něco, co přinášelo výsledky, protože tak tomu není.

Proto by měly být tyto dohody o hospodářském partnerství považovány za velkou příležitost, zejména pro všechny z nás, kdo věří, že rozvoj a růst těchto zemí nemůže záviset výlučně na vnější pomoci. Jasně odkazuji zejména na ty země, jež jsou stranami dotčených dohod, ale nejsou nejméně rozvinutými zeměmi. V tomto ohledu leží pojetí vlastnictví, kontroly nad vlastním osudem, a nikoliv závislosti na vnější pomoci, politicky – a mohu říci i filozoficky – za hranicemi těchto partnerských dohod.

Proto moje skupina v zásadě zcela podporuje jednání o těchto dohodách ze strany Evropské komise a skutečnost, že by měly být komplexní a úplné, přičemž se nebudou týkat pouze zboží, ale i služeb a pravidel hospodářské soutěže, a že by měly být přijaty jako celek.

Další věcí, kterou je třeba vzít na vědomí, je samozřejmě to, jak se přistupuje k těmto jednáním a konkrétním aktuálním tématům. V této souvislosti bych rád poukázal na to, co říkali všichni zpravodajové ohledně různých oblastí, protože hovoříme o celkovém přístupu, vzhledem k tomu, že byla jednání vedena odděleně.

Jsou zde některé vynikající body a určité obavy – například situace nejvzdálenějších regionů, jež si zaslouží zvláštní pozornost v případě států Carifora, abych uvedl alespoň jednu –, ale jako celek – myslím tím politicky – plně podporujeme jak tato jednání, tak potřebu jejich pokračování a to, že by Parlament měl tato jednání účinně monitorovat.

Jeden z několika pozměňovacích návrhů, které jsme předložili, uvádí, že by parlamentní kontrola této záležitosti měla být prováděna jednotně, a nikoliv různými způsoby podle dotčené země.

Liam Aylward, *jménem skupiny UEN*. – Pane předsedající, vítám tuto rozpravu, která nabízí příležitost ještě jednou upozornit na začlenění a uznání ustanovení o dětské práci do všech obchodních dohod EU.

Tím nemyslím pouze ožehavou otázku boje proti dětské práci nebo realizaci povrchních nebo ledabylých kontrolních systémů. Všechny země EU a stále vyšší počet dalších států podepsaly úmluvy Mezinárodní organizace práce o nejnižším věku pro zaměstnání a o vymýcení nejhorších forem dětské práce.

Jednejme nyní podle našich závazků v rámci našich politik v oblasti veřejných zakázek. To znamená zajistit, aby byly společnosti podnikající v EU zbaveny dětské práce.

Bez dětské práce neznamená pouze to, že se žádná dětská práce nevyužívá v mateřské společnosti, ale že ji také nevyužívají její bezprostřední dodavatelé: společnost na vrcholku dodavatelského řetězce musí mít odpovědnost za zajištění, že žádné kroky a postupy v rámci dodavatelského řetězce nebudou využívat dětskou práci.

Dnes možná nelegálně pracuje na celém světě přes 200 milionů dětí, což jim odpírá vzdělání a prožití dětství a ohrožuje jejich tělesné a duševní zdraví.

Umístění zájmů v oblasti dětské práce do ohniska všech našich obchodních dohod musí mít prioritu.

(Předsedající řečníka přerušil.)

Margrete Auken, *jménem skupiny Verts/ALE*. – (*DA*) Pane předsedající, tato rozprava je důležitá, protože si samozřejmě vybereme dlouhou přestávku v práci kvůli volbám. Proto je třeba, abychom zajistili, že generální ředitelství pro obchod vezme v potaz naši soustavnou kritiku obsahu dohod o hospodářském partnerství, zejména proto, že ředitelství tyto dohody brzy podepíše. Proto je třeba, abychom zdůraznili význam těchto dohod, které se vrací do Parlamentu, abychom je schválili.

Za skupinu Zelených/Evropské svobodné aliance chci objasnit, že velmi pochybujeme o cestě, kterou se tyto dohody vydaly. Při jednání se zeměmi AKT nebyla vůbec zohledněna otázka rozvoje.

Proto mám několik konkrétních poznámek týkajících se těchto dvou dohod, k nimž se má Parlament ve středu zavázat, a vysvětlím, proč je skupina Zelených nepodporuje. Pokud se týká dohody se státy Carifora, podrobné analýzy Institutu pro zámořský rozvoj ukazují, že dohody o hospodářském partnerství s karibskými státy podporují rozvoj pravděpodobně nejméně ze všech dohod, které byly dosud dojednány. Bude to špatný vzor pro další regionální dohody, které mají být dojednány, zejména pokud se jedná o aspekty rozvoje. Není samozřejmě na nás, abychom rozhodli, zdali jsou naše obavy oprávněné, když samotné vlády států Carifora tyto dohody podporují, ale bylo by výborné, aby o těchto dohodách hlasovaly parlamenty jednotlivých dotčených zemí před tím, než je schválí Evropský parlament.

Avšak naše obavy týkající se dohody s Cariforem a vznášené zde v EU jsou v každém případě oprávněné. V současné době, kdy existuje výrazná potřeba lepší kontroly peněžních toků na finančních trzích, se domníváme, že je zcela nepřijatelné, aby dohody se státy Carifora umožňovaly úplnou liberalizaci finančních služeb v osmi daňových rájích, jež v současné době tvoří součást Carifora. Pokud mi nevěříte, podívejte se před středečním hlasováním na své dokumenty. V nich se dočtete o volném pohybu finančních služeb prodávaných přes přepážku, jinými slovy takzvaných "neregistrovaných spekulativních derivátů". Dočtete se tam rovněž o právu jednotlivých obyvatel vytvářet fondy. To vše se do EU dostává prostřednictvím jejích vlastních daňových rájů, například Malty a Kypru. Může se tak dít proto, že v EU neexistuje monitorování nebo regulace, a proto jednoduše není vhodná doba pro ochranu těchto struktur, jež nesou velkou část odpovědnosti za kolaps našich ekonomik.

Pokud se týká dohody s Pobřežím slonoviny, vzniká zde samozřejmě vnitřní konflikt, a proto možná není vhodná doba pro přijetí této dohody.

Madeleine Jouye de Grandmaison, *jménem skupiny GUE/NGL.* – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, pocházím z Martiniku a vždy jsem žila v Karibiku.

Věřte mi, pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, dohoda o hospodářském partnerství mezi Karibským fórem afrických, karibských a tichomořských států a Evropskou unií mne velmi zajímá.

Martinik, Guadeloupe a Guyana jsou nejvzdálenějšími evropskými regiony, a proto nebyla vzata v potaz karibská oblast jako celek. Podle mého názoru byla tato dohoda vyjednána zejména pro účely obchodu a rozvojové cíle tisíciletí byly znovu odsunuty na druhé místo. Úkolem pro karibské státy je tedy zacelit ztráty výnosů z cel navýšením objemu obchodu s Evropskou unií.

V dnešní době celosvětové recese to nemusí být jednoduché. Fakta jsou fakta a zdá se mi, že tyto dohody byly generálním ředitelstvím pro obchod a v rámci Výboru pro rozvoj tohoto Parlamentu vyjednány jako něco vedlejšího.

Cíle stanovené v této dohodě, jež se týkají rozvoje a regionální integrace, neodpovídají opatřením, jež je mají naplnit. Tato opatření se většinou týkají pouze obchodu a konkurenceschopnosti. I pokud se týká regionální integrace, existuje zde zmatek ohledně zamýšlených cílů a použitých zdrojů.

Nyní přikročím konkrétněji k regionální integraci nejvzdálenějších regionů Karibiku do jejich prostředí. Nejvzdálenější regiony leží v jádru "živé pánve". Guyana má jednu ze svých hlavních hranic se Surinamem. Počet obyvatel nejvzdálenějších regionů činí více než 35 milionů obyvatel ve 40 zemích a na ploše více než dvou milionů čtverečních kilometrů. To je obrovský potenciální trh.

Tato dohoda byla příležitostí snížit dopad určitých takzvaných strukturálních znevýhodnění, například odlehlosti, ve prospěch většího sblížení našich ostrovů. Proč jsme při jednáních upustili od konkrétních meziregionálních trhů mezi nejvzdálenějšími regiony Evropské unie a Cariforem? V době, kdy se Evropská komise zajímá o řešení nedostatečného rozvoje karibských zemí a vytváření dohod o hospodářském partnerství za účelem otevření trhů a regionální integrace, jsou nejvzdálenější karibské regiony vnímány pouze jako součást otevřeného trhu Carifora a nadále se uplatňují stejné tržní zásady tak, jak byly vyjednány pro celou Evropskou unii.

Byla to šance podpořit dialog mezi kulturami, vytváření spolupráce, výměny služeb a pro nejvzdálenější regiony...

(Předsedající řečnici přerušil)

Syed Kamall (PPE-DE). - Pane předsedající, všichni víme, že dohody o hospodářském partnerství jsou hojně kritizovány. K některé kritice se připojuji. Souhlasím s tím, že by tyto dohody neměly sloužit pouze k agresivnímu otevírání trhů pro společnosti z EU: měly by být přínosné rovněž pro podnikatele a spotřebitele

v chudých zemích. Sdílím obavy paní Eriky Mannové ohledně jednoho přístupu v rámci dohod o hospodářském partnerství pro všechny, který nezohledňuje rozdíly jednotlivých regionů a zemí v regionech. Vítám skutečnost, že jsme podepsali dohody jen s těmi zeměmi, které projevují zájem na jejich podpisu.

Rovněž se obávám názoru vyjádřeného před několika měsíci úředníkem Komise na schůzi Výboru pro mezinárodní obchod (INTA), že by se dohody o hospodářském partnerství měly týkat nejen obchodu a rozvoje, ale také regionální politické integrace. Stejně jako mnoho mých kolegů poslanců se domnívám, že by toto rozhodnutí mělo být ponecháno na samotných zemích, zejména na těch, jež jsou demokraciemi a nechtějí zasedat v regionálním shromáždění s diktaturami ze stejné oblasti.

Nehledě na tyto obavy bychom měli přivítat schválení těchto dohod ve výboru INTA. Určitou dobu jsem se bál určité protiobchodní rétoriky, kterou jsem slyšel od socialistů, když ve výboru hlasovali proti nebo se hlasování zdrželi. Dohody o hospodářském partnerství nemohou být bezchybné, ale mnoho mých přátel a rodin z chudších zemí již nebaví nedostatečný přístup ke zboží a službám a to, že jsou nuceni spoléhat na státní monopoly nebo společnosti s vazbami na zkorumpované politiky. To, že se socialisté snaží zachovat tento model, je rovněž důvodem k obavám. Nezapomínejme na to, že dovozní cla často znamenají, že chudí obyvatelé musí platit více za dovážené potraviny a léky.

Chtěl bych poděkovat paní komisařce za její rozhodnost při pokračování jednání o dohodách o hospodářském partnerství. Nejsou bezchybné, ale dlužíme podnikatelům a spotřebitelům v chudších zemích pomoc v přístupu ke zbožím a službám, jež máme nyní v EU k dispozici.

Glenys Kinnock (PSE). - Pane předsedající, stejně jako mnozí další mohu potvrdit, že od doby, co se komisařkou stala Cathy Ashtonová, jsme zažili velké změny, nikoliv pouze ve stylu a tónu, nýbrž také ve slovníku a nyní i v samotné podstatě.

Jsem si jista, že paní komisařka a mnoho kolegů v této místnosti se mnou bude souhlasit, že stále čelíme nelehkému úkolu, když se snažíme vybudovat a obnovit důvěru po letech jednání, která způsobila velké napětí a mnoho hořkosti.

Téměř přesně před 10 lety byla podepsána dohoda z Cotonou a musíme si sami připomenout, co bylo vlastně uvedeno v dohodách o hospodářském pokroku mezi AKT a EU. Stálo v nich: "nový obchodní rámec rovnocenný jejich stávající situaci v souladu s pravidly WTO". Na splnění těchto cílů musíme mnohem více pracovat.

Politika uzavírání oddělených dohod s jednotlivými zeměmi vede k závažnému nedostatku soudržnosti a mohu potvrdit těm, kdo neznají Smíšené parlamentní shromáždění a kteří nejsou v častém kontaktu s poslanci ze zemí AKT tak jako já a další v této místnosti, že vytváří velmi obtížnou situaci, jež závažně poškozuje soudržnost, které jsem si u států AKT všímala v minulosti. Je mi známo, že před několika týdny napsal nový ghanský prezident jménem celé skupiny AKT dopis předsednictví EU, v němž tvrdil, že proces dohod o hospodářském partnerství nadále ohrožuje samotnou existenci regionálních integračních uskupení. To je poslední poznámka nového prezidenta.

Poslanci ze států AKT nám na každém zasedání říkají, že se nemohli skoro vůbec zapojit a byli jen velmi málo konzultováni. Ráda bych, aby nám paní komisařka sdělila, co si myslí, že by bylo v tomto ohledu vhodné v budoucnosti.

Jsem potěšena vývojem jednání v rámci SADC, ale nyní jsou k dispozici jasné závazky o změnách textů, přechodných obdobích pro regularizaci cel, záruk, pravidel původu atd. SADC a snad schválíte, že jsou možností pro státy AKT, jež budou pokračovat v jednáních.

Paní komisařko, řeknete nám prosím, že budete trvat na přesných závazcích v rámci dohod o hospodářském partnerství týkajících se rozvojových programů a že liberalizace obchodu bude spojena s rozvojovými hodnoceními? Bude-li tomu tak, jak toho bude dosaženo?

Víte, že v dohodách o hospodářském partnerství existují právní závazky k poskytování časově rozvrženého a předvídatelného financování?

Paní komisařko, domnívám se, že země AKT, jak jste uvedla dříve, čelí období pomalejšího růstu a poprvé za 25 má být ukončeno úsilí o snižování chudoby. Ještě uvedu dva rychlé závěrečné body; jedním z nich je dohoda o hospodářském partnerství se státy CARIFORA: nejedná se o perfektní výsledek, ale stále potřebuje záruky.

V případě Pobřeží slonoviny potřebujeme záruky, o něž žádali paní Erika Mannová a pan Van Hecke. To je pro nás velmi důležité.

(Předsedající řečnici přerušil.)

Fiona Hall (ALDE). - Pane předsedající, podíváme-li se na začátek procesu dohod o hospodářském partnerství, Dohoda z Cotonou z roku 2000 stanovila, že EU má právní povinnost přihlížet k zájmům rozvojových zemí ve všech oblastech politik, které je pravděpodobně ovlivní. V roce 2005 Komise určila tuto politickou soudržnost jako klíčovou k dosažení rozvojových cílů tisíciletí.

Lituji sporu, který se odehrává mezi Výborem pro mezinárodní obchod a Výborem pro rozvoj, v němž jde o vedoucí postavení v rámci jednání o dohodách o hospodářském partnerství, protože Parlament by mohl v některých otázkách jednat soudržněji, když by tyto dohody byly uvedeny do praxe, protože se vytrácí příslib, že tyto dohody budou rozvojovými nástroji.

Konečně mě potěšilo, že paní komisařka zmínila služby, neboť se obávám zejména otevření bankovnictví. Západní země nedokážou správně regulovat velké mezinárodní banky fungující na jejich území, takže se musíme ptát, je-li moudré otevírat bankovní sektor v zemích, kde existuje mnohem slabší regulační systém, a když pravidla WTO takový krok nevyžadují. Otevření bankovního sektoru může prospět velkým společnostem, ale může pobídnout místní banky, aby se orientovaly na vysoce bonitní klienty a přehlížely malé podniky, které pak budou mít mnohem menší přístup k úvěrům než dříve.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). - (*FR*) Pane předsedající, paní komisařko, pane Kohoute, pane úřadující předsedo Rady, dámy a pánové, především musím poblahopřát svému kolegovi panu Fordovi za kvalitu jeho zprávy a jeho smysl pro kompromis. Měli jsme možnost pracovat na této otázce na Papue-Nové Guineji během zasedání Smíšeného parlamentního shromáždění afrických, karibských a tichomořských států a Evropské unie. Viděl jsem ho spolupracovat s poslanci vnitrostátních parlamentů, a proto mne to těší.

Paní komisařko, chci se připojit k poděkováním, jež vám byla určena ohledně těchto dohod o hospodářském partnerství, které byly vyjednány s cílem zamezit jakémukoliv narušení obchodu mezi státy AKT a Evropským společenstvím. Výsledkem těchto jednání je prozatímní dohoda o hospodářském partnerství mezi Fidžijskou republikou a Papuou-Novou Guineou, jedinými státy tichomořského regionálního uskupení, které schválily prozatímní dohodu, a uznáváme úsilí potřebné k uzavření úplných regionálních dohod.

Tato dohoda obsahuje všechna opatření nezbytná pro vytvoření zóny volného obchodu. V usnesení se zdůrazňuje, že dohoda o hospodářském partnerství musí přispívat k posílení hospodářského růstu, regionální integrace, hospodářské diverzifikace a vymýcení chudoby. Je důležité nezapomínat, že skutečný regionální trh představuje nezbytný základ úspěšného uplatňování prozatímní dohody o hospodářském partnerství a že regionální integrace a spolupráce jsou zásadní pro sociální a ekonomický rozvoj tichomořských států.

Tato dohoda může být novým podnětem obchodních vztahů a zajišťuje přístup na evropský trh s osvobozením od cel a bez kvót u většiny zboží. Chtěl bych trvat na poskytnutí pomoci ve výši 2 miliard EUR do roku 2010 a závěrem bych chtěl dodat, že je velmi důležité, aby zde nedocházelo k žádnému porušování patentových práv nebo práv duševního vlastnictví, ani na ekonomické úrovni, která se týkají obchodu. Pokud se týká lidských práv, jsem ohromen, že jednáme s Papuou-Novou Guineou, když tato země stále trestá sexuální orientaci. Konečně je v oblasti politiky důležité, abychom se spojili se státy AKT v rámci Světové obchodní organizace.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Pane předsedající, úspěšné dokončení jednání o uzavření dohody o hospodářském partnerství mezi Evropskou unií a zeměmi AKT je významnou výzvou pro evropskou obchodní a rozvojovou politiku.

Vzhledem k tomu, že jednostranné preferenční zacházení, které Evropská unie poskytuje zemím AKT narozdíl od ostatních zemí, není, jak víte, považováno za slučitelné s pravidly WTO, potřebujeme dohody, které budou odpovídat mezinárodním závazkům Evropské unie.

Avšak kromě právních otázek se problém skládá především z dosažení dohod, které budou podporovat rozvoj dotčených zemí prostřednictvím posilování jejich obchodní kapacity, diverzifikace jejich hospodářské základny a regionální integrace.

Nový obchodní režim, jímž se budou řídit vztahy mezi Evropskou unií a zeměmi AKT, by měl zajišťovat integraci všech těchto zemí do mezinárodního obchodního systému, do globální ekonomiky, tedy ekonomiky, jež prochází bezprecedentní krizí, která dopadá na rozvinuté i rozvojové země a rozvíjející se ekonomiky.

Všichni souhlasíme s tím, že otevření zemí AKT vůči Evropské unii musí být asymetrické a postupné, s patřičnou pružností ohledně kvót v citlivých odvětvích a účinných bezpečnostních klauzulí. Jak víte, cílem jednání bylo pokrýt oblasti, jako jsou služby, investice, práva duševního vlastnictví a nucená práce v obchodních záležitostech a rovněž přístup k trhům se zbožím.

Proto podporujeme rozšíření působnosti dohod do rozsahu považovaného za přínos pro samotné země AKT. Je zcela zásadní zahrnout do dohod o hospodářském partnerství ustanovení o rozvoji a poskytnout obchodu příslušnou podporu.

Glenys Kinnock (PSE). - Pane předsedající, chtěla bych se pouze zmínit o dvou otázkách týkajících se schválení. Zmínila jsem CARIFORUM. Každý se cítí velmi dobře a plný optimismu, pokud se týká dohody s CARIFOREM, ale samozřejmě jsou zde třeba ještě určité záruky. To zcela jasně uvedl na posledním zasedání v Guyaně její prezident a ostatní lidé, stejně jako poslanci parlamentu.

Byla vznesena otázka banánů. Paní baronko Ashtonová, řekla jste, že bude existovat bezcelní a bezkvótový přístup, což je hezké, ale problémem je, že dohody, jež byly podepsány se Střední Amerikou, a následně se zeměmi Mercosur a Andského paktu, pro ně sníží cla a cokoliv učiníme, neumožní producentům banánů ze zemí AKT zůstat konkurenceschopnými. To je kritický problém a dohody bylo dosaženo dříve, než na smlouvě s CARIFOREM zaschl inkoust.

V karibských zemích panují rovněž hluboké obavy ohledně prováděcích jednotek, které dosud nebyly stanoveny. Stále existují problémy způsobené napětím, jež se vytvořilo mezi různými karibskými státy. Je zde rovněž otázka Haiti. Konference dárců nedosáhla uspokojivého výsledku, který bychom si přáli, a proto jsou zde obavy, zdali bude dohoda o hospodářském partnerství zcela schválena a bude plně funkční, když se jí Haiti nebude účastnit.

Pokud se týká Pobřeží slonoviny, chtěli bychom jasné záruky. Je to země, která již mnoho let zažívá velké nepokoje, nejistotu a nestabilitu, a je důležité, abychom nejen souhlasili, ale také abychom měli záruky, jež oznámíte dopisem vyjednavačům z Pobřeží slonoviny a jeho vládě, že jsme stále zavázáni k vyjednávání v dobré víře za účelem důstojného výsledku pro obyvatele této země.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). - (FR) Pane předsedající, pane Kohoute, paní Ashtonová, poslouchala jsem, co jste říkali.

Pane Kohoute, hovořil jste o hospodářské udržitelnosti. Otázka, kterou si dnes sama kladu, zní, jaký to má kromě slov význam. Co to vlastně znamená v časech hospodářské, finanční a environmentální krize? Jaké můžeme dát záruky? Nehledě na ujištění paní komisařky se ptám, zdali je s ohledem na to, že se o těchto dohodách diskutovalo v ostatním světě, projekt, který nabízíme našim africkým, karibským a tichomořským partnerům, stále vhodný i za stávající situace?

Osobně si myslím, že nikoliv. Setkáváme se s nevládními organizacemi, setkáváme se s malými a středními podniky. Nedávno jsme navštívili Guyanu, kde nám její prezident říkal: Žádáte po nás diverzifikaci, ale říkáte nám, jaké zboží smí naše malá země vyrábět, aby mohla konkurovat Brazílii a Venezuele?

Proto se domnívám, že dnes nesmíme zavírat oči. Na jedné straně hovoříte o pružnosti a na straně druhé o pravidlech WTO. Omlouvám se, ale tyto dvě podmínky si zcela odporují, protože by vyžadovaly restrukturalizaci a my velmi dobře víme, že restrukturalizace prohlubuje v těchto zemích chudobu.

Proto se nedomnívám, že je zcela vhodné to, co dnes navrhujeme, a to, co jsme navrhovali dříve. Podívali jsme se na výsledky rozvojového modelu, který jsme vytvářeli v posledních 40 letech? Jsou špatné a myslím, že to již bylo řečeno. Domnívám se tedy, že toto selhání bude pokračovat; situace se bude kvůli těmto partnerským dohodám zhoršovat, protože jsou zcela nevhodné pro podmínky celosvětové hospodářské, sociální a environmentální situace.

Daniel Caspary (PPE-DE). - (*DE*) Paní komisařko, chtěl bych, abyste odpověděla na poznámky obou předřečníků. Souhlasíte s tím, že na světě existují země, které během posledních dvaceti let výrazně vylepšily svou úroveň prosperity bez dohody o hospodářském partnerství, a že by tyto dohody mohly pro dotčené země znamenat příležitost?

Jan Kohout, *úřadující předseda Rady.* – (*CS*) Děkuji vám, pane předsedající, a děkuji především poslancům a poslankyním Evropského parlamentu za konstruktivní a zajímavou diskusi. Dovolte mi, abych z toho, co zaznělo, reagoval na dva momenty. Prvním je otázka flexibility a z vystoupení poslanců jsem vycítil volání po potřebné flexibilitě při vyjednávání těch dohod o hospodářské spolupráci.

Chtěl bych zdůraznit, že Rada si je velmi dobře vědoma flexibility ve dvou významových rovinách. A to za prvé flexibility využívající v maximální možné míře příležitosti asymetrického uspořádání, časové harmonogramy, ochranná opatření v souladu s pravidly Světové obchodní organizace. Já tedy nemohu souhlasit s názorem ani s tím paušálním odsouzením toho, že 40 let pomoci rozvíjejícím se zemím je katastrofa. Já si myslím, že ta situace bez pomoci Evropské unie a dalších států by vypadala mnohem hůř. Zároveň si myslím, že to, že máme pravidla, která umožňují takto vnímanou flexibilitu, nám umožňuje, aby každá z těchto zemí – a v tomto věřím Evropské komisi a paní komisařce – byla schopna nalézt řešení, které bude odpovídat jejím potřebám a jejím zájmům.

A za druhé existuje flexibilita, kterou nabízíme při přechodu od těch přechodných ustanovení dohod EPA k těm plným regionálním dohodám v zájmu podpory regionální spolupráce. Ten druhý moment z debaty, na který bych chtěl reagovat, je otázka toho rozvojového rozměru dohod EPA. Já jsem přesvědčen, že dohody nejsou klasickými obchodními dohodami, ale mají skutečně silný rozvojový rozměr. Dohody zakládají dlouhá přechodná opatření – až 25 let, dohody také obsahují výjimky – až 20 % zboží pocházejícího ze zemí AKP může být vyjmuto z liberalizace. Dohody umožňují monitoring a přezkum, a to se zapojením Parlamentu. Jejich implementace bude podpořena finančním balíčkem Aid for Trade. To vše považuji já osobně za doklad rozvojového charakteru těchto dohod.

Zároveň chci říci za české předsednictví a za Radu, že my budeme pozorně sledovat probíhající jednání o dohodách EPA, a chtěl bych vyjádřit podporu Evropské komisi a paní komisařce Ashton za její dosavadní úsilí při naplňování mandátu, který jí Rada dala. V průběhu českého předsednictví se problematice dohod EPA budeme věnovat v rámci květnového zasedání Rady pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy ve formátu ministrů pro rozvojovou spolupráci. A pokud bude dosaženo dohody mezi námi a ministry-partnery ze zemí AKT, bude tato otázka také na pořadu jednání květnového společného zasedání Rady ministrů AKT a Evropské unie. V průběhu českého předsednictví také Rada přivítá počátkem dubna, čili za několik málo dní, v Praze Společné parlamentní shromáždění AKT a Evropské unie a jsem si jist, že dohody EPA budou jedním z hlavních témat jednání, a to jednáním velmi důležitým právě proto, že se jedná o parlamentní půdu.

Se zájmem očekávám osobně vaše zítřejší hlasování. Podle mého názoru se jedná o klíčový moment ve vývoji dohod o hospodářském partnerství. V mnoha regionech, jak jsme slyšeli, jednání dále pokračují, ale v té karibské oblasti již bylo dosaženo důležitých a dobrých výsledků. A pokud jde o Pobřeží slonoviny, dosáhli jsme důležitého klíčového momentu pro další postup. V mnoha zemích se očekává souhlas Evropského parlamentu, který by završil několikaleté období obtížného vyjednávání, a já pevně věřím, že Parlament vyšle do světa pozitivní signál, který právě v této době velmi potřebujeme. Věřím a jsem přesvědčen, že i v dnešní kritické situaci, o které se tady několikrát hovořilo, je to instrument, který skutečně pomůže i při té velké nejistotě, kterou všichni cítíme, a všichni víme, že pomůže rozvoji těchto zemí.

Catherine Ashton, *členka Komise.* – Pane předsedající, dovolte mi pouze reagovat na některé vznesené poznámky.

Pane Guardansi Cambóe, pane Hutchinsone a paní Hallová, všichni jste různými způsoby hovořili o minulosti a o nutnosti zlepšení. Souhlasím s tím. Možná zcela nesouhlasím s analýzou, ale opravdu souhlasím s tím, že je to příležitost podívat se kupředu, přičemž součástí je podívat se kupředu nejen na zapojení tohoto Parlamentu, ale také parlamentů zemí AKT. Je samozřejmě na jednotlivých státech, jak zapojí své parlamenty. Musíme být velmi opatrní – a vím, že to po mně chtějí ctění poslanci také –, abychom neukládali to, co myslím, žádné jiné zemi. Dovolte mi říci paní Kinnockové, že se těším na zasedání se Smíšeným parlamentním shromážděním.

Především pan Martin, ale také jiní, hovořili o potřebě našeho přezkumu a, přičemž znovu souhlasím, že je zejména v této hospodářské situaci zásadní, abychom prováděli monitorování a přezkum. Pokračování v dialogu se ctěnými poslanci o tom, jak do toho zapojit tento Parlament, pro mne bude velmi zajímavé, ale také návrhy, jak můžeme toto monitorování a přezkum skutečně zefektivnit a jak pracovat na tom, aby se země, jež s námi spolupracují, v tomto ohledu cítily dobře.

Pane Sturdy a pane Martine, "doložka nejvyšších výhod" je, jak bylo řečeno, určena k zaujetí těch velkých zemí, které nepodporují proces, jehož se účastníme. Nejedná se o poškození obchodu mezi jihem a jihem nebo jakékoliv poškození rozsahu či způsobu možností a suverenity těch zemí, které si přejí otevřít obchod. Proto jsme omezili výši světové pomoci určené dotčené zemi před tím, než se toto konkrétní ustanovení začne uplatňovat. Musím říci, že jsme také vždy vyhledávali jakoukoliv pružnost, kterou bychom zde mohli získat.

Pokud se týká výnosů z cel: pane Arife a paní Jouye de Grandmaisonová, do roku se toho bude týkat Evropský rozvojový fond a zajímáme se o zajištění, že bude v možnostech hospodářského růstu a daňových úprav podpořit rovněž státy tak, aby nebyly závislé pouze na těchto výnosech, ale aby skutečně nalezly nové způsoby podpory svých ekonomik.

Cokoliv se stane s banány, preference se budou nadále zlepšovat pro tyto státy, takže budou lepší než kdekoliv jinde. Velmi nás zajímá narušení preferencí, a jakmile přezkoumáme dohody, na které čekáme celé roky, bude třeba, abychom to zohlednili, a to je můj záměr.

Pane Van Hecke, paní Mannová a paní Kinnocková: co dostane jeden, dostane i druhý. Budu zcela přesná: Ráda napíšu komukoliv a kamkoliv, ale zejména na Pobřeží slonoviny, a uvedu, že se pružnost, o níž se hovořilo s Jihoafrickým rozvojovým společenstvím (SADC), bude týkat také jich, protože se jedná pouze o jednu nebo dvě věci specifické pro dotčenou oblast, které by nemusely chtít, ale ty, jež si přejí, také mohou získat. S velkým potěšením to dám písemně kdekoliv, kdykoliv a komukoliv. Takže mi prosím jen řekněte, co chcete, abych udělala.

Pan Ford a pan Fjellner hovořili o významu všeobecného obchodu a zcela souhlasím s jejich analýzou. Domnívám se, že to byl pan Fjellner, kdo prohlásil, že v této hospodářské situaci potřebujeme více obchodovat než méně, a s tím bezvýhradně souhlasím.

Pane Caspary, ohledně jejich svobody nakládat se svou budoucností – zcela souhlasím. A země, jež se hospodářsky rozvinuly bez dohod o hospodářském partnerství – dobře, myslím, že dvěma příklady by mohly být Indie a Čína.

Na toto téma reagoval také pan Kamall a domnívám se, že je velmi důležité, abychom státům umožnili růst a rozvoj, a abychom jim to umožnili prostřednictvím rozvoje jejich hospodářství a podporou pomocí spojení rozvoje a obchodu.

Paní Kinnocková, vazba na rozvoj je velmi důležitá, ale závazná povinnost pomáhat je uvedena v dohodě z Cotonou – už existuje. Pro nás to znamená využití dohod o hospodářském partnerství tak, aby umožňovaly vytváření preferencí a priorit rozvoje na společném základě, což je velmi důležité.

Konečně bych chtěla učinit něco, k čemu nemám často příležitost, a to poděkovat týmu svých spolupracovníků. Náš hlavní vyjednavač sedí za mnou. Vykonal všechnu práci týkající se SADC. Moji kolegové jsou přítomni a chci se pouze ujistit, že uznáte, jak výjimečně podporují agendu, o níž hovořím, a jak jsou jí zcela oddáni.

Za sebe doufám, že budete hlasovat v tomto duchu, který jsem vám nastínila a jak o to sama usiluji. Ujišťuji vás, že v tom budu pokračovat, ale opravdu doufám, že podpoříte přijetí agendy tak, jak jsem popsala. Bylo by to pro mne velmi důležité a doufám, že tak dnes budete moci učinit.

David Martin, *navrhovatel.* – Pane předsedající, nejprve mi dovolte podotknout, že se jednalo o velmi dobrou rozpravu. Slyšeli jsme velmi pozitivní příspěvky od Rady i Komise.

Dovolte mi zdůraznit, co uvedla Rada o CARIFORU, tedy že se jedná o příklad, nikoliv šablonu, pro dohody o hospodářském partnerství. S tím zcela souhlasím. Mohla by tvořit základ pro ostatní, ale každá taková dohoda musí být jedinečná a musíme se rovněž poučit z jednání se státy CARIFORA.

Zadruhé mě těší, že bylo v možnostech Rady zavázat se k podpoře obchodu, a to tak, že bude záměrem členských států tuto podporu poskytovat.

Potěšilo mě, že Rada i Komise poskytly záruky týkající se přístupu k lékům a že nás Rada i Komise ujistily, že přezkum po pěti letech bude skutečným přezkumem, jenž se zaměří na rozvojové cíle, aby se zajistilo jejich splnění.

Byl jsem potěšen, že paní komisařka uvedla své přesvědčení, že před liberalizací a otevřením finančních trhů musí být vytvořena regulace. Pro některé z nás v této sněmovně je to rovněž velmi důležité. Uvedla – sice to již víme, ale bylo to důležité pro zápis –, že nic v těchto dohodách nenutí žádnou karibskou zemi k privatizaci jejích služeb a že se v rámci této dohody v žádném případě neočekává, že se privatizace veřejných služeb uskuteční. Potěšilo mě, že také učinila závazky ohledně doložky nejvyšších výhod.

Na základě toho, co uvedly Komise a Rada a co se nyní nalézá v zápisu této sněmovny, je mi, jakožto zpravodaji, potěšením doporučit této sněmovně, aby vyslovila souhlas s dohodou o hospodářském partnerství s karibskými státy.

Dovolte mi zabývat se zvláštní otázkou, a tou je usnesení. Vyjádřilo se k tomu několik mých kolegů konzervativců z PPE. Socialisté mají stále zábrany ohledně současného stavu usnesení, jež se liší od schválení. Vlastně všechny věci, ke kterým se Rada a Komise zavázaly, pro nás znamenají zábrany. Takže pokud tato sněmovna podpoří Radu a Komisi, nevidím důvod, proč by neměla podpořit naše kompromisy a kompromisní znění a začlenit je do parlamentního usnesení.

Doufám, že na konci dnešního dne budeme mít možnost hlasovat pro přijetí a pro konsensuální usnesení, které otevře obchod a současně vytvoří velmi silné závazky v oblasti rozvoje.

Erika Mann, *navrhovatelka.* – Pane předsedající, chtěla bych poděkovat paní komisařce a Radě. Dnes byste měli pro Pobřeží slonoviny schválit to, co pro něj Parlament požaduje dlouhou dobu, a domnívám se, že to učiní tuto zemi více než šťastnou. Paní komisařko, mohla byste prosím zajistit, že co nejdříve vyšlete někoho – nebo se vydáte sama – do Pobřeží slonoviny, aby jim sdělil tuto dobrou zprávu, a jestli byste to mohla co nejdříve potvrdit dopisem? Tato dohoda skutečně splňuje to, co žádáme.

Ráda bych se vyjádřila k několika záležitostem, které jste neuvedla zcela dopodrobna. Byli bychom velmi vděčni za monitorování. Vím, že je to složité a že budeme potřebovat pomoc Rady. Byli bychom rádi, kdyby se monitorování Evropského parlamentu, Rady a Komise odehrálo během fáze přechodu z prozatímní na úplnou dohodu. Pouze tak můžeme pochopit, o čem budete jednat. Jinak nám pouze na konci tohoto období zašlete návrh, který buď přijmeme, nebo budeme proti. A toho se nechceme dočkat.

Nechceme být součástí vyjednávání, ale chceme sledovat, co děláte. Nemusíte to udělat dnes – přestože by nám velmi pomohlo, kdybyste s tím dnes souhlasila –, ale společně se svým kolegou jsem potěšena, že s vámi mohu tento postup projednat. Již jsme to tak udělali s různými dohodami a za různých okolností, ale jsem si jista – bude-li Rada ochotna –, že nejdeme něco, na čem se budeme moci shodnout.

Mým posledním příspěvkem k paní komisařce – a rovněž k Radě – je žádost o ujištění, že učiní vše, co bude v jejich silách, aby zajistily takové výsledky, jakých bylo dosaženo v rámci kola jednání z Dohá. To se týkalo banánů a bavlny v případě jiných zemí. Jsou zde také další hlediska, jež jsou důležitá pro rozvojové země. Vím, že s tím nebudete moci souhlasit dnes, ale prosím vás, abyste nás ujistila, že se budete ze všech sil snažit o dosažení podobných dohod.

Závěrem chci poděkovat dvěma svým kolegům, nejprve paní Kinnockové, protože byla více než nápomocna, a velmi mě těší, když slyším, že doporučuje přijetí v případě Pobřeží slonoviny. Vím, jak je to složité, a jsem velmi vděčná, že mi s touto záležitostí pomáhá. Také bych chtěla poděkovat svému kolegovi panu Syedu Kamallovi, protože mi s tímto usnesením rovněž ze všech sil pomáhal. Vím, že to někdy odporovalo jeho přesvědčení ohledně obchodu. Podporuje volný obchod, takže pro něj nebylo dosažení dohody jednoduché. Proto mne velmi těší, že mohu poděkovat oběma kolegům a znovu poděkovat Komisi i Radě.

Předsedající. - Obdržel jsem devět návrhů usnesení⁽¹⁾ předložených podle čl. 108 odst. 5 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu 25. března 2009.

Písemné prohlášení (článek 142)

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), písemně. – Mezinárodní hospodářská krize by nás měla přivést k opětovnému přezkumu změně politiky EU týkající se liberalizace a deregulace, nejen v EU, ale také ve vztahu k rozvojovým zemím.

Ale dohody o hospodářském partnerství, které má Parlament před sebou, namísto toho navrhují zintenzivnění tohoto neúspěšného přístupu.

Tyto dohody byly vyjednány, když EU vyvinula silný nátlak na vlády rozvojových zemí, aniž by brala opravdové ohledy na názory obyvatel těchto zemí, které budou nejvíce zasaženy jejich uplatňováním.

Nejasné sliby, které budou pružné při realizaci těchto dohod, nenahrazují konkrétní závazky.

15. Kosmetické výrobky (přepracované znění) (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem je zpráva paní Rothové-Behrendtové za Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o kosmetických přípravcích (přepracování) (KOM(2008)0049 – C6-0053/2008 – 2008/0035(COD)) (A6-0484/2008).

Dagmar Roth-Behrendt, *zpravodajka.* – (*DE*) Pane předsedající, dámy a pánové, pravděpodobně nebudu potřebovat ty čtyři minuty, jež jsou mi přiděleny na začátku rozpravy, protože dnes diskutujeme o velmi snadném a příjemném tématu. Budeme hovořit o novém znění směrnice o kosmetických výrobcích, kterým je nyní nařízení. Toto nařízení bude aktualizováno a pro nás bude jeho aktualizace, zlepšení a zvýšení soudržnosti velkým potěšením.

Uvažujeme o třech zlepšeních. Na jedné straně nařízení sice zajišťuje zákaz používání karcinogenních látek v kosmetickém průmyslu, ale musíme mít smysl pro úměrnost a nezakázat v kosmetice látky, které se mohou používat v potravinách, například vitamin A nebo alkohol. To Komise správně vzala na vědomí a zohlednila ve svém návrhu.

Komise rovněž správně bere na vědomí skutečnost, že si zvláštní pozornost zasluhují nové technologie, například nanotechnologie, zejména pokud se zabýváme mikroskopickými částicemi, které mohou procházet přes kůži. Jednoduše chceme zajistit, že nebudou představovat nebezpečí. I zde mne těší, že jsme dosáhli kompromisu, který zcela podporuji.

Konečně, pane předsedající, musíme vyřešit také další záležitosti, jmenovitě údaje o výrobku. Musíme je přezkoumat a aktualizovat. Pokud bychom sem dnes velmi spěchali a náš deodorant by nám sliboval, že se nebudeme potit 14 hodin, ale přesto bychom byli dnes večer zpocení, byli bychom pravděpodobně velmi překvapeni a říkali, že je údaj na výrobku zcela nepravdivý. Údaje, které jsou pravdivé, jsou důležitou součástí poctivého, důvěryhodného výrobku. Máme právní předpisy, které zajistí bezpečné výrobky a současně nefalšované a čisté výrobky.

Jsem velmi potěšena vynikající spoluprácí s českým předsednictvím. Zejména bych chtěla poděkovat paní Popadičové, která zde dnes nemůže být, ale která se ze všech sil snažila, tedy něco, co není v této Radě vždy jednoduché.

Rovněž bych ráda poděkovala Komisi, jejíž spolupráce byla velmi konstruktivní a úspěšná. Také to není v této sněmovně vždy pravidlem. Kromě toho bych ráda poděkovala svým kolegům, zejména svým kolegyním, které na tomto tématu pracovaly dlouhou dobu. Chtěla bych poděkovat Françoise Grossetêteové, Margret Aukenové, Hiltrud Breyerové a rovněž Fréderique Riesové, která zde dnes nemůže být, za jejich spolupráci. Ve všem jsme spolu vždy nesouhlasily, například ohledně toho, jak řešit oznámení týkající se nanotechnologií, a toho, co by se mělo udělat v oblasti označování, ale dosáhli jsme vynikajícího kompromisu. A to mě velmi těší.

Ráda bych řekla něco k otázce označování. Domnívám se, že je třeba, aby některé delegace, pravděpodobně dokonce i moje delegace a můj vlastní členský stát, vzaly na vědomí pár věcí. Označování nemá nic společného s výstražnými značkami. Označení umožňuje spotřebitelům svobodný a informovaný výběr. Spotřebitelé mají právo na informace o nanotechnologiích a o tom, že některé látky obsahují obzvláště malé, dokonce mikroskopické, částice. Mají právo se rozhodnout, chtějí-li používat opalovací krém a zdali chtějí opalovací krém použít pro svoje děti. Spotřebitelé mají právo se rozhodnout. Osobně by mě potěšilo to učinit a ráda bych takový výrobek používala. Někdo ne. Avšak je důležité, abychom zajistili, že budou mít všichni lidé možnost výběru.

Pane komisaři Verheugene, vím, že se dnes chystáte vystoupit k celé otázce boje proti podvodům s léky. Jsem velmi potěšena a doufám, že budete rovněž řešit záležitosti nebezpečí představovaného on-line obchodem nebo příležitostí, jež s ním souvisí. Pokud tak učiníte, pak bude zítřek, kdy hlasujeme o znění kompromisu, o němž již Rada hlasovala minulý týden, lepším dnem pro některé z mých kolegů, kteří obecně tento kompromis podporují, ale chtějí určitá dodatečná ujištění. Děkuji vám mnohokrát.

Günter Verheugen, místopředseda Komise. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych srdečně poděkovat paní zpravodajce Rothové-Behrendtové a jejím dvěma stínovým zpravodajkám paní Riesové a paní Grossetêteové za jejich konstruktivní a intenzivní spolupráci, jež nám pomohla dosáhnout konsensu v prvním čtení.

Toto je nařízení, které má tři důležité dopady a dosahuje tří významných pokroků. Zajišťujeme větší bezpečnost a lepší transparentnost pro spotřebitele a dosáhli jsme významného zjednodušení stávajících právních předpisů. Naše práce se soustředila především na otázku bezpečnosti.

Chtěl bych se věnovat několika bodům. Nyní poprvé opravdu vytváříme mechanismus, který bych mohl nazvat "kosmetickým hlídacím psem", konkrétně stálé sledování kosmetických výrobků. Podobně jsme tak učinili u farmaceutických výrobků. Zvyšujeme míru dohledu nad trhem ze strany členských států a vytváříme systém pro zajištění povinné sledovatelnosti kosmetických výrobků. To vše se uplatní na všechny výrobce, od neprofesionálů až po velkoobchodníky i maloobchodníky, jinými slovy v celém distribučním řetězci.

Paní Rothová-Behrendtová právě hovořila o tématu nanotechnologií. V této oblasti jsme nalezli řešení, jež bych mohl popsat jako vzor, protože se toto řešení použije tento týden ještě ohledně dalších důležitých právních předpisů. Konkrétní ustanovení týkající se nanomateriálů použitých v kosmetice zavádí mechanismus poskytování nezbytných informací před tím, než jsou tyto materiály veřejně dostupné na trhu. To zajišťuje, že budou příslušné údaje o bezpečnosti předkládány orgánům, které budou mít čas na to, aby přijaly nezbytná bezpečnostní preventivní opatření.

Probíhala dlouhá, intenzivní a plodná debata o tom, zdali mohou být materiály označené jako karcinogenní, mutagenní nebo reprotoxické ve výjimečných případech použity. Velmi mě těší, že Rada a Parlament souhlasily s Komisí, že bychom měli zachovat všeobecný zákaz na tyto látky v kosmetických výrobcích. Minimální výjimky navržené Komisí jsou zamýšleny pouze pro odstranění nesouladu ve vztahu k právním předpisům o potravinách, protože není bezprostředně jasné, proč by někdo mohl pít alkohol a nesměl ho používat v kosmetických výrobcích.

Kromě toho pro zajištění bezpečnosti výrobků návrh zvyšuje počet informací poskytovaných spotřebitelům. Jedním z příkladů je doplnění seznamu přísad o informace o tom, které látky se vyskytují v nanoformě. Dále tento právní předpis stanoví konkrétní kontrolu informací poskytovaných výrobcem. S velkým potěšením mohu potvrdit, že členské státy a Komise prostřednictvím své spolupráce v této záležitosti chtějí zabránit možnosti klamání spotřebitele.

Jak jsem řekl, toto nařízení tvoří rovněž součást našeho programu zjednodušení. Tak budou odstraněny nejednoznačnosti a protimluvy ze směrnice, která je již 33 let stará a která byla během této doby 55krát pozměněna. Pravděpodobně je zde jen několik lidí, kteří by tomu opravdu rozuměli. Proto musíme navrhnout významné zjednodušení právních předpisů EU.

Chtěl bych rovněž poukázat na to, že vytvoření centrálního systému pro podávání informací o kosmetických výrobcích před tím, než budou uvedeny na trh, bude mít za následek úspory v tomto odvětví.

Již jsem uvedl, že Evropský parlament, Rada a Komise úzce a konstruktivně spolupracují. Za Komisi mohu souhlasit se všemi pozměňovacími návrhy předloženými zpravodajkou paní Rothovou-Behrendtovou.

Komise rovněž podala vysvětlení požadované Parlamentem, proč se jedná o nařízení místo směrnice, ohledně prodeje on-line, padělaných výrobků, přechodných ustanovení a časového rámce pro vstup tohoto nařízení v platnost a s ohledem na otázku definice nanomateriálů. Abych nezdržoval, chtěl bych, abyste souhlasili se všemi vysvětleními poskytnutými konferenčními službami, protože obsah již tento Parlament zná.

Prohlášení Komise

Komise bere na vědomí obavy členských států týkající se přepracování směrnic na nařízení.

Komise se domnívá, že tam, kde jsou existující ustanovení směrnice dostatečně jasná, přesná a podrobná, mohou být postupem přepracování přeměněna na přímo použitelná ustanovení nařízení. Tím spíše, pokud jsou dotčená ustanovení technické povahy a již byla v plném rozsahu provedena ve vnitrostátním právu všech členských států.

Komise s ohledem na různá stanoviska, která byla vyjádřena, souhlasí s tím, že specifický případ nařízení o kosmetických výrobcích nebude použit jako precedent pro výklad interinstitucionální dohody v tomto bodě.

Komise se zavazuje k objasnění situace ohledně on-line prodeje kosmetických výrobků před datem použitelnosti tohoto nařízení.

Stejně jako Evropský parlament, i Komisi znepokojuje skutečnost, že i v odvětví kosmetiky může docházet k padělání, což může zvýšit rizika pro lidské zdraví. Komise proto přijme opatření pro zlepšení spolupráce mezi příslušnými vnitrostátními orgány s cílem bojovat proti padělání.

Komise navrhne vysvětlující prohlášení týkající se přechodných ustanovení a dat použitelnosti tohoto nařízení (zejména s ohledem na články 7, 8, 10 a 12a).

Komise konstatuje, že práce na společné definici nanomateriálů stále probíhá. Komise proto potvrzuje, že v budoucnosti zohlední právní předpisy Společenství pokrok ve věci obecné definice, a konstatuje, že postup projednávání ve výborech obsažený v tomto návrhu bude rovněž umožňovat aktualizaci definice uvedené v tomto návrhu.

Françoise Grossetête, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Pane předsedající, dovolte mi především srdečně poblahopřát nejen Radě, ale samozřejmě také zpravodajce paní Rothové-Behrendtové, Evropské komisi, svým kolegům stínovým zpravodajům a zejména paní Riesové za práci, kterou jsme odvedli. Někdy mezi námi docházelo k ostrým výměnám, ale nakonec jsme dosáhli výsledku, který je velmi uspokojivý a který na jedné straně posiluje bezpečnost kosmetických výrobků, což je prospěšné pro spotřebitele, a na straně druhé snižuje administrativní zatížení, které se stalo pro evropský průmysl nesmyslným.

Toto nařízení bylo nezbytné, protože bylo třeba obnovit srozumitelnost právního předpise, který byl během posledních let skoro 50krát pozměněn. Provádění této směrnice způsobovalo ve 27 členských státech problémy. Existovaly určité právní nejasnosti a znění se stalo velmi těžkopádným a pro naše podniky příliš nákladným, pokud se týká jeho uplatňování. Také připomínám, že kosmetické společnosti v Evropské unii představují špičku v tomto odvětví s více než 3 000 výrobci na celém světě. Jedná se o vysoce inovační průmysl, který představuje trh s objemem 65 miliard EUR a přímo či nepřímo vytváří více než 350 000 pracovních míst. Proto je důležité, abychom se o kosmetiku zajímali.

Jak jsem již uvedla, toto nové nařízení posiluje prostřednictvím sledování trhu bezpečnost a odpovědnost výrobců a současně omezuje byrokracii. Zajišťuje lepší sledovatelnost kosmetických výrobků, určení odpovědných osob a informační dokumenty s popisem kosmetického výrobku a způsobu výroby.

Opravdu jsme hodně diskutovali o nanomateriálech, které se používají v kosmetice, zejména v přípravcích pro ochranu proti slunci, a které musí podléhat velmi přísným požadavkům týkajících se bezpečnosti, ale nesmí stát v cestě inovaci. Výrobek obsahující nanomateriály proto musí být ohlášen odpovědnou osobou, nikoliv nanomateriál samotný.

Závěrem bych vás chtěla upozornit na skutečnost, že opravdu musíme bojovat proti padělání kosmetických výrobků, což stále představuje reálné nebezpečí. V této oblasti toho musíme udělat ještě hodně.

Daciana Octavia Sârbu, *jménem skupiny PSE.* – (RO) Pro evropské spotřebitele mají obzvláštní význam bezpečné kosmetické výrobky, a proto se na ně musíme patřičně zaměřit.

Iniciativu o přezkumu této směrnice a její nahrazení návrhem nařízení Komise považuji za příhodnou. Umožní odstranění nepřesností a nejednotností právní povahy a předejde se nesrovnalostem při provádění do vnitrostátních právních předpisů.

Za situace, kdy zkušenosti na evropské úrovni ukazují, že přístup "přísada po přísadě" není ani reálný, ani vhodný, je podle mého názoru naší prioritou větší odpovědnost výrobců a prosazení přísnější kontroly vnitřního trhu.

Použití nanomateriálů je v této oblasti slibným řešením, ale musí být posouzeny a prohlášeny za bezpečné Vědeckým výborem pro výrobky určené spotřebitelům, přičemž je třeba podpořit použití alternativních metod.

Jsem přesvědčen, že zapojení tohoto výboru je klíčové pro použití látek označených jako karcinogenní, mutagenní nebo toxické, aby se ověřilo jejich použití ve výrobě kosmetických produktů.

Aby se toto nařízení uplatňovalo účinně, jsem přesvědčena, že členské státy musí provádět příslušné kontroly a v případě neshody budou pravidelně předkládat zprávy Komisi.

Chris Davies, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, Parlament uzavírá své volební období a někteří z nás se již začínají připravovat na volby. Jen ve Spojeném království je spousta euroskeptiků a eurofobů, kteří chtějí při každé příležitosti kritizovat všechno, co děláme. A historie tohoto právního předpisu jim dodává munici: 55 významných změn během posledních 30 let ho učinilo těžkopádnějším a méně srozumitelným a těžko pomáhá průmyslu nebo spotřebitelům.

Přesto shledávám, že kritici často náhle utichnou. Nesledují to, co se Evropská unie snaží zlepšit ve stávajících právních předpisech, a že chce uvést přínosy do praxe. Předpokládají, že se nehýbeme z místa. Takže zde

máme právní předpis, který v praxi zajišťuje, že jsou stávající ustanovení zjednodušena, že se omezuje byrokracie, že jsou právní předpisy srozumitelnější pro všechny. A máme směrnici, která se změnila v nařízení. Nyní se vrátím ke své zemi, která je hrozná – která odstranila kus svobody, aby získala manévrovací prostor pro členské státy –, ale realita je taková, jak jsme se měli možnost přesvědčit u nařízeni REACH a stejně jakou ji vidíme nyní, průmysl nestojí o 27 různých výkladů evropského právního předpisu, chtějí se snáze dozvědět, jak si stojí na trhu, na největším trhu svého druhu na světě.

Povstanou kritici a prohlásí, že neměli pravdu, když jsme trvali na zákazu látek CMR? Povstanou a řeknou, že se mýlili? Řeknou nám, co bychom *měli* dávat do kosmetiky a co bychom neměli dávat do potravin, nehledě na skutečnost, že si některé z těchto kosmetických výrobků nanášíme na kůži, do očí, nebo si je bereme do úst? Budou proti řádnému posouzení kosmetických výrobků nebo centralizované informační službě, o které pan komisař správně uvedl, že skutečně ušetří průmyslu peníze? Domnívám se, že neudělají ani jednu z těchto věcí.

Moje kolegyně Frédérique Riesová, která zde dnes s námi nemůže být, chtěla zajistit, aby byla podniknuta opatření, která budou usilovat o zabránění umisťování padělaných výrobků na trh, o posílení sledovatelnosti výrobků a přísnější omezení falešných tvrzení o příznivých účincích těchto produktů. Chtěla podpořit označování výrobků ohledně obsahu nanomateriálů. Ve všech těchto oblastech jsme pokročili. Takže jejím jménem chci poděkovat zpravodajce, stínové zpravodajce a panu komisaři Verheugenovi. Domnívám se, že to je dobrý právní předpis a sám za sebe, protože se zúčastním letošních voleb, budu velmi šťastný, když to budu moci ukázat jako příklad, co děláme v Evropské unii dobře.

Roberta Angelilli, *jménem skupiny UEN.* – (*IT*) Pane předsedající, dámy a pánové, evropský kosmetický průmysl je pro hospodářství a zaměstnanost velmi důležitým odvětvím. Jak bylo řečeno, zastupuje obrat více než 35 miliard EUR a 350 000 pracovních míst v prodeji, distribuci a dopravě. Je to vysoce inovační odvětví, ale chtěla bych rovněž zdůraznit, že je třeba zajistit vysokou úroveň ochrany lidského zdraví a přísné normy pro informace udávané spotřebitelům.

Právě proto blahopřeji zpravodajce za její vynikající práci a ráda bych zdůraznila některé body, o nichž věřím, že mají obzvláštní význam. Je to právo podrobit výrobky posouzení bezpečnosti, kvůli čemuž budou mít výrobci rovněž odpovědnost za provedení nezbytných kontrol před uvedením výrobků na trh. Správný je rovněž zákaz uložený novým nařízením více než 1 000 látek používaných v kosmetice, jež byly označeny jako karcinogenní nebo toxické.

Dalším důležitým aspektem je seznam povolených barviv, konzervantů a slunečních filtrů a zásadní je rovněž vyjasnění označování o účincích kosmetiky, její trvanlivosti, konkrétních varování pro její použití a seznamu jejích složek v sestupném pořadí podle hmotnosti. A co je nejdůležitější, označení musí zahrnovat slovní popis, značky nebo obrázky odpovídající skutečným charakteristikám a účinkům výrobku, a nikoliv charakteristikám nebo účinkům, které dotčený výrobek nemá.

Bude nezbytné zajistit sledovatelnost výrobku nejen proto, že musíme předcházet znepokojujícímu jevu padělání kosmetiky a takzvaných "černých dovozů". Nakonec, pane předsedající, uvedu, že jen v samotné Itálii pochází kosmetické výrobky za 120 milionů EUR, včetně parfémů a zubních past, z černého trhu, což má možné závažné zdravotní dopady.

Hiltrud Breyer, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, ochrana lidského zdraví je hlavním cílem i u kosmetických výrobků. Tímto hlasováním tvoříme historii. Nyní bylo poprvé navrženo konkrétní nařízení pro použití nanomateriálů v kosmetických výrobcích a prozkoumáváme nepoznané území. Jsem samozřejmě obzvláště potěšena, když mohu říci, že to byla iniciativa skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance, co vedlo k této přelomové události. My Zelení jsme byli hnací silou, předložili jsme ji na pořad jednání, a ráda bych srdečně poděkovala zpravodajce paní Rothové-Behrendtové za její neutuchající podporu. Jsem rovněž potěšena, že mohu ocenit Komisi za změnu názoru. Dosud neustále zdůrazňovala, že jsou stávající právní předpisy dostatečné k zajištění bezpečnosti nanomateriálů. Nyní jasně říká, že konkrétní úpravu skutečně potřebujeme.

To se netýká pouze nařízení o kosmetických výrobcích, ale rovněž nařízení o nových potravinách, o němž ještě budeme tento týden diskutovat, protože nanotechnologie byly dosud určitým druhem černé díry. Byly uvedeny na trh bez dostatečného objasnění rizik. Proto je dnes dobrý den pro ochranu zdraví a spotřebitelů i přes to, že považuji za politováníhodné, že definice nanomateriálů nebyla vytvořena dostatečně komplexně, ale spíše se omezovala na nerozpustné a biologicky perzistentní materiály. Avšak přijetí konkrétních pravidel pro nanotechnologie je důležité a pro nás klíčové.

Rovněž doufám – a nyní bych vás ráda požádala o podporu této záležitosti –, že nařízení o nových potravinách tento týden uspěje, protože tento případ nemá v Komisi tak širokou podporu. Je třeba, abychom byli soudržní – nejen pokud se týká alkoholu –, když se jedná o jak o potraviny, tak o kosmetiku. To samé se obecně použije i v oblasti nanotechnologie. Zde také potřebujeme soudržnost mezi kosmetikou a potravinami. Rovněž upřímně doufám, že budeme vést rovněž otevřenou diskusi o účelu a využití nanotechnologie. Rovněž jsem potěšena, že jsme neoslabili zákaz látek CMR schválený v roce 2008, který byl navržen Zelenými.

Eva-Britt Svensson, *jménem skupiny GUE/NGL.* – (*SV*) Pane předsedající, moje skupina a já vítáme kompromis, kterého se podařilo dosáhnout Radě a Parlamentu při přepracování této směrnice o kosmetických přípravcích.

Nejobtížnější částí jednání s Radou byly právě nanomateriály. To se týká použití velmi malých sloučenin pro výrobu nových materiálů, které budou mít nové vlastnosti nebo účinky právě proto, že jsou tyto částice tak malé. Materiály se mohou například stát tvrdšími, pevnějšími, jemnějšími, mohou odpuzovat vodu, zachytávat teplo nebo získat některé další vlastnosti. Ve skutečnosti o tom stále mnoho nevíme. Některé makeupy a krémy obsahují nanočástice a je možné, že se tyto látky mohou dostat přes poškozenou kůži a dostat se dále do těla, kde by se absolutně neměly nacházet.

Měli bychom tedy dovolit, aby nebyla účinná látka v kosmetice žádným způsobem kontrolována? Odpověď je samozřejmě "ne". O nanomateriálech musíme získat více znalostí a informací. Proto mě těší tato dohoda, o které budeme hlasovat zítra. Je to krok správným směrem.

Dohoda bude obsahovat lepší ochranu evropských spotřebitelů, pokud se týká nanomateriálů používaných v barvách na vlasy, UV filtrech a podobně. Projdou posouzením bezpečnosti před tím, než jim bude umožněno uvedení na trh, a kosmetický průmysl bude muset Komisi oznámit použití nanomateriálů ve svých dalších výrobcích, a Komise bude mít naproti tomu možnost konzultovat Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, zdali existuje nějaké podezření ohledně možného rizika těchto materiálů pro lidské zdraví.

Chtěla bych vyjádřit velké poděkování odpovědné zpravodajce a Komisi za tak dobré přepracování.

Irena Belohorská (NI). – (*SK*) Děkuji paní zpravodajce, bravo, Dagmaro, za práci na návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, který nám předala Komise. Je to velmi důležitý dokument, který má chránit zdraví spotřebitelů. Kosmetické výrobky přece používáme všichni, nejedná se jen o přípravky na zkrášlování, ale i o tzv. kosmetiku denní potřeby, ať již to jsou zubní pasty, deodoranty, šampony, laky na vlasy, nehty, rtěnky apod.

Od poslední směrnice uplynulo 33 let, a to je dostatečně dlouhá doba i přes pozměňující články. Přece jen vývoj v chemii a v kosmetice samotné zaznamenal velké a dá se říci zásadní změny. Jedná se právě o použití zde tak často vzpomínaných nanočástic, které kromě pozitivního efektu mohou mít i negativní efekt na lidské zdraví. Proto souhlasím s názorem, že všechny látky, které se používají v kosmetických výrobcích a mají karcinogenní účinek, by měly být zakázány. Stejně tak by bylo potřeba důkladně zvážit používání látek, u nichž se nedá vyloučit mutagenní a toxický účinek.

Spotřebitel často kupuje kosmetický výrobek na základě klamavé reklamy nebo neúplných informací, takže bychom se měli snažit prostřednictvím našich evropských agentur, ať již se jedná o Evropskou chemickou agenturu nebo Evropský úřad pro bezpečnost potravin, vypracovat směrnice a pokyny pro kontrolu. Musíme si uvědomit, že kosmetické výrobky tvoří nejčastější skupinu padělaných výrobků, a v nich je pravděpodobnost škodlivých látek ještě vyšší. Kromě těchto upozornění bychom měli usilovat o údaje informující spotřebitele o rizicích, které mohou ohrozit jejich zdraví, i když se jedná o výrobky renomovaných firem.

Horst Schnellhardt (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, podle mého názoru je nejdůležitějším bodem této zprávy změna právního základu. Přestože se členské státy Evropské unie vyvíjejí různě a v tomto ohledu jsou mezi nimi stále velké rozdíly, větší právní jistoty dosáhneme pouze tehdy, bude-li nařízení upřednostňovat metodu výběru, a pokud tomu tak zůstane i v budoucnu.

Existují směrnice, které způsobily větší narušení hospodářské soutěže a větší nespravedlnost, než byl předchozí případ, a to v důsledku různých způsobů jejich uplatňování v členských státech. Proto je v rámci této zprávy správné, že se směrnice a vnitrostátní uplatňování soustředí na jednu komplexní úpravu. Takto přirozeně dochází k nárůstu právní jistoty, jež je výjimečně důležitá pro podniky v tomto odvětví, které se rovněž účastní výzkumu. Samozřejmě také velmi vítám závazek Komise ohledně brzkého snížení povinných registrací o 25 %. Tímto nařízením podnikáme první krok. Blahopřeji, pane komisaři.

Tato zpráva rovněž objasňuje, jak rychle se mohou nové výrobky objevovat na trhu, a nutí legislativní orgány jednat. Naposledy jsme se otázkou změny směrnice o kosmetických přípravcích zabývali před několika lety.

Využívání nanomateriálů nás přimělo zabývat se touto otázkou znovu. V rámci preventivní ochrany spotřebitele jsou vítána rozhodnutí týkající se označování, přičemž je rovněž vítána možnost prozatímního schválení s ohledem na stav vědeckého výzkumu. Zde bych chtěl také varovat před šířením paniky, jak se tomu děje v jiných případech, a namísto toho bych doporučil vědecké posouzení celé záležitosti.

Realizací požadavků, zejména propagací tvrzení a označení, která budou uvádět pouze pravdivé vlastnosti výrobku, bráníme spotřebitele. Avšak v případě s deodorantem, který uvedla paní Rothová-Behrendtová, se jedná o něco jiného. Funguje na jedné osobě, ale nefunguje na jiné. Někdy na mně funguje stejná látka jeden den, ale další den nikoliv. Proto bychom tuto věc neměli brát tak vážně.

Pouze doufám, že se tento právní přístup Komise neoslabí v důsledku příliš mnoha opatření v rámci postupu projednávání ve výborech. Proto váš žádám, abyste tento postup příliš neprodlužovali.

Margrete Auken (Verts/ALE). - (*DA*) Pane předsedající, kosmetické přípravky používáme všichni. Nejsou luxusním zbožím, které náleží pouze jednomu pohlaví nebo pouze dospělým. Mýdla, šampony, zubní pasty, tělová mléka, deodoranty, opalovací krémy – jsou všude kolem nás a týkají se nás všech. Je důležité, aby byly bezpečné a aby všechny země měly jasná pravidla, a toho chceme dosáhnout prostřednictvím tohoto návrhu. Chtěla bych jako ostatní využít této příležitosti a poděkovat paní Rothové-Behrendtové za její kvalitní práci.

Jsme potěšeni, že byl náš zákaz látek CMR nejen zachován, ale je mnohem vhodnější. Pokud by byl v kosmetických přípravcích zakázán ethanol, pravděpodobně by to znamenalo problémy a současně by to bylo velmi divné, protože ho relativně velké množství vypijeme. Ale je dobře, že se Radě nepodařilo oslabit tato ustanovení. Odchylky od zákazů se nyní omezují na látky, jež jsou schváleny v potravinách a dosud se u nich neprokázalo, že by způsobovaly problémy, a které mohou zranitelné skupiny, například malé děti a těhotné ženy, snášet. Avšak nejdůležitější je, že byly konečně začleněny nanomateriály. Byl to tvrdý boj. Tak tvrdý, protože se odvětví snažilo potlačit debatu o bezpečnosti nanomateriálů. Těšilo by je, kdybychom prostě akceptovali tyto látky jako bezproblémové a skvělé. Neexistoval ani náznak zájmu veřejnosti, jako je tomu například u geneticky modifikovaných organismů.

My ve skupině Zelených/Evropské svobodné aliance jsme hrdí na to, že byly nanomateriály začleněny. Budou testovány, označeny a, pokud se týká mnoha výrobků – UV filtrů, barev a ochranných prostředků – bude nyní výrobce zaručovat bezpečnost, zatímco Komise poskytne podrobné informace a najde čas pro monitorování zbývajících prostředků. Konečně se nám podařilo začlenit označování, takže spotřebitelé mohou nyní vidět, co si kupují a nanášejí na kůži. Rovněž jsme začlenili ustanovení týkající se revize, která obsahují požadavek, aby Komise zajistila, že budou uspokojivé jak definice nanomateriálů, tak bezpečné postupy. Konečně je správné, že je nepřípustné propagovat takové vlastnosti výrobků, jež neodpovídají tomu, co mohou poskytnout. Bude zajímavé vidět, jak budou prodávány všechny ty krémy proti vráskám, které si natíráme na obličej a které zjevně nefungují.

Péter Olajos (PPE-DE). - (*HU*) V kosmetickém průmyslu, stejně jako v mnoha dalších odvětvích, probíhá revoluce. Před několika lety začaly také tento obor dobývat nanotechnologie, čímž se otevřely bezprecedentní příležitosti a vyhlídky. Nanotechnologie nejsou samozřejmě něčím novým: lidé využívají tuto technologii již čtyři tisíce let, přestože o tom víme pouze posledních dvacet let.

Současně je důležité, abychom tuto záležitost projednávali obzvláště pozorně; aniž bychom zdržovali nové objevy a jejich realizaci, měli bychom nicméně věnovat pozornost také zdravotním rizikům. Musíme chránit naše občany před těmito možnými nebezpečími, a to zejména prostřednictvím diferencovaného přístupu založeném na rizicích.

Žádné nanoaplikace a výrobky nejsou určeny pro přímou spotřebu, například oděvy a potraviny, včetně kosmetických výrobků, v případě, že by jejich opatrné použití mohlo lidem způsobit, doslova na vlastní kůži, případné škodlivé následky.

Právě proto je důležité, aby lidé věděli, jaký druh přípravků používají; nezbytné je tedy vhodné a podrobné označení a zásadní je odpovědnost výrobce. Hovoříme o obrovském, neustále rostoucím odvětví, protože roční výnos kosmetického průmyslu v EU činí 65 miliard EUR. Jedna z předních evropských kosmetických firem – jedna ze 3 000 – vydává ročně 450 milionů EUR jen na výzkum a vývoj a zaměstnává 3 000 vědců a výzkumných pracovníků.

Podle odhadu Evropské komise obsahovalo v roce 2006 nanomateriály 5 % kosmetiky, což je číslo, které se dodnes mohlo více než zdvojnásobit. Nanotechnologii potřebujeme, abychom překonali některé námi

způsobené globální problémy, a proto budu s čistým svědomím hlasovat pro návrh tohoto legislativního usnesení, ale nesmíme zapomínat, že každá mince má rub a líc.

Blahopřeji paní Rothové-Behrendtové, paní Grossetêteové a paní Wallisové, které tento návrh usnesení předložily – udělaly vynikající práci.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Pane předsedo, zavedení minimálních standardů pro bezpečnost kosmetických výrobků je důležitým krokem k zajištění podstatně vyšší bezpečnosti evropských spotřebitelů. Toto moderní nařízení současně snižuje administrativní zátěž pro evropské výrobce, kteří zaměstnávají na 350 000 zaměstnanců. Bohatá diskuse se tady vede především o označování, protože často dochází ke klamání spotřebitelů, a proto velice vítám, že nově bude muset být tvrzení o účincích na výrobcích doloženo v dokumentaci. Také se tady – a nejen zde – velmi živě diskutuje o povolování nanomateriálů a samozřejmě o eliminaci karcinogenních látek z kosmetických výrobků. Nesouhlasím, aby sdělení o obsahu nanomateriálu na produktech měla charakter varování. Důležité je, že budeme mít seznam povolených nanomateriálů, které nejsou škodlivé, ale zlepšují kvalitu výrobků, ale samozřejmě není odůvodněné budit strach mezi spotřebiteli. Právě minimální standardy by měly jejich bezpečnost zajistit. Ovšem za vážný problém považuji padělky a také upozorňuji na malou kapacitní schopnost kontrolních orgánů na národní úrovni skutečně vše zkontrolovat.

Jsem ráda, že do textu byla zapracována jednotná definice nanomateriálu a také vítám to, že ji budeme moci upravit tak, aby odpovídala dalším nejnovějším vědeckým poznatkům. Samozřejmě také vítám i to, že se směrnice vlastně stává nařízením a bude mít větší právní důraz, a tudíž vítám tuto práci a blahopřeji všem zpravodajům k tomu, že dokázali najít konsenzus u tak citlivé otázky, jako je uvádění kosmetických výrobků na evropský trh na základě vědeckých poznatků.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). - (*FI*) Pane předsedající, kompromis v prvním čtení se kvůli nedostatku času během tohoto volebního roku rychle stal samozřejmostí. Kromě toho vyhovuje malým skupinám, protože je dohody u jednacího stolu posilují nad rámec jejich velikosti. Pokud se však toto jednání rozšíří, nahlodá důvěryhodnost parlamentní demokracie v této sněmovně.

Tentokrát však demokracie zvítězila, protože největší skupina nalezla společnou řeč a dosažený výsledek podporuje většina.

Bylo zřejmé, že směrnice o kosmetických přípravcích potřebuje přepracovat. Její ustanovení potřebovala vyjasnění a aktualizaci a hlavní směrnice se musela stát nařízením, s cílem o nic menším, než aby byla schopna zajistit vysokou úroveň ochrany lidského zdraví v celé EU a také fungování na vnitřním trhu. Tyto zásady logicky vychází z práce, jež byla zahájena projednáváním nařízení REACH.

Zastaralé právní předpisy v kosmetickém průmyslu představují zvláštní ohrožení lidského zdraví a míru, do níž můžeme spoléhat na právo. Tvrzení o nanočásticích a kosmetických výrobcích jsou toho dobrým příkladem. Zatímco dobré vlastnosti nanomateriálů jsou víceméně známé, rizika nejsou z větší části kategorizována. Podobně zvláštní vlastnosti kosmetických výrobků, které přímo rozhodují o jejich koupi, bylo dosud nemožné s jistotou určit.

Proto bylo důležité vytvořit mezi třemi velkými politickými skupinami společnou politiku, která by mohla zohlednit aspekty zdraví, životního prostředí, obchodu a společnosti a rovněž umožnit dohodu s Radou. Proto si vysoce cením práce své kolegyně paní Grossetêteové jakožto stínové zpravodajky. Ve spolupráci s parlamentní zpravodajkou paní Rothovou-Behrendtovou a jejími liberálními kolegy zajistila většinové stanovisko, jež umožnilo tento konečný výsledek. Skutečná demokracie naslouchá každému, ale odráží názor většiny.

Předsedající. – Nikdo nevyjádřil přání vystoupit. Proto vás před tím, než vystoupí zpravodajka, informuji, že dosud vystoupilo čtrnáct poslanců, z toho jedenáct poslankyň.

Günter Verheugen, místopředseda Komise. – (DE) Pane předsedající, chtěl jsem se stručně vyjádřit k vaší poslední poznámce, ale rozhodl jsem se jinak. Muži se o kosmetiku zajímají také – ve skutečnosti stále více. V každém případě se zajímají o to, aby byly naše kosmetické výrobky bezpečné.

U tohoto bodu učiním již jen jednu věc. Chtěl bych srdečně poděkovat za váš souhlas a podporu. Jak řekl pan Davies, dali jsme dobrý příklad toho, čeho může evropská legislativa dosáhnout.

Pokud bych vám mohl něco poradit, pane Daviesi, bylo by to následující. Ve vaší domovské zemi by bylo rovněž zajímavé poukázat na to, že my v Evropě máme regulaci kosmetiky, která nikde jinde neexistuje,

zejména zákaz testování kosmetiky na zvířatech. To v Evropě není povoleno. Kromě toho před pár dny vstoupilo v platnost nařízení, které stanoví, že výrobky testované na zvířatech nesmí být uváděny na evropský trh. Vzhledem k tomu, že jsou Britové známí jako národ milovníků zvířat, je to rovněž argument, který byste mohl použít.

Dagmar Roth-Behrendt, zpravodajka. – (DE) Děkuji vám mnohokrát, pane předsedající, děkuji mnohokrát, dámy a pánové. Jsem velmi vděčna panu komisaři Verheugenovi za opětovné zmínění zákazu testování na zvířatech, protože mi to připomnělo, že se nyní jedná o třetí revizi právních předpisů o kosmetických výrobcích, u které mám čest asistovat; těmito revizemi byla šestá změna, sedmá změna a nyní změna na nařízení.

Uspěli jsme v zákazu testování na zvířatech. Například se nám podařilo zajistit informovanost spotřebitelů o době trvanlivosti výrobků prostřednictvím malého rámečku s čísly uvádějícími, jak dlouho může být dotčený výrobek používán. Tyto poznámky adresuji rovněž své kolegyni paní Roithové, která zde bohužel nemohla být přítomna na začátku rozpravy. Označení nejsou nikdy varováními. Není-li výrobek bezpečný, neměl by být na trhu, neměl by na něj být uváděn. Všechny výrobky na evropském trhu musí být bezpečné a neškodné. Avšak označení umožní spotřebitelům výběr. O tom je demokracie a o tom všem je svobodná volba

Jedná se o vynikající právní předpis. Snažila jsem se, aby byl tento proces velmi transparentní. Snažila jsem se, jak řekla paní Grossêteteová, spojit různé názory. Protože jsem chtěla zajistit, že navrhneme právní předpis výhodný pro každého, zejména pro spotřebitele v Evropské unii, pro průmysl, který bude muset s tímto právním předpisem pracovat, a konečně pro všechny, pro něž bude přínosem.

Chtěla bych zopakovat panu Schnellhardtovi, že s ním souhlasím, ano, deodoranty účinkují na každého jinak, ale tvrzení by nemělo znít: "Nebudete se potit." Proto je důležité, aby tvrzení týkající se výrazných kruhů pod mýma očima po týdnu ve Štrasburku byla do určité míry pravdivá a spolehlivá.

Znovu bych chtěla poděkovat panu komisaři, zejména za jeho vysvětlení, a rovněž svým kolegům a spolupracovníkům, kteří udělali nejvíce práce. Děkuji vám mnohokrát.

Předsedající. – Byla to výjimečně plodná a zajímavá rozprava.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra, v úterý 24. března 2009.

16. Uvádění biocidních přípravků na trh – Nový návrh revize týkající se biocidních přípravků (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem je společná rozprava o následujících tématech:

- zpráva paní Sârbuové za Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice č. 98/8/ES o uvádění biocidních přípravků na trh vzhledem k prodloužení některých časových období (KOM(2008)0618 C6-0346/2008 2008/0188(COD)) (A6-0076/2009), a
- prohlášení Komise o novém návrhu revize týkajícím se směrnice o biocidních přípravcích.

Daciana Octavia Sârbu, zpravodajka. – (RO) Chtěla bych zdůraznit, že považuji za úspěch tuto dohodu, jíž se nám podařilo dosáhnout s Komisí a Radou a která se týká prodloužení lhůt pro hodnocení účinných látek do roku 2014, aby se tak získal dostatečný čas pro regulovaný trh s biocidními přípravky.

To se rovněž odráží ve výsledku hlasování ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin. Proto bych ráda poděkovala svým kolegům, kteří podpořili tento kompromis tří orgánů.

Prodloužení přechodných období je velmi důležité, aby se zajistilo, že všechny biocidní přípravky obsahující účinné látky budou na trh uváděny legálně.

Domnívala jsem se, že je zásadní, aby byla revize této směrnice provedena v prvním čtení, aby nehrozilo překročení desetileté lhůty pro systematické hodnocení biocidních přípravků, a v důsledku toho riziko jejich stažení z trhu od roku 2010.

Prodloužení lhůty zajistí, že členské státy budou mít dostatečný čas na hodnocení těchto látek až do roku 2014, kdy už bude pravděpodobnější, že bude směrnice o biocidních přípravcích platit.

Dalším bodem uvedeným v návrhu zprávy je omezení nanejvýš dvouleté možnosti dalšího prodlužování lhůt zbývajících dokumentů kvůli postupu projednávání ve výborech, čímž se zabrání nekonečnému zdržování celého procesu. Toto opatření je zásadní pro situaci, kdy by revize dotčené směrnice nebyla dokončena do roku 2014.

Doufáme, že aspekty spojené s ochranou údajů a praxí "parazitizmu", kdy společnosti vnitrostátně využívají informací registrovaných jinými firmami, budou vyřešeny během významné revize směrnice o biocidních přípravcích.

Chtěla bych uvést, že pozměňovací návrhy přijaté ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin tvoří součást dohody s Komisí a Radou, neboť jsou zahrnuty do konečného návrhu, o němž se bude hlasovat na zítřejším plenárním zasedání. Jakmile bude ukončeno hlasování v plénu, získáme podporu Rady pro dosažení dohody v prvním čtení.

Stavros Dimas, člen Komise. – (EL) Pane předsedající, chtěl bych poděkovat paní zpravodajce Sârbuové za její píli a úsilí o dosažení dohody o návrhu změny směrnice 98/8 o uvádění biocidních přípravků na trh v prvním čtení.

Rád bych uvedl, že Evropská komise je připravena přijmout kompromisní balíček, zejména bod týkající se prodloužení přechodných období o čtyři roky namísto tří a bod týkající se dvouletého omezení všech dalších prodloužení, aby se usnadnil program revize.

Christa Klaß, *jménem skupiny PPE-DE.* – (*DE*) Pane předsedající, pane komisaři Dimasi, dámy a pánové, můžeme být pyšní na skutečnost, že jsme v Evropské unii vytvořili tak vysoké zdravotní a hygienické normy. Použití biocidních přípravků k těmto úspěchům velkou měrou přispívá. Když používáme dezinfekční prostředky a pesticidy, chrání nás před nebezpečnými nemocemi, nebo případně před jejich přenašeči. Biocidní přípravky jsou nezbytné. Nesmí škodit lidem a životnímu prostředí, a proto nyní potřebujeme revizi týkající se všech biocidních činidel.

Bezpečnost si žádá čas a revize nyní trvá déle, než bylo původně plánováno. Nemůžeme si dovolit jít do rizika ztráty výrobků, protože nebude dokončena jejich registrace. Proto vítám skutečnost, že se Parlament, Rada a Komise dohodly v prvním čtení na rychlém prodloužení lhůt pro směrnici o biocidních přípravcích až – jak se domnívám, pane komisaři – do roku 2014.

Avšak proč se tento návrh objevil až tak pozdě? O nebezpečí, že by se látky mohly dostat mimo působnost kvůli vypršeným lhůtám, jsme mohli vědět již dlouho a naše diskuse v Parlamentu nyní budou pod velkým časovým tlakem.

Pane komisaři, nějakou dobu čekáme na návrh revize směrnice o biocidních přípravcích pocházející z Komise. Důležité oblasti nyní musí být naléhavě harmonizovány a regulovány. Příklady zahrnují definice kritérií pro schvalování, délky schvalování a ochrany údajů, což je nejdůležitější. Výrobci potřebují jasná pravidla a jistotu. Regulace je rovněž potřebná, pokud se týká používání výrobků a manipulace s nimi. Testování účinných látek stojí tisíce eur a investice se vrátí pouze tehdy, pokud výsledky nebudou, alespoň po nějakou dobu, přístupné dalším uchazečům. Nikdo nechce, abychom přišli o naše přísné hygienické normy. Musíme je zachovat, abychom se vyrovnali s novými výzvami.

Doufám, že Komise předloží jasnou a dobře zdůvodněnou zprávu, která bude splňovat všechny tyto požadavky, a doufám, že se tak stane co nejdříve.

Vittorio Prodi, *jménem skupiny ALDE.* – (*IT*) Pane předsedající, dámy a pánové, děkuji vám, pane Verheugene, za to, že jste přišel, a poskytl nám tak příležitost projednat tento dokument společně. Pokud se týká návrhu, kterým se má změnit týkající se uvádění biocidních přípravků na trh, Parlament souhlasí s potřebou zaručit určité prodloužení lhůty pro revizi požadované pro správné posouzení hlavních účinných látek některých biocidních přípravků kvůli zvláštní povaze nezbytných testů a požadavků v rámci trhu. Měl byste však vědět, že očekáváme více než komplexní revizi směrnice 98/8/ES o biocidních přípravcích, čímž vyjadřuji náš názor ohledně obsahu. Proto bych chtěl navrhnout některé myšlenky, o nichž by Komise měla přemýšlet.

Především by bylo dobré převést směrnici na nařízení, tedy právní nástroj, který umožní, aby stejná ustanovení vstoupila v platnost ve všech členských státech najednou, čímž bude toto odvětví regulováno jednotně. Jedním z klíčových bodů bude sdělení údajů podle pokynů EU a, stejně jako v případě již uplatňovaného

nařízení REACH, by mělo být rovněž u biocidních přípravků zabráněno testování na obratlovcích, nebo by takové testování mělo být podstatně omezeno, protože bude existovat povinné sdílení údajů získaných prostřednictvím takových testů mezi subjekty registrujícími stejnou účinnou látku, čímž se předejde jakémukoliv zdvojování studií.

Sdílení údajů by umožnilo vyšší účinnost systému vyhodnocování dokumentace a omezilo by náklady na koncipování takových dokumentů, což by bylo významné jak pro malé a střední podniky, tak pro vnitrostátní orgány odpovědné za posuzování žádostí.

Důraz musí být kladen na zjednodušení postupů a uplatňování vzájemného uznávání schválení dotčených produktů a jejich využití v různých členských státech, čímž se urychlí nejen postupy, ale i uvádění biocidních přípravků na trh zmíněných států. Proto by měly být harmonizovány rozsah změn a společné lhůty pro přezkoumání žádostí v různých zemích a schvalovací proces by měl být zjednodušen v případě formulací s minimálními změnami nebo například v případě barevných variant, čímž se předejde dalšímu konkrétnímu testování, které vyžaduje další posuzování v jednotlivých členských státech.

Konečně musíme zabránit diskriminaci mezi evropskými výrobci zboží považovaného za biocidní přípravky a zbožím pocházejícím z oblastí mimo Společenství, které takové produkty obsahuje. Nechám na Komisi, aby přišla s řešením, která, jak doufáme, nový Parlament podpoří.

Urszula Krupa, *jménem skupiny IND/DEM*. – (*PL*) Pane předsedající, harmonizace právních předpisů o biocidních přípravcích v Evropské unii se jeví jako ještě naléhavější, neboť se úprava v konkrétních zemích velmi liší. Nedostatek společných právních ustanovení ohrožuje zdraví lidí a jejich životy, stejně jako životní prostředí, a to zejména v podmínkách volného trhu.

Avšak návrh obsažený v původním znění dokumentu, zejména desetiletá lhůta pro uplatnění tohoto právního předpisu, se s ohledem na velmi složitou a drahou registraci postupů týkajících se chemických látek použitých v těchto přípravcích jeví jako nereálná. Tyto postupy, které byly vytvořeny pro zajištění vysoké úrovně bezpečnosti, by mohly celkem ironicky přispět ke snížení kontroly, a to vše je ještě problematičtější, pokud uvážíme skutečnost, že v některých případech jsou biocidní přípravky uváděné na trh upraveny vnitrostátní regulací.

Avšak odstranění těchto mechanismů a zavedení méně účinných a nákladných hodnotících postupů může omezit prodej biocidních přípravků. Centrální, evropský registr účinných látek použitých u biocidních přípravků nezajistí ani bezpečnost, a to zejména s ohledem na skutečnost, že jsou biologická činidla velmi variabilní a odolná proti účinným činidlům. Avšak omezený výběr účinných složek způsobí pouze nárůst odolnosti. Kromě toho související vysoké náklady a složité postupy vytlačí malé společnosti z trhu, což povede ke zmonopolizování trhu ze strany velkých společností činných v tomto odvětví.

Návrh na prodloužené, 14leté přechodné období, které může být rozšířeno o další dva roky, se stává ještě bezcennější díky skutečnosti, že nebude možné registrovat účinné látky nebo provádět tyto předpisy do vnitrostátního práva před rokem 2014.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Pane předsedo, já se chci zeptat pana komisaře, mám trochu jiný názor. Je mi totiž líto, že se nyní dozvídáme, že Evropská unie nezvládne do deseti let, tj. do roku 2010, provést přezkum a registraci těch přibližně 900 dezinfekčních, konzervačních či pesticidních látek, které se prodávají na evropském trhu. Překvapuje mě, že na to potřebujeme další tři roky, a zpravodajka přidává ještě o rok déle. Znamená to oddálení harmonizace a tím i vyšší ochrany trhu s těmito biocidními látkami. Asi nám nezbývá, než prodloužení odhlasovat, protože by jinak řada přípravků musela z trhu zmizet. Dovolte mi však úvahu. Možná by bylo dobré, kdyby některé přípravky dovážené z nekontrolovaného asijského trhu musely náš trh opustit. Urychlilo by to vývoj alternativních bezpečnějších látek. Zajímalo by mne, zda se Komise pokusila spolupracovat a využít kapacit zkušeben a ústavů v členských zemích, aby dostála původnímu kratšímu termínu. Může mi Komise či zpravodaj na tuto otázku dát odpověď?

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (*PL*) Pane předsedající, vzhledem ke specifické povaze tohoto právního předpisu a možným nebezpečím jeho případného špatného výkladu bychom se měli otázce biocidních přípravků věnovat velmi pozorně.

Souhlasím se zpravodajkou, která hovořila o skutečnosti, že je klíčové prodloužit přechodná období pro posuzování účinných látek v biocidních přípravcích až do roku 2014, aby se mohly pro regulaci trhu použít právní předpisy EU. Kdybychom to neučinili, mohla by vnitrostátní ustanovení – jejichž platnost vyprší

v roce 2010 – způsobit, že se prodej významného množství biocidních přípravků stane nelegálním, což by mohlo vést k různým paradoxním situacím?

Během přechodného období by měly být vnitrostátní právní předpisy využívány k podrobnému monitorování tohoto konkrétního tržního odvětví. Je cenné v tomto případě doplnit, že bychom měli být obzvláště opatrní, když projednáváme jakékoliv právní předpisy týkající se biocidních přípravků, a nezapomínat na to, že jsou tyto výrobky určeny k ničení a odpuzování škodlivých organismů a že obsahují účinná chemická činidla. Jakákoliv neopatrnost z naší strany může mít nezvratné následky.

Stavros Dimas, člen Komise. – (EL) Pane předsedající, chtěl bych poděkovat řečníkům za jejich konstruktivní připomínky a sdělit, že hodnocení účinných látek bude skutečně vyžadovat více času, než bylo původně a optimisticky předpokládáno. Když byl v roce 2000 tento právní předpis přijat, nebyly hodnotící programy zahájeny neprodleně; přibližně čtyři roky jsme strávili různými přípravnými a hodnotícími postupy, které příslušné vnitrostátní orgány prokazatelně používají až od roku 2004. Přestože bylo dosud vykonáno mnoho pozoruhodné a důležité práce, nebude možné, aby mnoho účinných látek prošlo hodnocením do května.

Vzhledem k tomu, že směrnice stanoví, že biocidní přípravky obsahující účinné látky neuvedené v příloze 1 nebo 1A této směrnice nesmí být z trhu staženy později než 14. května 2010, bylo rozhodnuto o nezbytném prodloužení lhůty pro dokončení hodnocení; jinak pokud stáhneme některé tyto látky, protože neprojdou hodnocením, pak bude existovat možnost ohrožení zdraví a životního prostředí v Evropské unii, což nepochybně povede ke zbrzdění obchodu.

K záležitosti, již zmínila paní Klassová, bych rád podotkl, že se tato záležitost týká ochrany údajů předkládaných za účelem hodnocení účinných látek. To se konkrétněji uplatní v případech, kdy společnosti, jež se neúčastnily vytváření uvedených údajů, "paraziti", nebudou mít možnost udržet své výrobky na trhu až do vypršení přechodného období.

Komise dokončuje zpracování návrhu významné revize směrnice o biocidních přípravcích, a tato záležitost byla jasně uvedena během konzultací, které byly provedeny, když byl dotčený návrh formulován a navrhován. K mnoha připomínkám pana Prodiho a dalších bude nepochybně přihlédnuto.

Komise se bude uvedenou otázkou v rámci významné revize této směrnice. Prohlášení Komise k této záležitosti bude zasláno sekretariátu Evropského parlamentu a bude vloženo do zápisu z dnešního zasedání.

Podobně bude v uvedeném návrhu řešeno několik dalších otázek zdůrazněných tímto Parlamentem, například rozšíření působnosti na zboží a materiály zpracované za použití biocidních přípravků, zlepšení postupů schvalování těchto přípravků, zavedení povinné výměny údajů během licencování výrobku a schvalování účinné látky podle zásad nařízení REACH a soulad s osvědčenými postupy v jiných právních aktech, jako například nedávno schváleném aktu o přípravcích pro ochranu rostlin.

Na závěr uvedu, že Komise vyjadřuje své uspokojení nad výsledky jednání. Komise je v situaci, kdy přijme celé kompromisní návrhy a slíbí přihlédnout během hlavní revize této směrnice k obavám týkajícím se ochrany údajů vyjádřeným dnes Radou a Parlamentem.

Komise bere na vědomí otázky týkající se ochrany údajů, jejich sdílení a "údajných parazitů" vznesené během diskusí o návrhu na prodloužení určitých časových období v rámci směrnice o biocidních přípravcích. Komise projedná vhodná řešení k určení problémů v rámci významné revize směrnice o biocidních přípravcích.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN COCILOVO

Místopředseda

Daciana Octavia Sârbu, *zpravodajka.* – (RO) Chtěla bych znovu poděkovat svým kolegům, stínovým zpravodajům, s nimiž se mi velmi dobře spolupracovalo. Na dokončení této zprávy jsme pracovali velmi efektivně, přestože to není tak důležité, jako bude aktuální revize této směrnice.

Jak jste se přesvědčili, všichni mí kolegové hovoří o této revizi a již méně o této zprávě, k níž se koná dnešní rozprava, protože očekáváme právě tuto revizi.

Nesporně jsme zde slyšeli, že toto rozšíření ze tří na čtyři roky není žádoucí, ale jsem přesvědčena, že je důležitější, abychom zajistili, že budou všechny výrobky uváděny na trh legálně a že bude prováděno řádné hodnocení těchto výrobků.

Ještě jednou vám děkuji a, jak jsem již řekla, čekáme, že revize směrnice o biocidních přípravcích bude provedena co nejdříve.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat v úterý 24. března 2009.

17. Jeden rok po Lisabonu: partnerství mezi EU a Afrikou v akci (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0079/2009) paní Martensové za Výbor pro rozvoj k tématu Jeden rok po Lisabonu: partnerství mezi EU a Afrikou v akci (2008/2318(INI)).

Louis Michel, člen Komise. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, nejprve bych chtěl poděkovat Výboru pro rozvoj a jeho zpravodajce paní Martensové za tuto zprávu, která je prvním hodnocením strategického partnerství mezi EU a Afrikou jeden rok po lisabonském summitu.

Je samozřejmě velkou satisfakcí, když zaznamenávám mnoho pozitivních prvků zdůrazněných v této zprávě a pokrok učiněný během tohoto roku, což je relativně krátká doba pro tak velký a především politicky ambiciózní úkol. Abych uvedl aspoň jeden příklad, dnes odpoledne se sešla ad hoc delegace Parlamentu pro vztahy s Panafrickým parlamentem Africké unie a ad hoc výborem Panafrického parlamentu Africké unie pro vztahy s Evropským parlamentem a jednaly o úloze parlamentů při realizaci monitorování strategie mezi EU a Afrikou.

Bylo dosaženo konkrétních výsledků. Byla vytvořena nová institucionální architektura mezi oběma kontinenty a chtěl bych poblahopřát oběma předsedům za vykonanou práci.

Místo abych se zabýval pozitivními aspekty zprávy paní Martensové, raději se zmíním o třech klíčových bodech, které zpráva zdůrazňuje s cílem zlepšení partnerství mezi EU a Africkou unií. Prvním je úloha parlamentů. Víte, jak moc jsem přesvědčen o úloze těchto parlamentů, ať již jako zúčastněných stran nebo kontrolorů demokratického procesu. Díky této dvojí schopnosti Evropského parlamentu a Panafrického parlamentu je vítána jejich účast na strategickém partnerství mezi EU a Afrikou.

Mohu vás proto ujistit o své úplné podpoře návrhům obsaženým ve společném návrhu Evropského parlamentu a Panafrického parlamentu a opakovaným v této zprávě. Jedná se především o vhodnou účast na společných skupinách odborníků zabývajících se čtyřmi strategickými partnerstvími, o které se zajímáte. Zadruhé je to účast na návrhu výročních zpráv o pokroku. Zatřetí zapojení do společné pracovní skupiny a začtvrté účast předsedy na summitu mezi Afrikou a Evropskou unií.

Některé z těchto návrhů jsou, smím-li dodat, již realizovány, nebo se na tom pracuje. Pokud se týká občanské společnosti a nevládních subjektů, jsem přesvědčen více než kdokoliv jiný, že zásadní výzvu pro rok 2009 představuje rychlejší dosažení hmatatelných výsledků před hodnocením v polovině období plánovaným na podzim roku 2009 a dosažení cílů partnerství zaměřených na lidi mimo instituce.

V tomto kontextu budou nevládní subjekty hrát významnou úlohu prostřednictvím účasti na společných skupinách odborníků pro každé z osmi tematických partnerství. Na evropské straně již byla loni na jaře vytvořena řídící skupina občanské společnosti, která monitoruje a účastní se realizace tohoto partnerství. Řídící skupina občanské společnosti byla rovněž pod dohledem Hospodářské, sociální a kulturní rady Africké unie nedávno vytvořena i na africké straně.

Evropská a africká občanská společnost by se měly setkat na fóru, jež se bude konat na konci dubna 2009 a které předloží konkrétní návrhy závazků společné ministerské trojky Afriky a Evropské unie.

Pokud se týká strategických partnerství, a konkrétně partnerství zabývajícího se správou věcí veřejných a lidských práv, vítám kroky Parlamentu směřující k představě vlády, které si velmi vážím: řádný výkon výkonných funkcí a pravomoci svěřené veřejným právem státu, který je nestranný a schopný plnit potřeby a touhy svých občanů.

Proto jsme před dvěma lety vytvořili rozpočtový oddíl týkající se vlád ve výši 2,7 miliardy EUR určený všem zemím AKT. Tento přístup se opírá o tři zásady: dialog, podpora reforem a odpovědnost při těchto reformách v partnerských zemích. Zpráva však vyjadřuje pochybnosti a obavy zejména ohledně profilů správy věcí veřejných: jak jsou sestavovány, jak jsou používány a ohledně jejich možného nepříznivého dopadu na africký mechanismus vzájemného hodnocení.

Chtěl bych vám připomenout, že profily správy věcí veřejných, které se týkají všech rozměrů výše uvedeného – to jest politických, hospodářských, sociálních, institucionálních a environmentálních rozměrů atd. – byly pouze počátečním bodem a v žádném případě se jimi neřídí program tohoto oddílu.

Kromě toho byly výsledky a závěry této analýzy projednány s vládou partnerské země během programového dialogu. Na tomto základě byla vláda vybídnuta k tomu, aby objasnila své reformní plány, nebo je případně doplnila nebo zašla do větších podrobností, aby prokázala význam, cíle a spolehlivost těchto reforem na základě tří hodnotících kritérií, které posléze umožní určení výši finanční podpory pro každou zemi. V této souvislosti byla zvláštní pozornost věnována zemím, které se zavázaly k africkému mechanismu vzájemného hodnocení a které dokončily hodnocení, přičemž ukázaly své přání pokračovat tímto způsobem. Tento úkol velmi zvýraznil rozdílné situace ve všech zemích, příslušné potřeby reforem a také kapacity pro vypracování a návrh plánů správy věcí veřejných. Při přidělování prostředků z fondu pro podporu správy věcí veřejných proto bylo třeba pružnosti a pragmatismu. V lednu 2009 Komise zveřejnila prozatímní zprávu o rozpočtovém postupu tohoto fondu a zaslala ji všem orgánům Evropské unie, ať již bude sloužit jakémukoliv účelu.

Maria Martens, *zpravodajka*. – (*NL*) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, hovoříme o zprávě na téma Jeden rok po Lisabonu: partnerství mezi EU a Afrikou v akci, která se týká realizace společné strategie EU a Afriky pro rozvoj Afriky vytvořené na summitu EU-Afrika v prosinci 2007.

Tento summit byl obrovskou příležitostí. Bylo to opravdu poprvé, kdy Evropská unie a Africká unie společně stanovily strategii vycházející ze společných hodnot a zásad a vzájemného uznání, kdy se dohodly na společném dosažení rozvojových cílů tisíciletí a na nalezení společných řešení společných problémů, například v oblastech bezpečnosti, migrace a klimatu.

Všichni víme o kritice v našich vlastních zemích, kde se lidé pozastavují nad tím, jestli má opravdu smysl dále investovat peníze do Afriky, zejména v době hospodářské krize. Ráda bych znovu zdůraznila, jak významné bude naše úsilí pro rozvoj Afriky a že se týká obou kontinentů. Komisař Michel měl pravdu, když na toto téma na zasedání před chvílí uvedl, že čím více tam bude chudoby, tím více tam bude nestability. To je rovněž důležité z hlediska demografického vývoje. Zanedlouho bude africké obyvatelstvo činit 20 % světové populace, zatímco Evropa pouhých 5 %. Máme společné problémy, čelíme společným výzvám. Když mají lidé v Africe nedostatek příležitostí, je přirozené, že je budou hledat v Evropě. Afrika si zaslouží naši podporu, a to nejen z tohoto důvodu.

Dnes hovoříme o realizaci schválené strategie a máme akční plán. Musíme nadále jednat společně a realizovat tuto strategii a tento akční plán. Těší mě dosud dosažené výsledky týkající se tohoto partnerství. Ve svých předchozích zprávách jsem vždy zdůrazňovala obavy týkající se chybějící jasné konkrétní úlohy parlamentů, pokud se týká realizace společné strategie. V roce 2007 Panafrický parlament a Evropský parlament vydaly společné prohlášení, které skutečně věcně shrnuje, o co kráčí. Přečtu ho nyní v angličtině.

zpravodajka. – "Protože instituce zastupují vůli lidu, musí se naše parlamenty starat o to, aby byly uspokojeny jeho potřeby, jeho zájmy vyslyšeny politiky a aby se jeho přání odrážela v politikách navrhovaných institucemi, jež mu vládnou. Naše parlamenty musí hrát zásadní úlohu při formování debaty o společných prioritách pro budoucnost našich kontinentů; odráží různé názory v našich společnostech, a jsou proto místem, kde je třeba vést diskusi a kde se usmiřují rozdílné názory a hledají kompromisy."

, zpravodajka. – (NL) Proto jsem potěšena, že jsme na tomto zasedání souhlasili s tím, jaká by měla být úloha parlamentů. Je to rovněž díky panu Gahlerovi, našim kolegům z Panafrického parlamentu a všem, kteří se účastnili dosažení dohody o úloze těchto parlamentů. Je to o účasti ve skupinách odborníků v souvislosti s osmi partnerstvími a o koordinaci pracovní skupiny. Parlamenty přispějí k výročním zprávám o pokroku a předsedové Evropského parlamentu a Panafrického parlamentu budou pozváni, aby přednesli své vize na afrických summitech. To je důležitý detail.

Uzavřu ještě jednou otázkou určenou panu komisaři. Je nám známo, že se definice oficiální rozvojové pomoci brzy – v dubnu – znovu dostanou na pořad rozhovorů EU-SEDAC, jichž se zúčastní i Evropská komise. Může nám pan komisař sdělit, jaká je jeho vize pro tyto rozhovory a jaký bude příspěvek Evropské komise?

Filip Kaczmarek, *jménem skupiny PPE-DE.* – (*PL*) Pane předsedající, rozvojová politika, jedna z nejdůležitějších oblastí politiky EU, se zaměřuje na řešení celosvětových problémů. Bylo štěstím, a v každém případě správné, že bylo první společné partnerství vytvořeno pro Afriku a Afrika se na něm podílí.

Jedním z důvodů velkého významu rozvojové politiky je skutečnost, že se stala nástrojem historicky orientované politiky. V této souvislosti je základním cílem spolupráce v rozvojových otázkách zastavit

procesy a mechanismy z minulosti. Jomo Kenyatta, otec keňské nezávislosti, to popsal výstižným, a přesto jednoduchým způsobem. Vím, že pan komisař tuto slavnou citaci dobře zná. Pan Kenyatta jednou prohlásil: "Když připluli misionáři, měli Afričané zemi a misionáři Bibli. Učili nás, jak se modlit se zavřenýma očima. Když jsme je otevřeli, oni měli zemi a my Bibli."

Historicky orientovaná politika není jediným důvodem zapojení Evropy do rozvojových problémů. Jsou zde rovněž pragmatičtější problémy. Afrika zůstává nejchudším kontinentem. Avšak během posledních 30 let zažívá období hospodářského růstu. V každém případě můžeme doplnit, že je tento růst vyšší než v Evropě. Existují samozřejmě africké země, jimž se díky činnosti nezpůsobilých vládá podařilo zničit vlastní ekonomiky. Obecně můžeme prohlásit, že je Afrika světadílem s nevyužitým potenciálem. Jsem potěšen, že Evropa pomáhá tento potenciál znovu oživit a realizovat.

Proto je jedním z cílů této strategie zajištění širšího dialogu a širší spolupráce v oblastech, které se běžně rozvojových otázek netýkají. Strategie pokrývá širokou škálu politik, včetně bezpečnosti, energetiky a změny klimatu. Je však znepokojivé, že ve většině oblastí bylo dosaženo jen malého pokroku. Musíme rovněž uznat, že se některé členské státy EU necítí tolik vázány partnerstvím s Afrikou jako jiné státy. Jsme přesvědčeni, že druhý rok partnerství bude úspěšnější a že budeme schopni rychleji dosáhnout našich cílů.

Alain Hutchinson, *jménem skupiny PSE.* – (*FR*) Pane předsedající, pane komisaři, celý rok slavíme rozvoj tohoto nového procesu, této nové dohody mezi Evropskou unií a Afrikou. Proto mi dovolte být méně zdrženlivým než obvykle, pane komisaři. Jsem přesvědčen, že při příležitosti prvního výročí musíme také něco uznat.

Chybí všechno. Chybí manažeři, lékaři, učitelé a techničtí pracovníci. Zde se hovoří o řízené migraci, přestože jsme dosud nepřijali opatření, která například umožní diasporám, aby vstoupily do státních služeb. Nejsou schopni uživit vlastní obyvatelstvo. Zde obnovujeme vývozní podpory na naše zemědělské produkty a podporujeme biopaliva, což v Africe vede k pěstování obrovských monokultur.

Všechno se tam rozpadá, šíří se chudoba, nemoci zabíjejí a voda je nedostatkovým zbožím. Hodně zde mluvíme, slibujeme, diskutujeme a hlasujeme o usneseních, ale co děláme pro obyvatele Afriky v praxi? Domnívám se – stejně jako vy v této záležitosti a vím, že jste o tom hluboce přesvědčen –, že nastal čas svést parlamenty těchto zemí dohromady, a tím i jejich obyvatele. Jsem přesvědčen, že žádný proces týkající se Evropské unie a Afriky neuspěje, doku zůstaneme na politické a technické úrovni. Obyvatelé Afriky se musí spojit, a musíme tak učinit prostřednictvím jejich parlamentů.

Těší mě, když slyším, že se toto zvláštní partnerství rozvíjí na parlamentní úrovni. Mám však své pochybnosti, pane komisaři, protože jsme těsně před touto rozpravou dlouho hovořili s naší kolegyní paní Ashtonovou o dohodách o hospodářském partnerství. Je zvláštní, že je téměř nemožné zapojit do těchto dohod parlamenty partnerských zemí. Nedaří se nám přesvědčit část této sněmovny, ale také Komise, že by bylo opravdu nezbytné, aby měly tyto parlamenty první slovo, než budeme my – Evropský parlament – požádáni o stanovisko k otázkám, které přímo ovlivňují život tamních obyvatel. Proto doufám, že se věci v tomto ohledu zlepší.

Stejně tak jsem přesvědčen, že je důležité – bohudík jste to zdůraznil – více a lépe zapojit nevládní organizace a africkou občanskou společnost; zmínil jsem rovněž diaspory, ale to s tím souvisí. Nevím, jaké praktické byly v tomto ohledu realizovány, ale v každém případě se domnívám, že dávají procesu, který uvádíte do pohybu, šanci uspět.

Toomas Savi, *jménem skupiny ALDE.* – Pane předsedající, rok 2007 byl naneštěstí druhým v řadě, kdy se příspěvky na oficiální rozvojovou pomoc v rozvojovém světě snižovaly. Proto mě těší, že zpravodajka znovu zdůraznila, že je třeba vyzvat členské státy Evropské unie, aby dodržovaly své závazky.

Domnívám se, že členské státy musí revidovat svou stávající pomoc cílovým zemím, protože přehled plnění rozvojových cílů tisíciletí z roku 2008 ukazuje, že subsaharská Afrika je jedinou oblastí, která v očekávaném pokroku výrazně zaostává. Chtěl bych využít této příležitosti a vyzvat členské státy, aby zvýšily svou pomoc subsaharské Africe, která je jedním z nejméně rozvinutých regionů světa. Rovněž cílové země se někdy k podmínečné povaze pomoci EU staví poněkud rezervovaně. Měli bychom nadále usilovat o užší zapojení těchto zemí.

Světová hospodářská krize dopadá na nás všechny, ale přesto nesmíme zapomínat na skutečnost – nebo ji přehlížet –, že nejméně rozvinuté země jsou rovněž nyní nejzranitelnějšími zeměmi. Kromě toho kvůli neměnné situaci v Africe Evropu stále více straší příliv přistěhovalců, kteří mohou zatěžovat sociální stát. Je

mnohem rozumnější řešit problémy obyvatel rozvojových zemí před tím, než tyto problémy přerostou do starostí, které bude třeba řešit zde v Evropě.

Wiesław Stefan Kuc, *jménem skupiny UEN.* – (*PL*) Pane předsedající, pane komisaři, znovu se v Evropském parlamentu bavíme o Africe. Dnes nehovoříme o válce, lidských právech nebo pomoci rozvojovým zemím. Namísto toho se pokoušíme shrnout situaci ohledně partnerství mezi Afrikou a Evropskou unií. Naneštěstí toto partnerství prakticky neexistuje.

Abych byl spravedlivý, máme ušlechtilé cíle pro dosažení porozumění a spolupráce mezi Africkou unií, parlamentem Africké unie a Komisí Africké unie. Avšak Afrika nadále zůstává nejchudším světadílem naší planety, kde mají lidé nejkratší očekávanou střední délku života na světě, kde jsou bezpříkladný hladomor a nemoci, zatímco úroveň vzdělání a zdravotnictví se zejména v chudých městských oblastech a na venkově blíží nule.

Pozitivní dopad Africké unie na hospodářskou situaci je tak malý, že se v praxi jedná o takřka smyšlenou organizaci, která nemá žádný vliv na řešení každodenních problémů. Je to organizace politiků, kteří ji využívají k účasti na světovém politickém životě. Ale nemělo to žádný příznivý dopad na životní standard obyvatelstva nebo při snižování chudoby. Problém chudoby se snaží řešit různé organizace, ale pokrok je téměř neznatelný. Zpravodajka paní Martensová tento fakt jasně konstatovala.

Opravdu nevíme, jak Africe pomoci, a ani zpráva nepředkládá řešení. Nezapomínejme na to, jak se mírumilovná Keňa během několika dní ponořila do krve. Jak můžeme zajistit řádnou distribuci finanční pomoci z různých zemí? O této otázce jsme hovořili před několika měsíci. Hovořili jsme rovněž o krocích Číny. Je možné, že Čína nalezla správnou cestu? Tuto cestu bychom měli podrobně prozkoumat.

Luisa Morgantini, *jménem skupiny GUE/NGL.* – (*IT*) Pane předsedající, dámy a pánové, společná strategie EU a Afriky je především velkou výzvou, časem, kdy máme ukázat, že jsme schopni neotřelého pohledu na sebe sama a naše politiky. Jsem přesvědčena, že se musíme velmi pečlivě zamyslet nad vztahy mezi našimi dvěma kontinenty a nad našimi rozvojovými strategiemi.

Je to dlouhý proces a nemůžeme očekávat, že se vše vyřeší najednou, a tento proces je rovněž velmi komplikovaný, ale především je podle mého názoru nutné, aby to byl participativní proces otevřený všem vybudovaný zezdola nahoru: partnerství rovných.

Lisabonský summit toho nemohl beze zbytku dosáhnout, pravděpodobně kvůli spěchu, s jakým byl ukončen, a ani Evropská unie, ani Africká unie nechtěly nebo nemohly přidělit parlamentům a občanské společnosti v Africe či Evropě strukturální úlohu. Od summitu právě uplynul rok a, jak silně zdůrazňuje zpráva paní Martensové, náš Parlament, Panafrický parlament a občanská společnost stále nemohou skutečně promluvit do směřování této strategie.

Proto je klíčové – nejen kvůli splnění rozvojových cílů tisíciletí o překonání chudoby a nemocí a o rozvoji zemědělství a vzdělávání – jejich začlenění ke všem vzneseným tématům, od dezertifikace po změnu klimatu a energetiku.

Je zásadní, aby byly úplná odpovědnost a demokratické partnerství otevřené, tedy veřejnosti, a nikoliv pouze pro vlády a výbory. My v Evropském parlamentu zlepšujeme vztahy s Panafrickým parlamentem a není pochyb, že tento pokrok má příznivý dopad na společnou strategii EU a Afriky.

V roce 2007 se však objevilo mnoho pochybností ohledně financování. Budou vytvořeny finanční prostředky pro realizaci této společné strategie? Jaká je budoucnost států AKT a dohody z Cotonou? Jaké budou naše vztahy s mezinárodními organizacemi – Světovou bankou, Mezinárodním měnovým fondem a WTO? Spolupracujme, aby se tyto instituce staly demokratičtějšími.

Konečně jsem přesvědčena, že bychom se měli odhodlat a bojovat proti tomuto problému, protože Afrika – jak jsme se v posledních letech poučili – je kontinent s lidskými a ekonomickými zdroji; skutečný partner. Je úžasné vidět – pan komisař Michel, kterého dobře znám, o tom ví –, že se tam nalézá velké bohatství, nikoliv pouze smrt, ničení a válka, třebaže musíme v těchto oblastech pracovat, abychom vybudovali mír a demokracii.

Bastiaan Belder, *jménem skupiny IND/DEM*. – (*NL*) Pane předsedající, nejprve bych chtěl poděkovat zpravodajce paní Martensové za tuto kvalitní zprávu. Je správné, že Parlament pouze nevítá oznámení o partnerství, ale rovněž se zabývá hmatatelnými výsledky. Právě to Afrika potřebuje: základy úspěšného partnerství s Afrikou vyžadují řádnou správu věcí veřejných a dodržování lidských práv. Je to zásadní na

kontinentu, kde mohou starostové svrhnou prezidenty a kde jiní prezidenti mrzačí vlastní obyvatelstvo a provádí hony na čarodějnice. Rada a Komise by to měly prohlásit za klíčovou prioritu.

Hovořím-li o řádné správě věcí veřejných, mám na mysli rovněž úlohu Číny, která je mimochodem zmíněna v tomto usnesení. Překvapilo mě, že v něm není ani jedna jasná kritická poznámka o někdy katastrofálních dopadech čínské přítomnosti v Africe. Evropská unie se snad může poučit ze dvou miliard EUR, které v Africe investuje Čínsko-africký rozvojový fond. Skutečnost, že Peking investuje do zemí, jako je Zambie, říká vše o příspěvku Číny k dlouhodobé demokracii a řádné správě věcí veřejných v Africe.

Ke zpravodajce mám rovněž jednu poznámku. V bodu 46 uvádí africkou potravinovou bezpečnost a potravinovou soběstačnost. Jsem přesvědčen, že v tomto usnesení chybí jakákoliv pasáž, která by se hlouběji zabývala tímto problémem existujícím již mnoho let, zejména pronájmy nebo dokonce prodeji rozsáhlých ploch zemědělské půdy ze strany vnějších států či společností, kdy zisk plyne zahraničním investorům, a nemá tak přínos pro místní podvyživenou populaci. Tato situace je opravdu bolestná. Kromě toho tyto investice nevytváří pracovní místa. Je ostuda, že se toto usnesení nezabývá tímto konkrétním problémem, který dnes znovu poutá pozornost médií.

Michael Gahler (PPE-DE). – (*DE*) Pane předsedající, jako předseda ad hod delegace pro vztahy s Panafrickým parlamentem bych dnes rád využil příležitosti a poděkoval mnoha zúčastněným. Především chci poděkovat Marii Martensové, která vypracovala vynikající zprávu o pokroku v oblasti schválení strategie mezi EU a Afrikou. Zadruhé bych rád poděkoval zúčastněným institucím. Podařilo se nám v rámci šestistranného dialogu – tedy za účasti šesti mluvčích – dosáhnout porozumění mezi oběma parlamenty. Souhlasily obě Komise, stejně jako oba parlamenty a rovněž obě Rady. Pokud se týká Rady, chtěl bych poděkovat obzvláště právní službě, která je vždy velmi důležitá, pokud se týká podobných záležitostí, protože zde někdy chybí společná stanoviska. Avšak po prvním setkání v Addis Abebě se nám na dnešním druhém zasedání podařilo konečně realizovat konečnou dohodu o tom, co jsme schválili ohledně účasti obou Parlamentů.

Chtěl bych něco podotknout k prohlášení pana Hutchinsona. Co se vlastně děje? Ano, v Africe se odehrává hodně špatného. Avšak můj dojem – a možná je to náhoda – je takový, že od zahájení této společné strategie reaguje Afrika na převraty jinak. V případě Mauritánie, Guiney, Guiney-Bissau a Madagaskaru Afrika reagovala pozastavením členství těchto zemí. Tak tomu v minulosti nebylo. Tehdy by se jednalo jako obvykle.

V tomto ohledu bych rád také prohlásil, že my, jakožto evropské vlády, bychom k tomu měli přihlédnout. Bude-li toto partnerství vycházet ze společných hodnot, pak musí Evropa reagovat současně s Afrikou, pokud se v Africe stane něco špatného. Proto jsem přesvědčen, že pokud se my jako Parlament v budoucnu více zapojíme do provádění této strategie, budeme schopni tomuto partnerství dodat přidanou hodnotu.

Ana Maria Gomes (PSE). – (*PT*) Chci poblahopřát paní Martensové k této zajímavé zprávě a poukázat na to, jak klíčová je úloha tohoto Parlamentu při monitorování realizace společné strategie EU a Afriky a jejího akčního plánu.

Pokud se týká několika z osmi partnerství této strategie, byly učiněny určité důležité kroky, zejména vytvoření společné skupiny odborníků a společných realizačních týmů a zahájení dialogu v rámci těchto partnerství.

Avšak vyjadřuji politování nad tím, že i na konci prvního roku jsou některá partnerství stále ve fázi určování pracovních postupů a dosud nestanovila cíle, harmonogramy a rozdělení rozpočtových prostředků.

Doufám, že další společná výroční zpráva o pokroku bude narozdíl od první mnohem konkrétnější ohledně představení výsledků a v uvedení rozdělení finančních prostředků. Je velmi důležité, abychom byli obezřetní, pokud se týká dodržování závazků Evropské unie a jejích členských států ohledně výběru rozvojových cílů tisíciletí. Musíme rovněž zajistit, aby globální recese dopadající na každého nepoměrně netrestala africké země a obyvatelstvo, protože jsou nejzranitelnější.

Rozvoj a demokratická správa věcí veřejných v Africe musí tvořit součást strategie pro východisko z krize určené nám všem. V tomto ohledu potřebujeme rovněž výraznější pokrok ve všech partnerstvích, včetně těch, která jsou politicky citlivější, což je případ správy věcí veřejných a lidských práv.

Úloha Evropského parlamentu v tomto procesu musí být posílena oficiálním předáním monitorovacích funkcí a jeho zapojením do práce skupin pro provádění strategie. Rovněž je klíčové zajistit, aby se do tohoto procesu zapojily subjekty zastupující evropskou i africkou občanskou společnost, zejména vnitrostátní parlamenty, nevládní organizace a sdělovací prostředky.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (*PL*) Pane předsedající, v rámci této rozpravy bych chtěl upozornit na tři otázky. Především, v prosinci 2007 přijal Evropský parlament novou strategii EU a Afriky zaměřenou na zajištění rovného postavení obou stran. Hlavní otázkou této strategie bylo snížení chudoby v afrických zemích. Avšak v této oblasti se loni příliš nepokročilo.

Zadruhé pokračující finanční a hospodářská krize může naneštěstí zhoršit situaci, jíž čelí africké země. Předpoklady hlavních světových finančních institucí jsou pro rok 2009 následující. MMF očekává pokles globálního HDP o 1 % a Světová banka předpokládá propad o 2 %. WTO se domnívá, že dojde ke snížení hodnoty celosvětového obchodu více než 9 %. To se stane poprvé za posledních 50 let. Krize, jíž čelí nejrozvinutější země, dopadne podle MMF na rozvojové země, včetně afrických, a současně se zvýší nezaměstnanost a chudoba, což způsobí občanské nepokoje a může to vést v některých případech až k válce.

Doufám, že s ohledem na krizi a její dopady, jež budou pociťovány ještě několik let, bude strategie pro spolupráci mezi EU a Afrikou vhodně upravena, aby se předešlo těmto občanským nepokojům či dokonce ozbrojeným konfliktům způsobeným celosvětovou hospodářskou krizí.

Juan Fraile Cantón (PSE). – (ES) Pane předsedající, v roce 2007 v Lisabonu vedoucí představitelé států nebo vlád Evropské unie schválili společnou strategii EU a Afriky a první akční plán pro její provádění.

Tato strategie byla vytvořena ze tří důvodů. Prvním byla skutečnost, že na africkém kontinentu společně existují jak mírové procesy a postupná konsolidace demokratických systémů, tak trvalé konflikty, například v Dárfúru, vysoká míra chudoby a tísňové situace, jako jsou například masivní vlny nelegálního přistěhovalectví.

Druhým je skutečnost, že je subsaharská Afrika nejchudší oblastí planety. Její obyvatelstvo má nízkou střední délku života, je málo vzdělaná a gramotná a zaznamenává vysoký demografický růst. Tři sta milionů lidí žije za méně než 1 euro na den.

Zatřetí je Afrika fyzickou oblastí velkých pandemií, místem, kde žijí více než dvě třetiny osob nakažených AIDS a místem, kde 90 % úmrtí způsobuje malárie.

V posledním roce jsme nepatrně pokročili v oblasti cílů, které jsme si sami stanovili, a vzhledem k tomu, že se akční plán týká období do roku 2010, měli bychom neprodleně přijmout opatření ve dvou důležitých oblastech. Zaprvé musíme spolupracovat ohledně demokratické správy věcí veřejných, posílení institucí a zvýšení úlohy občanské společnosti se zvláštním zaměřením na politiky v oblasti rovného postavení žen a mužů. Zadruhé musíme spolupracovat na řešení základních sociálních požadavků, v boji proti hladu a na zahájení rozvojových programů v oblastech vzdělávání, zdraví a přístupu k základním zdrojům, například k vodě.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (*PL*) Pane předsedající, partnerství, o němž zde dnes hovoříme, je reakcí na potřeby Afriky, protože podporuje proces demokratizace afrických zemí a lidská práva a současně zajišťuje silnou, bilaterální účast na boji proti změně klimatu a v oblasti zabezpečení dodávek energie.

Vzhledem k narůstající celosvětové vzájemné závislosti a společné odpovědnosti dnes potřebujeme rovněž závazky potenciálně slabších partnerů. Vezměme si jako příklad boj proti změně klimatu. Přestože Afrika znečišťuje naši atmosféru nejméně ze všech, pociťuje dopady velmi naléhavě. Proto potřebujeme začlenit africké země do boje proti změně klimatu, zejména pokud se týká případného většího využívání obnovitelných zdrojů energie, jež mají tyto země k dispozici.

Některé země chtějí zatáhnout africké státy do své sféry vlivu. To by se nemělo stávat. Afrika nepotřebuje, aby ji někdo kontroloval. Namísto toho potřebuje naši pomoc a podporu. Současně bychom měli s Afrikou jednat spíše jako s rovnocenným partnerem než prostě jako s příjemcem finanční pomoci. Rovné výchozí podmínky podpoří vyšší úroveň závazků.

Louis Michel, člen Komise. – (FR) Pane předsedající, chtěl bych poděkovat všem řečníkům.

Jsem potěšen, že zde vládne uspokojení nad prvními výsledky, ale není pochyb, že to nestačí. Musíme chápat, že se věci realizují pouhý rok a že bychom se měli v roce 2009 pohnout dále.

Souhlasím s podstatou mnoha projevů a vznesené otázky přesně odpovídají mému přesvědčení. Je zřejmé, že rozvoj nemůže existovat tam, kde neexistuje odpovědnost, jak řekli pan Hutchinson a paní Morgantiniová. Stejně tak je zřejmá velmi důležitá úloha vnitrostátních parlamentů a občanské společnosti.

Kromě toho vyjadřuji politování nad tím, že nebylo možné provést komplexní reformu institucionálních mechanismů upravujících odpovědnost Parlamentu za rozvojovou politiku. Vzpomínám si, že jste mě žádali, aby se o vnitrostátních strategických dokumentech hovořilo nejen zde, ale také ve vnitrostátních parlamentech našich partnerů. Evropská rada mi to neumožnila, a proto jsem vnitrostátní strategické dokumenty zaslal smíšenému parlamentnímu shromáždění. Takto je zasíláte různým evropským parlamentům, ale to vše nepřesahuje žádné institucionální pravidlo, jak si velmi přeji, že se stalo i v tomto případě. Pro připomenutí dodám, že to bude nadále jednou z mých absolutních priorit, protože se nám podaří výrazný pokrok, pokud bude rozpočet obsahovat prostředky Evropského rozvojového fondu. Nebudou-li začleněny, stále nebudou existovat dostatečně pádné důvody pro takovou úlohu Parlamentu, jakou by měl hrát, a komisař zodpovědný za rozvoj bude tím pádem někdy bezmocný. Bylo by mnohem snazší, kdybych zde v Parlamentu mohl diskutovat o prioritách, programech a projektech, mohl bych se s touto podporou v zádech pohnout z místa. Naneštěstí tomu tak dosud není. Doufám, že se tak jednou stane.

Nechci přeskočit záležitosti, které se ani mně nezdají správné. Chtěl bych vám připomenout, že jsme loni na evropské úrovni přispěli z prostředků Komise a členských států, přičemž každý z těchto příspěvků činil 46 miliard EUR. Avšak stále zaostáváme 1,7 miliardy EUR za programem, nebo řekněme za cílem, který byl stanoven. S tím nejsem zcela spokojen a domnívám se, že bychom o to v budoucnu měli usilovat. Je třeba, aby byl Parlament skutečným nositelem tohoto poselství a aby jej prosazoval. Budeme potřebovat veškerou naši sílu na politické úrovni už jen pro to, aby členské státy dodržovaly své závazky z roku 2005. Nebude to jednoduché. Stále si pamatuji boj o miliardu na nástroj potravinové pomoci. Nebylo to jednoduché, ale získali jsme dobré podmínky. Máme jednu dodatečnou miliardu, ale ta byla rozptýlena do tří let, namísto dvou. I přesto projekty naštěstí zdárně směřují ke své realizaci. A proto přirozeně bezvýhradně souhlasím.

člen Komise. – Nemáme v úmyslu znovu otevírat otázky oficiální rozvojové pomoci. Diskutuje se o některých úpravách à la marge, například pokud se týká mírových misí.

člen Komise. – .(FR) Proto není naším záměrem znovu zahajovat tuto debatu. Kromě toho musím říci, že jsem velmi opatrný. Nejsem velkým příznivcem opětovného otevření této debaty, protože pokud to uděláme, pak zjistíte, že se některé členské státy účastní proto, aby do tohoto rozpočtu začlenili úplně všechno.

Musím vám říci, pane Cooku, že nesouhlasím s tím, když se říká, že jsme ztratili své ideály. Nemyslím si, že tomu tak je. Domnívám se, že pouze musíte naslouchat hlasům v této sněmovně, abyste zjistil, že se stále cítíme vázáni ochranou rozvojových zemí. Není pravdivé tvrzení, že nepřispíváme k řešení. Samozřejmě se nedá očekávat, že bychom mohli vyřešit všechno, ale chvěji se při pomyšlení, jak by byl svět chudý bez evropské pomoci.

Nestačí to, s tím souhlasím, ale představuje 57 % světové pomoci. Bohužel se nedomnívám, že o tom můžeme diskutovat nyní, ale další věcí je otázka informovanosti o tom, zdali evropská pomoc z členských států a od Evropské komise plní své určení, nebo jestli je účinná – zdali funguje správně. Chtěl bych, aby se tato rozprava vrátila k vytvoření nebo nevytvoření rozpočtové podpory a podmínek, protože si v této otázce nejsem jist, stejně jako vy.

Proto bychom měli vědět,co chceme. Chceme-li, aby si vláda našla cestu k občanské společnosti, nebo účast jejích obyvatel – v některých případech parlamentu –, musíme stejně tak přijmout stanovování podmínek. Protože není vždy jednoduché vládě sdělit: "doufáme, že to uděláte", vznášet vášnivé námitky nebo prostě přátelská doporučení. Otázka podmíněnosti – nemám rád slovo podmíněnost a raději hovořím o kritériích – je stále důležitá. Když hovoříme například o profilu, jsem přesvědčen, že je stále běžná možnost nějaký vytvořit. Takový profil se nepoužívá pro stanovení rozpočtu iniciativy. Je stále běžné, že analyzujeme vládní profily jednotlivých zemí, když se připravujeme na udělení dalších 25 nebo 30 % v rámci finančních pobídek. Všechny tyto diskuse jsou stále otevřené. Nepřeji si, aby byly ukončeny, ale doufám, že jednou takovou možnost mít budeme.

Vynechám vše, co se týká Číny. Samozřejmě se domnívám, že je to správná diskuse. Přirozeně si myslím, že rozvojové země mají právo vyjmout z nabídky spolupráci, kterou si přejí. Afrika již dlouho není výhradním územím Evropy, a je to tak správně. To považuji za důležité.

Je opravdu vhodné ptát se na kvalitu rozvojové politiky dohodnuté mezi Čínou a Afrikou. Nemůžeme je za to kritizovat, ale můžeme se nad tím pozastavit. Například jsem obdržel zprávy o několika měsících čínských kontraktů v Konžské demokratické republice. Netvrdím, že se jedná o špatné smlouvy. Říkám jen, že si celá řada otázek zaslouží odpovědi. Nyní se těmito odpověďmi zabýváme, zejména pokud se týká otázky státní záruky, protože je to dohoda uzavřená se soukromým podnikem. Rovněž se zabýváme podílem půjček v porovnání s dary, skutečností, že nevycházejí z výběrových řízení, a skutečností, že se jedná téměř o stejnou

částku, jako je dluh této země u Mezinárodního měnového fondu. To vše jsou otázky, u nichž je třeba nalézt řešení, ale nikoliv zneuctěním tohoto typu vztahů. Africké země mají právo uzavírat dohody o partnerství i s Číňany. K tomuto bodu se již nebudu vracet.

Paní Morgantiniová, myslím si, že jste se dotkla některých otázek zmíněných panem Hutchinsonem. Je jasné, že skutečným problémem vždy bude, aby byl vztah mezi námi a rozvojovými zeměmi vždy opravdovým partnerstvím. Domnívám se, že lisabonský summit byl významným krokem vpřed, protože jsme alespoň do dokumentů vtělili základy nové filozofie rovného partnerství v oblasti práv a povinností.

Avšak stále nejsme na úplném konci, a to je jedna z otázek související s odpovědností a – kde je to možné – s rozpočtovou podporou. Týká se odpovědnosti občanské společnosti a při rozpravě na parlamentní úrovni. Jsem přesvědčen, že máte pravdu a že se jedná o oblasti, na kterých musíme pracovat.

Položila jste další otázku, která mne opravdu zajímá a o které je, podle mého názoru, opravdu třeba diskutovat. Zněla: "Jak můžeme dosáhnout lepší harmonizace: přimět lidi, aby lépe spolupracovali, lépe rozdělovat práci, více podporovat světovou rozvojovou politiku mezi různými partnery, úlohu Světové banky, Světové obchodní organizace, Mezinárodního měnového fondu, Komise a všech velkých dárců?"

Je pravda, že existují – jak bylo řešeno na jiném zasedání – dočasná překrytí a zdvojení. Existuje zde dokonce konkurence, a není to vždy užitečná konkurence. Mohu vám sdělit, že během posledních dvou let bylo dosaženo významného pokroku, zejména pokud se týká Světové banky. Mohu vám říci, že mě nové poselství, strategie a filozofie, které jsem nalezl u Světové banky, naplňují optimismem. Je vytvořen prostor pro nový druh spolupráce, pro spolupráci mezi různými partnery, a domnívám se, že jste se skutečně dotkla zásadního bodu, kterým se musíme podrobně zabývat.

Řádná správa věcí veřejných je samozřejmě významným bodem; je to důvod, proč jsme vytvořili ustanovení balíčku pro správu věcí veřejných.

Paní Gomezová se pustila do důležitého tématu dopadů finanční krize na hospodářskou a sociální situaci rozvojových zemí. Skoro všichni odborníci dnes souhlasně tvrdí, že dojde alespoň k 2% snížení růstu, což znamená o 50 milionů více chudých lidí. Na to musíme opravdu myslet.

Pokud se týká našich obav, budu skutečně potěšen, když členské státy dodrží své závazky z roku 2005. Ujišťuji vás, že se o to budeme velice tvrdě zasazovat.

Zadruhé, právě připravuji sdělení – dubnový balíček, který jsem slíbil –, jež přesahuje rámec veřejné rozvojové pomoci. Umožní využití celé řady odvětvových rozpočtů Komise určených na rozvojové politiky. Musím vám říci, že obsahuje některé opravdu zajímavé hlavní cíle. Na tomto balíčku spolupracuji rovněž s Evropskou investiční bankou, zejména na podpůrné infrastruktuře, aby se rychle rozvíjela a měla podstatný a rychlý dopad. S tímto balíčkem předstoupím před Parlament v dubnu. Chtěl bych ještě uvést, že mám ještě jedno velmi důležité téma, a tím je úloha občanské společnosti a vnitrostátních parlamentů.

Bude to poslední téma. Pan Hutchinson jednou navrhl, že by se některé pokusy mohly provádět s poslanci této sněmovny, a možná s poslanci parlamentů členských států, a týkaly by se toho, kam až jsou ochotni zajít a diskutovat o strategických dokumentech jednotlivých zemí. Měl jsem k tomu příležitost ve třech různých zemích. Fungovalo to velmi dobře, ale je zřejmé, že to fungovalo, protože nás v těchto třech zemích podporovaly jejich vlády, neboť bez této podpory je taková otázka velmi obtížná. Proto se domnívám, že máte pravdu: mobilizace parlamentní akce je určitě jednou z priorit. V každém případě mi věřte, že udělám vše, co bude v mých silách, abych to zajistil.

Maria Martens, zpravodajka. – (NL) Pane předsedající, nemám moc, co bych dodala. Jedná se o první rozpravu o realizaci této strategie. Odstartovali jsme, ale pořád jsme na začátku. Je toho třeba udělat ještě hodně. Afrika zůstává nejchudším světadílem. Všichni jste poukázali na důvody našich obav a na to, jakým problémům čelíme, ať se již týkají míru a bezpečnosti, hospodářského růstu, řádné správy věcí veřejných, možností rozvoje nebo úlohy parlamentů a občanské společnosti. Komisař v tomto ohledu pronesl nezbytné připomínky.

Vážení kolegové, ráda bych vám poděkovala, stejně jako panu komisaři a našim kolegům z Panafrického parlamentu. Budeme v tomto procesu pokračovat.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat v úterý 24. března 2009.

18. Smlouvy v rámci rozvojových cílů tisíciletí (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je krátké přednesení několika zpráv, celkem osmi, a proto bych chtěl laskavě požádat všechny poslance, aby při tomto konkrétním postupu striktně dodržovali čas přidělený jejich vystoupení, a rovněž bych chtěl požádat Komisi, aby přesně odpovídala na otázky, jinak budeme mít problémy s dodržením pořadu jednání. Rovněž to pomůže tlumočníkům.

Dalším bodem je zpráva (A6-0085/2009) pana Hutchinsona za Výbor pro rozvoj o smlouvách v rámci rozvojových cílů tisíciletí (2008/2128(INI)).

Alain Hutchinson, *zpravodaj*. – (*FR*) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, skoro tři roky mají Evropská unie a členské státy povinnost zlepšovat účinnost naší spolupráce s rozvojovými zeměmi. Něco bylo učiněno, ale stále existuje určitý odpor, především mezi členskými státy, a proto je třeba učinit ještě velký pokrok.

Přístup ke zdravotní péči a základnímu vzdělání je pouhým snem pro miliony lidí, z nichž mnoho tvoří ženy. Každý den 72 milionů dětí – zejména dívek – nejde do školy. Každou minutu zemře jedna žena následkem komplikací spojených s těhotenstvím nebo porodem a každé tři sekundy jedno dítě na nemoc, které by mohl lékař snadno zabránit.

Z geografického hlediska je to subsaharská Afrika, jak jsme právě konstatovali, v níž nadále panuje katastrofální situace, a s tím, jak se tam věci odehrávají, riziko, že se tento stav nezmění mnoho let.

V této souvislosti je pravda, že by rozpočtová podpora – to jest finanční podpora přímo zahrnutá do rozpočtů přijímajících zemí – mohla užitečně přispět k poskytování předvídatelnější pomoci prioritně zaměřené na odvětví, a tím pádem bude účinnější. Proto přišla Komise s myšlenkou uzavírání smluv v rámci rozvojových cílů tisíciletí, jejichž účelem je navrhnout některým zemím, aby se zavázaly vyčlenit prostředky pro šestileté financování a realizovaly každoroční monitorování, které zdůrazní dosažení výsledků týkajících se zdraví a vzdělávání.

Naše zpráva zdůrazňuje význam takové iniciativy, ale rovněž klade řadu otázek vyžadujících jasné odpovědi. Například jaká kritéria Komise navrhne pro rozvojové země, na jejichž splnění bude záviset uzavření smlouvy? Jaká bude životnost takového projektu a jaké budou podmínky pro jeho provádění? Rádi bychom také zdůraznili, že Komise dosud k tomuto tématu nezveřejnila žádné oficiální sdělení; chcete-li se dozvědět víc, neexistují v současné době žádné vnitřní dokumenty, na které by se dalo odkázat, pouze základní informace dostupné na internetových stránkách Výboru pro rozvoj.

Přestože je rozpočtová podpora Komise v mnoha ohledech přínosná, například je spojena s dosahováním výsledků v oblasti zdraví a vzdělávání, nebo je celkově plánována tři roky, měli byste vědět, že není zdaleka dokonalá. Například vás upozorňuji, že Komise, stejně jako většina dalších poskytovatelů pomoci, udělí rozpočtovou podporu pouze těm zemím, které provádějí program Mezinárodního měnového fondu. Tato situace je obzvláště problematická, když víme, že takové programy mohou omezovat vládní kapacity pro rozvojové investice, a pokud jsou stanoveny příliš ambiciózní cíle, zejména pokud se týká inflace a rozpočtového schodku.

I když se poté Komise rozhodne poskytnout dlouhodobou rozpočtovou podporu, nic nezaručuje, že se tato podpora sama nestane předmětem byrokratických postupů, o kterých víme, že vedou k výrazným zpožděním v plnění.

Konečně rozpočtová podpora trpí závažným nedostatkem transparentnosti a odpovědnosti ze strany zúčastněných zemí a jejich obyvatel. Finanční dohody se zveřejňují jen zřídkakdy, a Komise ani nezahrnuje organizace občanské společnosti a poslance parlamentů do svých rozhovorů s vládami rozvojových zemí, což jsme uvedli dříve.

Nicméně se dnes široce uznává, že kvůli účinnosti musí být rozvoj zcela řízen nejen vládami, ale také obyvateli rozvojových zemí.

V souhrnu bude projekt smluv v rámci rozvojových cílů tisíciletí příležitostí pro zlepšení účinnosti naší pomoci pouze tehdy, budou-li definovány velmi jasně a společně se svými podmínkami v oblasti způsobilosti, provedení a hodnocení. Naše zpráva proto zdůrazňuje význam této iniciativy a současně vyzývá k opatrnosti a zdůrazňuje, že je třeba, aby Komise jasněji zveřejňovala své záměry a odpověděla na konkrétní otázky uvedené ve zprávě.

Nechci skončit, aniž bych zmínil nedávnou zvláštní zprávu Účetního dvora o rozvojové pomoci Evropské komise určené zdravotnickým službám v subsaharské Africe. Závěry této zprávy jsou znepokojující. Z finančního hlediska vidíme, že se příspěvky veřejné pomoci do odvětví zdravotnictví nezvýšily od roku 2000. Kromě toho se zdá, že rozpočtová pomoc nebyla v subsaharské Africe příliš využívána pro zdravotnictví. Proto, pane komisaři, chápete, proč se v naší zprávě vracíme k myšlence, že je zcela nezbytné, abychom se více zaměřili na toto odvětví, ale rovněž k tomu, že neexistují záruky, že nám to smlouvy v rámci rozvojových cílů tisíciletí umožní dosáhnout.

Louis Michel, člen Komise. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, především chci poděkovat Výboru pro rozvoj a jeho zpravodaji panu Hutchinsonovi za tuto zprávu, která se vrací k několika otázkám a obavám, s nimiž zcela souhlasíme.

Větší a lepší rozvojová pomoc je nezbytná, chceme-li dosáhnout rozvojových cílů tisíciletí do roku 2015, ale také toho, aby byla tato pomoc předvídatelnější a méně vrtkavá, na což nás vaše zpráva velmi správně upozorňuje.

Toho dosáhneme samozřejmě prostřednictvím kombinace několika nástrojů. Avšak podle mého názoru zůstává obecná nebo odvětvová rozpočtová podpora v zemích, které ji umožní, nejlépe přizpůsobeným a nejvhodnějším nástrojem.

Rozpočtová podpora je nejlepším způsobem posilování vnitrostátních systémů a postupů, zvyšuje odpovědnost zemí, usnadňuje harmonizaci, snižuje transakční náklady, a tím zlepšuje řízení veřejných výdajů a urychluje plnění rozvojových cílů.

Komise již výrazně zvýšila používání rozpočtové podpory a bude tak činit následujících šest let v rámci 10. Evropského rozvojového fondu. Tento nástroj bude účinnější a předvídatelnější, a Komise proto po konzultacích s členskými státy a dalšími zúčastněnými subjekty vypracovala dlouhodobou formu rozpočtové pomoci, kterou nazýváme smlouvy v rámci rozvojových cílů tisíciletí a která je určena zemím, jež splnily určitá kritéria: dobrou výkonnost v minulosti, spolehlivé řízení veřejných financí, vhodnou odvětvovou politiku atd. Smlouvy v rámci rozvojových cílů tisíciletí jsou přirozeným vývojem obecné rozpočtové podpory, nikoliv proto, že jsou předvídatelnější, ale zejména proto, že se zaměřují na výsledky a jejich účinek může být odstupňován podle výkonu. Partnerské státy se zavazují k zaměření svých politik, a následně svých výdajů, na rozvojové cíle tisíciletí.

Rozvojové cíle tisíciletí obsahují tyto klíčové prvky: šestiletý závazek, tedy celých šest let v protikladu k běžné lhůtě tří let u obecné rozpočtové podpory, zaručené pevné platby v minimální výši 70 % celkových závazků, nebudou-li porušeny podmínky způsobilosti plateb nebo zásadní a základní prvky spolupráce, variabilní složka ve výši až 60 % určená na odměňování výkonu s ohledem na plnění rozvojových cílů tisíciletí a související s ukazateli výsledků, a to zejména v oblasti zdraví a vzdělávání, a pokrok v řízení veřejných financí.

Země jsou způsobilé, pokud již uspokojivě realizují rozpočtovou podporu podle 9. Evropského rozvojového fondu, a také ty, které projevily silný závazek k zajištění monitorování a plnění rozvojových cílů tisíciletí. To zlepší řízení rozpočtových zdrojů v zemích, kde mají dárci vlastní koordinaci.

Po vyhodnocení 10 zemí Komise přidělila smlouvy v rámci rozvojových cílů tisíciletí v sedmi případech: Burkina Faso, Ghana, Mali, Mozambik, Rwanda, Uganda, Tanzanie a Zambie. Loňský prosinec byly tyto programy představeny členským státům, které je přidělily. Byly podepsány již tři smlouvy: Zambie a Rwanda – které jsem osobně podepsal – a Mali. Ostatní budou dokončeny během několika týdnů. Celkem těchto sedm programů představuje zhruba 1,8 miliardy EUR. Jinými slovy: na vnitrostátní programy se přidělí 50 % obecné rozpočtové podpory a zhruba 14 % 10. Evropského rozvojového fondu.

Je zřejmé – vaše zpráva to také podporuje –, že budeme usilovat o rozšíření těchto opatření na další země, včetně těch mimo rámec AKT, podle zkušeností získaných z těchto prvních zemí. Samozřejmě bude třeba vypracovat další nástroje pro země, jež nejsou dosud způsobilé pro rozpočtovou podporu, ale smlouvy v rámci rozvojových cílů tisíciletí představují významný příspěvek ke zlepšení účinnosti pomoci a zrychlení plnění rozvojových cílů tisíciletí.

Předsedající. – Přednesení je ukončeno.

Hlasování se bude konat v úterý 24. března 2009.

Písemné prohlášení (článek 142)

Toomas Savi (ALDE), písemně. – Smlouvy v rámci rozvojových cílů tisíciletí představují významný posun směrem k jasnějším plánům plnění rozvojových cílů tisíciletí. Je rovněž důležité, že možnosti těchto smluv nebudou sníženy nadměrnými administrativními postupy Komise, jak zpravodaj zdůraznil.

Podmínečná povaha rozvojové pomoci EU může převážit pouze tehdy, pokud bude Evropa jednat samostatně, pokud bude jediným poskytovatelem rozvojové pomoci. V této chvíli je naše úsilí v Africe například do jisté míry mařeno tím, že Čínská lidová republika provádí "politický dumping", když poskytuje pomoc bez podmínek přechodu k demokracii, právního státu a dodržování lidských práv.

Některé africké vlády mohou odstranit byrokracii Komise tím, že nebudou brát ohled na naše nabídky rozvojové pomoci, což je velmi nebezpečné, protože tím ztratíme možnost, jak vést tyto země správným směrem.

Chtěl bych Komisi požádat, aby na tyto obavy reagovala zjednodušením postupů při současném zachování kontroly nad přidělováním prostředků.

19. Sociální odpovědnost subdodavatelských podniků ve výrobních řetězcích (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0065/2009) pana Lehtinena za Výbor pro zaměstnanost a sociální věci o sociální odpovědnosti subdodavatelských podniků ve výrobních řetězcích (2008/2249(INI)).

Lasse Lehtinen, zpravodaj. – (FI) Pane předsedající, pane komisaři, subdodavatelské řetězce jsou v podnikání běžným jevem. Pomáhají efektivně a pružně organizovat práci. Jsou zásadní pro správné fungování vnitřního trhu a vytváří nezbytnou ekonomickou a logistickou síť.

Pro životaschopnost trhů a ochrany spotřebitele je však zásadní používat právní předpisy, které stanoví klíčové odpovědnosti dodavatelů a subdodavatelů. V této zprávě je Komise vyzvána, aby zřídila jasný právní nástroj zavádějící na evropské úrovni odpovědnost dodavatelů, přičemž budou respektovány rozdílné právní systémy v členských státech a zásady subsidiarity a proporcionality.

V osmi členských státech již platí právní předpisy vytvořené podle těchto zásad, ale je rovněž třeba, abychom na úrovni Společenství upravili vztahy mezi subdodavatelskými řetězci. Společné evropské problémy musí být vyřešeny pomocí společných pravidel. Jinak ty země, v nichž není tato oblast podnikání upravena, mohou narušit hospodářskou soutěž a poškodit ostatní.

Proto se nejedná pouze o ochranu pracovníků, ale také o zajištění konkurenceschopnosti společností, které dodržují pravidla. Zkrátka je třeba předcházet šedé ekonomice. Pokud budou subdodavatelské řetězce podvodnou cestou, jak udržet nízké platy a jak se vyhýbat platbám daní a sociálního pojištění, pak zátěž dopadne na daňové poplatníky a konkurenční společnosti, z nichž většina jsou malé a střední podniky. Rovněž subdodavatelé, v jejichž případě se často jedná o malé společnosti, potřebují jasná pravidla práce pro velké dodavatele.

Již jsme zažili, jak konkrétní systémy jednotlivých zemí fungují jako preventivní síly. Hranice pro zanedbání povinností zaměstnavatele bude vyšší, budou-li lidé očekávat trest za kriminální činnost.

Je v zájmu všech Evropanů, aby dodržovali minimální podmínky a jasná pravidla. Pak se pracovní síla může s důvěrou přesouvat z jedné země do druhé, podniky se mohou spolehnout na smlouvy a spotřebitelé si mohou být jisti, že cena výrobků nebo služeb je správná a byla stanovena transparentně. Není náhoda, že se ve zprávě konkrétně uvádí sociální odpovědnost podniků.

Louis Michel, člen Komise. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, Komise tuto zprávu velmi vítá.

Jakkoliv mohou být subdodavatelé pro zvýšení produktivity a konkurenceschopnosti, plně uznáváme potřebu účinných opatření, která zajistí, že nebudou podporovat ani usnadňovat nedodržování pracovních podmínek, zejména v případě dlouhých subdodavatelských řetězců. Vhodné, účinné a odrazující postihy jsou třeba k zajištění toho, že budou subdodavatelé zcela plnit své zákonné a smluvní povinnosti, zejména pokud se týká práv pracovníků. Větší transparentnost v subdodavatelském procesu povede k větší celkové ochraně práv pracovníků, což je otázka, které se Komise, jak víte, velmi věnuje – a bude v tom pokračovat.

I když mohu souhlasit s vaší obecnou zásadou, že evropské problémy mají mít evropská řešení, byl bych opatrnější u závěrů uvedených v bodu 14 zprávy, kde se praví, že problém může být vyřešen pouze jasným právním nástrojem zavádějícím společnou a nedílnou odpovědnost na evropské úrovni.

Rovněž se zdá, že se zpráva tímto směrem ubírá v bodě 15, kde se požaduje posouzení dopadů přidané hodnoty a reálnosti takového nástroje Společenství. Pokud se týká požadavku, aby Komise zajistila účinnou shodu se směrnicí o vysílání pracovníků, uvedeného v bodě 25, rád bych poukázal, že máme nedávno vytvořenou pracovní skupinu na vysoké úrovni zabývající se vysíláním pracovníků. Pracovní skupinu tvoří zástupci členských států a zaměřuje se na zlepšení praktického použití směrnice, a zejména administrativní spolupráce mezi členskými státy. Její první zasedání se bude konat 25. března.

V tomto ohledu bych rád zmínil studii nazvanou Odpovědnost v subdodavatelském procesu v evropském odvětví stavebnictví vydanou v roce 2008 Evropskou nadací pro zlepšení životních a pracovních podmínek, která zdůrazňuje jak velké rozdíly mezi vnitrostátními systémy společné odpovědnosti, tak úrovní jejich účinnosti. Tato studie rovněž poukazuje na skutečnost, že nebude existovat žádné univerzální řešení, a doporučuje další diskusi a výzkum, především ve vztahu k přeshraničním otázkám.

Problém, který se snažíme vyřešit, má sociální povahu, ale navrhované řešení má dopady výrazně přesahující sociální oblast. Proto potřebujeme podrobnou studii o hospodářských a sociálních dopadech uvedeného řešení.

Zcela souhlasím s tím, že si tento problém zaslouží komplexnější výzkum, a s tím, že před předložením návrhu právního předpisu musíme pečlivě prozkoumat různé neregulativní metody pro řešení některých otázek uvedených ve zprávě, jinými slovy: zlepšenou spolupráci a koordinaci mezi vnitrostátními orgány, inspekčními a dalšími orgány prosazování právních předpisů, informovanost o osvědčených postupech ve společnostech, stávající pokyny a normy, iniciativy zaměřené na sociální odpovědnost a dohody týkající se nadnárodních společností, do nichž se již zabudovávají inovační ustanovení týkající se postupů posuzování rizik a dohledu na subdodavateli.

Předsedající. – Přednesení je ukončeno.

Hlasování se bude konat 26. března 2009.

Písemné prohlášení (článek 142)

Proinsias De Rossa (PSE), písemně. – Nárůst subdodavatelů v Evropě má dalekosáhlé důsledky pro pracovní vztahy. Do této oblastí nepatří jen práce. Související právní a finanční povinnosti, například dodržování norem o platech a pracovních podmínkách a platby daní a příspěvků sociálního pojištění jsou tímto způsobem externalizovány na subdodavatele a pracovní agentury. Znepokojivé je, že subdodavatelé mohou být stále více využíváni jako způsob omezení přímé sociální odpovědnosti.

Myšlenka "společné a nedílné odpovědnosti" je tedy klíčová pro zajištění, že budou společnosti odpovědné za postupy svých subdodavatelů. Prosazování právních povinností bude samozřejmě obtížnější v dlouhém a složitém řetězci vzájemně propojených společností. To se týká zejména přeshraniční činnosti, kdy mohou být různé úrovně dodavatelů vytvořeny v různých členských státech a podléhat různým pravidlům. V této chvíli má pouze osm členských států vnitrostátní právní předpisy týkající se odpovědnosti subdodavatelských podniků.

Důrazně podporuji zprávu přijatou konfederací EKOS, která vyzývá Komisi, aby vytvořila jasný právní nástroj Společenství zavádějící na evropské úrovni společnou a nedílnou odpovědnost, a také požaduje, aby Komise zahájila posuzování reálnosti nástroje, který se bude týkat odpovědnosti v rámci řetězců jakožto způsobu zlepšení transparentnosti v subdodavatelském procesu.

20. Dohoda o volném obchodu mezi EU a Indií (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0131/2009) pana Karima za Výbor pro mezinárodní obchod o dohodě o volném obchodu mezi EU a Indií (2008/2135(INI)).

Syed Kamall (PPE-DE), zastupující zpravodaje. – Pane předsedající, trávím v tomto Parlamentu hodně času tím, že lidem vysvětluji, že nejsem pan Karim a že jsem ve skutečnosti pan Kamall. Pro ně to musí matoucí, když slyší pana Kamalla, jak hovoří o zprávě pana Karima. Hovořím jeho jménem kvůli nepředvídaným okolnostem, kvůli nimž zde dnes nemůže být a za které se omlouvá.

Jeho zpráva účinně pokrývá otázky obchodu se zbožím, službami, investic a duševního vlastnictví a otázky rozvoje. Nyní je předloženo společné alternativní usnesení skupin PPE-DE, ALDE a UEN, protože panoval názor, že původní rozhodnutí výboru bylo výsledkem nereprezentativního hlasování, což ve zprávě zanechalo netknuté mnohé protekcionistické klauzule. Alternativní usnesení lépe odráží, jak důležitým obchodním partnerem je Indie pro EU a že liberalizace obchodu může prospět oběma zemím.

V červnu 2007 zahájily EU a Indie jednání o takzvané dohodě o volném obchodu, ale bylo by vhodnější takovou dohodu nazvat preferenční. Zpráva požaduje uzavření komplexní, ambiciózní a vyvážené dohody o volném obchodu mezi EU a Indií, která by zlepšila přístup k trhům se zbožím a službami, která by se týkala podstaty mnoha oblastí obchodu a zahrnovala ustanovení o regulační transparentnosti v oblastech týkajících se vzájemných obchodních investic a také oblastí, jako jsou sanitární a fytosanitární normy, ochrana duševního vlastnictví, podpora obchodu a cla.

Hlavní body této zprávy naznačují, že pokud se podíváme na trh se zbožím, průměrná Indií uplatňovaná cla poklesla na takovou úroveň, že jsou srovnatelná s ostatními asijskými zeměmi – zejména indické průměrné clo nyní činí 14,5 %, přičemž u EU se jedná o 4,1 %. Konstatuje také obavy Indie z uplatňování nařízení REACH, nákladných osvědčení pro vývoz ovoce do EU a nákladných postupů shody pro získání značky CE a zdůrazňuje, že tyto otázky musí být vyřešeny prostřednictvím preferenční obchodní dohody.

Zpráva rovněž poukazuje na to, že liberalizace služeb nesmí žádným způsobem omezovat právo na jejich regulaci, a to včetně veřejných služeb. Avšak je také třeba vzít na vědomí, že velmi často nejsou státy schopné poskytovat tzv. "veřejné služby" a že bychom měli v tomto ohledu uznat úlohu nestátních subjektů – soukromého sektoru – při poskytování základních služeb chudým lidem, zejména pokud tak stát nemůže činit sám, často kvůli nedostatečným příjmům.

Obchod se službami mezi EU a Indií je relativně nevyvážený, když EU vyváží 1,5 % služeb do Indie, zatímco Indie vyváží do EU 9,2 % svých služeb. Zpráva rovněž vyzývá Indii, aby vypracovala vhodné právní předpisy pro ochranu údajů, které zajistí, že v rámci našeho obchodu se službami můžeme důvěřovat schopnosti indických společností zpracovávat velké množství údajů, protože ohledně ochrany těchto údajů panují obavy.

Zpráva také bere na vědomí, že investiční kapitoly často provázejí závazky k liberalizaci kapitálových toků a vzdání se kapitálové kontroly. Proto žádáme Komisi, aby vzhledem k významu kapitálové kontroly, zejména pro chudší země a zmírňování dopadů finanční krize, upustila od začlenění takových podmínek.

Zpráva dále vítá závazek Indie k přísné ochraně práv duševního vlastnictví a využití pružnosti dohody TRIPS pro splnění některých povinností v oblasti veřejného zdraví. Opakuji, měli bychom vědět, že přílišné povinnosti v oblasti veřejného zdraví často zbavují obyvatele chudších zemí přístupu k lékům, protože farmaceutické společnosti nemají žádné pobídky, aby vyráběly léky pro tyto země.

Konečně zpráva bere na vědomí, že důkladná rozvojová kapitola je zásadní součástí jakékoliv obchodní dohody a že bychom měli zajistit přímé obchodní a zahraniční investice. Rovněž je proto zřejmé, že existuje obava, především v této sněmovně, ohledně otázek týkajících se například otázek norem ochrany životního prostředí, základních pracovních norem, ochrany zdraví při práci a bezpečnostních předpisů. Měli bychom rovněž vzít na vědomí, že při usilování o určitou rovnováhu mezi obchodními otázkami a ochranou životního prostředí, normami MOP atd. může být kyvadlo často výrazně vychýleno na jednu stranu a výsledkem bude, že převáží obchodní hlediska, čímž odsoudíme chudé země k ještě větší chudobě, protože podnikatelům v těchto zemích ztížíme rozvoj jejich kapacit.

Louis Michel, *člen Komise*. – (FR) Pane předsedající, chtěl bych poděkovat Evropskému parlamentu za velký zájem o naše jednání o dohodě o volném obchodu mezi EU a Indií.

Vděčný jsem zejména panu Kamallovi a Výboru pro mezinárodní obchod za jejich vynikající práci, kterou společně s přidruženými Výborem pro zahraniční věci a Výborem pro rozvoj odvedli při přípravě této zprávy o dohodě o volném obchodu mezi EU a Indií. Výměna informací s Parlamentem je velmi komplexní a návrh usnesení pokrývá skoro všechny možné aspekty jednání o této dohodě. Vyjádřené názory jsou užitečným nástrojem pro naše vyjednávání o dohodách o volném obchodu.

Hovoříme-li o dohodě o volném obchodu mezi EU a Indií, je důležité vzít na vědomí obecné pozadí a složitost našich strategických vztahů s touto zemí, včetně dohody o spolupráci, a společný akční plán z roku 1994, abych zmínil alespoň dvě významné iniciativy a dva významné dialogy, které jsme vedli s Indií.

Jsme přesvědčeni, že je naše spolupráce s Indií velmi důležitá pro úspěšné uzavření jednání o ambiciózní dohodě o volném ochodu, která oběma stranám – EU i Indii – přinese prospěch.

Čím ambicióznější bude tato dohoda, tím větší prospěch z ní budou mít obě strany – Evropská unie a Indie. To je jeden z hlavních závěrů studie o dopadu a udržitelném rozvoji vypracované souběžně s jednáními nezávislým konzultačním subjektem.

Cílem posouzení dopadů a udržitelného rozvoje bylo analyzovat hospodářské, sociální a environmentální dopady budoucí dohody o volném obchodu a určit všechna nezbytná podpůrná opatření.

Posouzení dopadů a udržitelného rozvoje je nyní ve své konečné fázi a mělo by být k dispozici v dubnu, jinými slovy včas, aby podpořilo probíhající jednání.

Dovolte mi podat stručný přehled těchto jednání. Od zahájení v červnu 2007 se konalo šest jednání, přičemž poslední schůzka proběhla v Dillí minulý týden od 17. do 19. března. Očekáváme, že se letos uskuteční ještě dvě další schůzky, nejlépe po indických volbách v dubnu a před listopadovým summitem EU-Indie.

Pokud se týká obsahu těchto jednání – pokročili jsme ve všech otázkách souvisejících s dohodou o volném obchodu, ale je toho třeba ještě hodně vykonat.

Konkrétněji jsme si vyměnili návrhy v oblasti cel, podnětně jsme diskutovali o několika klíčových odvětvích služeb a pokročili jsme v projednávání dokumentů ve většině oblastí dohody. Avšak dohoda není zdaleka hotova.

Na závěr bych chtěl znovu vyjádřit poděkování Komise Parlamentu a zpravodaji. Komise se velmi těší na další příležitosti efektivní spolupráce s Parlamentem.

Předsedající. – Přednesení je ukončeno.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 26. března 2009.

Písemná prohlášení (článek 142)

Kader Arif (PSE), písemně. – (FR) Ve středu náš Parlament zveřejnil své stanovisko k budoucí dohodě o volném obchodu mezi EU a Indií. Díky práci socialistů poukazuje znění přijaté ve výboru na hospodářskou a sociální zranitelnost Indie, tedy země, kde 80 % obyvatel žije za méně než 2 USD na den. Aby s Socialistická skupina v Evropském parlamentu postavila této realitě, předložila několik pozměňovacích návrhů uvádějících, že jakékoliv posílení obchodních vztahů mezi EU a Indií by mělo být provázeno přísným rámcem, který zabrání jakékoliv liberalizaci veřejných služeb, zaručí přístup k veřejné zdravotní péči a základnám lékům a ochrání zájmy nejzranitelnějších obyvatel a odvětví. Nebylo překvapením, že se parlamentní pravice spojila, aby v plénu navrhla mnohem liberálnější text, v němž požaduje zejména liberalizaci bankovních, pojišťovacích a poštovních služeb a zadávání veřejných zakázek. Ve středečním hlasování budu zastávat socialistický pohled a spravedlivý obchod a budu proti všem pokusům pravice vrátit se k těmto zásadám.

Rovana Plumb (PSE), *písemně*. – (RO) Objem obchodu se zbožím se mezi EU a Indií v letech 2000 až 2007 více než zdvojnásobil. Vývoz vzrostl ze 13,7 miliard EUR na 29,5 miliardy EUR, zatímco dovoz z 12,8 miliard EUR na 26,3 miliardy EUR. V roce 2007 byla Indie odpovědná za 2,4 % vývozu a 1,8 % dovozu EU, a tím byla devátým nejvýznamnějším obchodním partnerem Evropské unie.

Vítám tuto zprávu, protože požaduje uzavření komplexní, ambiciózní a vyvážené dohody o volném obchodu mezi EU a Indií, která zlepší přístup na trhy se zbožím a službami, významně pokrývá všechny oblasti obchodu, zahrnuje ustanovení o regulatorní transparentnosti v oblastech souvisejících se vzájemným obchodem a rovněž normami shody a posuzování, investicemi, sanitárními a fytosanitárními opatřeními, právy duševního vlastnictví, včetně jejich prosazování, podporou obchodu a oblastí cel, zadáváním veřejných zakázek a obchodem a hospodářskou soutěží, stejně jako obchodem a rozvojem a doložkou o lidských právech jakožto zásadním prvkem dohody o volném obchodu.

Chci zdůraznit, že dohoda o volném obchodu musí přispět k:

- dosažení rostoucího oboustranného zisku pro stále se zvyšující počet obyvatel,
- plnění rozvojových cílů tisíciletí, včetně cílů, které brání zhoršování životního prostředí a dodržují sociální normy.

Bogusław Rogalski (UEN), písemně. –(PL) Indie je zemí protikladů. Její globální vnímání ovlivňuje přelidnění, chudoba (80 % indického obyvatelstva žije za méně než 2 USD na den) a nemoci. Nedávný pokrok v oblasti ekonomiky pomohl v proměně Indie na jednu z největších světových ekonomik. Avšak příspěvek Indie k pokroku v oblasti lékařství, technologie a vesmírného výzkumu je v kontrastu k nedostatku potravin a potravin v této zemi.

EU je v Indii největším zahraničním investorem a obchodním partnerem. Její investice čítaly v roce 2007 65 % všech indických investic. Indické investice v EU se rovněž během několika posledních let mnohokrát zvýšily. EU by se měla zaměřit na zajištění mnohostranného obchodního systému založeného na určitých zásadách, jak stanovila WTO, který bude nabízet nejlepší příležitosti pro spravedlivý a čestný mezinárodní obchod.

Měli bychom však zdůraznit skutečnost, že je třeba, aby Indie bojovala proti rozsáhlému problému hladu, podle celosvětových ukazatelů hladu figuruje Indie na 66. místě z 88 zemí. Indie, která je jadernou velmocí, dosud ani nepodepsala Smlouvu o nešíření jaderných zbraní. Dalším znepokojivým problémem je dětská práce, přičemž děti obecně musí pracovat za nebezpečných a nezdravých podmínek.

Klauzule týkající se lidských práv a demokracie by měly tvořit základní součást jakékoliv dohody o volném obchodu podepsané s indií. Musíme rovněž zajistit dodržování dohod a norem v sociální oblasti a oblasti ochrany životního prostředí.

21. Ceny potravin v Evropě (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0094/2009) paní Batzeliové za Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova o cenách potravin v Evropě (2008/2175(INI)).

Katerina Batzeli, *zpravodajka.* – (*EL*) Pane předsedající, chtěla bych zahájit poděkováním stínovým zpravodajům ve Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova a čtyřem společně příslušným výborům Evropské komise, s nimiž jsme intenzivně spolupracovali na této zprávě.

Pane komisaři, nejprve bych vám položila jednoduchou otázku: Když jdou spotřebitelé do supermarketu, aby si koupili mléko nebo jogurt, proč si je kupují? Kvůli mléku a jogurtu, nebo kvůli lahvi či tubě? Ptám se vás na to, protože jsou spotřebitelům velmi obratně sdělovány dojmy a názory, že nakupovat potraviny tam, kde se nalézá odvětví, jež je zpracovalo, uvedlo na trh nebo kam ho dopravilo, je nyní mnohem důležitější než zemědělský produkt, než samotná surovina. Před 15 lety činil podíl zemědělství na konečné hodnotě produktu okolo 50 %, dnes to nepřesahuje 20 %.

Zemědělci, ať již pěstitelé či chovatelé, jsou nyní pro spotřebitele "anonymními" osobami. Jejich vyjednávací pozice, nejen v otázce konečné ceny, ale rovněž zachování kvalitativních a výživových prvků v konečném produktu, nedosahuje úrovně, kterou by měli mít.

Nepokoušíme se o rozdělení, o klasifikaci výrobních odvětví v dodavatelském řetězci, zemědělců, výrobců, velkoobchodníků a maloobchodníků na "dobré", "zlé" a "ošklivé", protože nejsem přesvědčena, že nežijeme ve společnosti a ekonomice "Divokého západu"; jsem přesvědčena, že žijeme v ekonomice založené na předpisech vnitřního trhu Evropské unie, trhu, který poskytuje příležitost pro růst a konkurenceschopnost, pokud funguje transparentně, ale který vytlačuje či eliminuje výrobce a hospodářské činnosti, když na něj proniknou nespravedlivé nebo neprůhledné praktiky.

Proto má otázka, kterou se dnes i v budoucnu budeme zabývat, dva aspekty:

- zaprvé je to sblížení spotřebitelů a výrobců prostřednictvím politiky kvality v potravinářském průmyslu
 a posilováním a společným formulováním způsobů, jak spotřebitelům poskytnout bezprostřednější přístup
 k produktivním zemědělským oblastem a zemědělským výrobcům,
- zadruhé aspekt zajištění tím nemyslím určení zisku výrobců a spotřebitelů pomocí transparentní cenové politiky, která bude zahrnovat mandatorní dohody týkající se kontroly a dohledu nad zprostředkovatelským výrobním sektorem v rámci celého dodavatelského řetězce.

Tím samozřejmě myslíme zejména malé a střední podniky na místní a vnitrostátní úrovni a také velké mateřské a dceřinné společnosti usazené v Evropě a pracovníky, kteří musí pracovat v podmínkách transparentního vnitřního trhu, a nikoliv v podmínkách ekonomických odnoží, jako jsou kartely a oligopoly.

Proto je dnes, kdy (mimo jiné):

- reálné výrobní ceny nebezpečně klesají,
- jsou spotřebitelské ceny skoro pětkrát až desetkrát vyšší než ceny zemědělských podniků a spotřebitelské ceny zůstávají velmi vysoké, i přes snížení inflace,
- stupeň koncentrace v maloobchodním prodeji i v dalších zpracovatelských společnostech se během posledních pěti let zečtyřnásobil, a tato koncentrace narůstá v důsledku hospodářské krize a bankrotů malých a středních a místních podniků, a tento stav věcí nadále ztěžuje vyjednávání mezi výrobci, společnostmi a spotřebiteli,
- špatné fungování dodavatelského řetězce a jeho praktiky očividně ohrožují zdravou hospodářskou soutěž,

zcela nezbytná existence koordinovaného evropského plánu a integrovaných zásahů v potravinářském odvětví, a to od zemědělského hospodářství až ke konečnému spotřebiteli. Nebylo by přehnané, kdyby se příští zásah Komise, po regulaci a dohledu nad finančním systémem, odehrál v potravinářském průmyslu, který je kromě toho přímo spojen se spekulativními posuny uvedeného sektoru.

Občané mají dojem, že spotřební koš domácností regulují dodavatelské řetězce, výrobní odvětví a maloobchod, nikoliv příjmová politika státu a Evropské unie.

Proto jsem přesvědčena, že bychom se při hlasování o zprávě Výboru pro zemědělství a při čekání na hlasování o závěrečných návrzích Evropské unie týkajících se této záležitosti měli zabývat trvalými problémy fungování trhu s potravinami, který musí naopak fungovat nestranně ku prospěchu evropských občanů, evropských zemědělců a rozvojových zemí a vytvářet důvěru v předpisy v oblasti trhu a instituce.

Louis Michel, *člen Komise.* – (FR) Nejprve chci poděkovat paní Batzeliové a členům Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, kteří předložili tuto zprávu. Diskutujeme o ní v době závažných obtíží, v době zásadní pro potravinářský dodavatelský řetězec Evropské unii.

Jak všichni víte, recese způsobila náhlé zpomalení činnosti ve většině hospodářských odvětví Evropské unie. Odvětví zemědělství zažívá skutečný kolaps tržních cen, což klade závažné otázky v oblasti příjmů zemědělců. Situace je obzvláště závažná v odvětvích s vysokou přidanou hodnotou, například u produktů z masa a mléka.

Za těchto okolností je zásadní, aby potravinářský dodavatelský řetězec fungoval efektivně, chceme-li zmírnit dopady této krize na příjmy zemědělců a zajistit, že spotřebitelé budou dostávat potraviny za příznivější ceny. Proto zůstává otázka potravinářských dodavatelských řetězců a cen potravin v popředí zájmu Komise.

Kromě toho se v důsledku analýzy strukturálních faktorů obáváme dalšího navýšení cen zemědělských surovin v dlouhodobém a střednědobém výhledu. Zlepšením činnosti potravinářského dodavatelského řetězce bude možné zabránit tak vysokým cenám a omezit nestabilitu spotřebitelských cen. Sdílím většinu obav uvedených ve zprávě, které se týkají potřeby zlepšit celkové fungování potravinářského dodavatelského řetězce. Zejména je třeba zvýšit transparentnost v celém řetězci, čímž spotřebitelé získají lepší informace a zlepší se způsob rozdělení přidané hodnoty v uvedeném řetězci.

Od loňského roku Komise zahájila řadu iniciativ zaměřených na zlepšení fungování potravinářského dodavatelského řetězce. V jejich důsledku skupina na vysoké úrovni pro konkurenceschopnost zemědělsko-potravinářského průmyslu předložila soubor strategických doporučení. Navíc byla loni představena zelená kniha o jakosti zemědělských produktů.

Ve svém sdělení o cenách potravin přijatém loni v prosinci Komise rovněž formou plánu navrhla několik řešení pro zlepšení fungování evropského potravinářského dodavatelské řetězce. Je naprosto nezbytné pokročit s realizací tohoto plánu. Zejména musíme dále pracovat na zřízení stálého Evropského střediska pro sledování potravinářského dodavatelského řetězce a cen potravin. Poskytováním spolehlivých informací o cenách z jednoho konce řetězce na druhý budeme schopni přispět k boji proti nedostatečné transparentnosti a současně zlepšíme naše chápání fungování tohoto řetězce.

Musíme rovněž dále analyzovat, jak je v rámci dodavatelského řetězce distribuována přidaná hodnota. Této otázce přikládám obzvláštní význam. Jak je uvedeno ve sdělení o cenách potravin, nerovnováha mezi vyjednávacími pozicemi zemědělských výrobců a zbytkem řetězce má závažný dopad na marže v odvětví zemědělství. Není pochyb, že úsilí o zvýšení srozumitelnosti a pochopení otázky, jak se přidaná hodnota dělí, by bylo prvním krokem k obnovení rovnováhy vyjednávacích pozic v rámci celého řetězce. V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že konkurenceschopnost potravinářského dodavatelského řetězce nemůže být vybudována na úkor některých jeho článků. Je klíčové, aby výrobci potravin a prodejci

v zemědělsko-potravinářském průmyslu mohli nadále spoléhat na udržitelnou a konkurenceschopnou zemědělskou výrobní základnu v rámci Evropské unie.

Jsem přesvědčen, že jakmile dojde k úplné realizaci uvedeného, plán navržený Komisí nám umožní reagovat na většinu otázek a obav uvedených ve zprávě paní Batzeliové.

Předsedající. – Přednesení je ukončeno.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 26. března 2009.

Písemná prohlášení (článek 142)

Roselyne Lefrançois (PSE), *písemně.* – (*FR*) Zpráva, o níž musíme rozhodnout ve čtvrtek, se pokouší prakticky reagovat na potíže milionů našich občanů, kteří trpí vysokými cenami potravin.

V souvislosti s nižší evropskou kupní silou bylo důležité, aby Parlament rozhodl o problému, jehož řešení jsou však známá. Ve skutečnosti může být rozdíl mezi začátkem a koncem potravinářského dodavatelského řetězce vysoký až v poměru jedna ku pěti a, i když to liberálové stále odmítají uznat, problémy trhu je třeba řešit kvůli zajištění spravedlivých cen pro spotřebitele a důstojných výnosů pro zemědělce. Sama jsem navrhla, aby byl v textu potvrzen význam nástrojů regulace trhu – o to naléhavější, že právě procházíme krizí.

Avšak kvůli tomu, abych zajistila, že se "dostupné ceny" nestanou jiným označením pro "nekvalitní výrobky", požádala jsem rovněž o to, aby byl do zprávy vložen koncept pobídek pro ekologické zemědělství. Je žádoucí, aby měli spotřebitelé možnost přístupu ke kvalitním produktům za spravedlivou cenu, a to díky ambiciózní politice finančních pobídek zaměřených n tento druh zemědělské výroby.

Maria Petre (PPE-DE), písemně. – (RO) Ceny potravin v poslední době prudce vzrostly. To má dva důvody: zaprvé celosvětová krize zemědělství a potravinářských produktů a zadruhé koncentrace trhu, která se zvýšila z 21,7 % v roce 1990 na více než 70 % v současnosti.

Ceny, které platí spotřebitelé, jsou v průměru pětkrát vyšší než ceny vyplácené výrobcům. Obchodní řetězce si často kladou nespravedlivé podmínky a ztěžují přístup na trh zemědělcům a drobným dodavatelům.

Podporuji myšlenku Evropské komise ohledně vytvoření evropského systému pro sledování trhu. Rovněž podporuji myšlenku vytvoření Evropské sítě pro hospodářskou soutěž.

Prostředky z Programu pro rozvoj venkova by měly zvýšit platby výrobcům.

Myšlenka obnovení konceptu "místních produktů" a účinnější podpora trhů s tradičními potravinami jsou řešení, která velmi podporuji.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), písemně. – (RO) Vítám zprávu paní Batzeliové, která zdůrazňuje velké nepoměry mezi cenami potravinářských produktů v supermarketech a cenami vyplácenými výrobcům. To je naneštěstí také případ zemí, jejichž životní úroveň je daleko nižší než evropský průměr, například Rumunska.

Odmítneme-li všechny návrhy na kontrolu cen, potom nebude možné nepozorovat, že je vyjednávací pozice supermarketů výrazně silnější než u výrobců. To je rovněž oblast, kde můžeme podniknout rozhodnější opatření jako součást politiky ochrany hospodářské soutěže a spotřebitelů.

22. Studium umění v Evropské unii (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0093/2009) paní Badiaové i Cutchetové za Výbor pro kulturu a vzdělávání o studiu umění v Evropské unii (2008/2226(INI)).

Maria Badia i Cutchet, *zpravodajka.* – (*ES*) Pane předsedající, přestože je studium umění ve většině členských států povinným předmětem, existují významné rozdíly ve způsobu jeho výuky.

Z historického hlediska bylo studium umění spojeno s nižším věkem. Avšak dnes přístup celoživotního vzdělávání a rozvoj nových informačních a komunikačních technologií (IKT) rozšiřuje oblast tradičně věnovanou umění a kultuře a vytváří nové formy přístupu k tomuto odvětví a jeho zviditelnění.

Stálý rozvoj IKT rovněž podporuje propagaci znalostní ekonomiky, v níž se intelektuální schopnosti a kreativita řadí na čelná místa.

Návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat zítra, vychází z myšlenky, že studium umění tvoří základ odborné přípravy v oblasti umění a podporuje nejen kreativitu, ale také tělesný a duševní rozvoj v této oblasti; považuje vzdělání v oblasti umění za zásadní složku vzdělání v dětství a dospívání a tvrdí, že jeho výuka ve školách položí základ skutečně demokratického přístupu ke kultuře.

Kromě toho považuje odbornou přípravu za velmi významný faktor úspěchu profesionálů v uměleckém a kreativním odvětví, protože studium umění zaměřené na kariérní a profesní rozvoj požaduje po studentech kromě talentu také pevný kulturní základ, který může být získán pouze pomocí mezioborové a systematické odborné přípravy. To zvyšuje příležitosti pro přístup k zaměstnání v tomto odvětví, stejně jako všeobecné vzdělání, výzkumnou metodiku, podnikatelské schopnosti a obchodní znalosti a také dovednosti v různých činnostech.

Také velmi odborně uznává hospodářský a pracovní potenciál kreativních, kulturních a uměleckých odvětví Evropské unie, které přispívají výrazněji než další vysoce hodnocená odvětví, jako jsou například chemický a potravinářský průmysl.

Kromě toho bychom neměli zapomínat, že školy a umělecká a designová střediska pomáhají vytvářet nové umělecké styly a nová hnutí a otevírat rozdílné kulturní světy, což posiluje vnímání Evropské unie ve světě.

Návrh zprávy se zabývá tím, že by studium umění mělo tvořit povinnou složku osnov na všech stupních škol, a vyzývá členské státy, a koordinovaly své politiky týkající se studia umění na evropské úrovni a aby v tomto odvětví podporovaly mobilitu jak studentů, tak vyučujících, přičemž bude věnována pozornost uznávání kvalifikací v členských státech.

Rovněž vyzýváme Radu, Komisi a členské státy, aby definovaly úlohu uměleckého vzdělávání jako klíčový nástroj výuky při podpoře hodnoty kultury, aby vytvořily společné strategie podpory politik uměleckého vzdělávání a politik odborné přípravy vyučujících se specializací na tento předmět a aby uznaly významnou úlohu, kterou hrají umělci a kreativita v naší společnosti, jak ukázal Evropský rok tvořivosti a inovací.

Konečně je ve zprávě zdůrazněn význam využívání prostředků poskytovaných novými informačními technologiemi a internetem, jež jsou prostředky moderní výuky uzpůsobené současné praxi využitelnými při zavádění uměleckého rozměru do školních osnov, a doporučuje se společné vytvoření evropského portálu pro umělecké a kulturní vzdělávání, čímž se zabezpečí rozvoj a podpora evropského kulturního modelu.

Kvůli všem těmto důvodům bych vás chtěla požádat o většinovou podporu zprávy, což vyšle jasný signál ohledně podpory profesionálů, studentů a podniků v tvůrčím a kulturním odvětví.

Louis Michel, *člen Komise.* – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, nejprve bych chtěl poděkovat paní Badiaové i Cutchetové za její zprávu z vlastního podnětu o studiu umění v Evropské unii.

Tato otázka patří na evropské úrovni na stále významnější místo. Všichni souhlasíme s tím, že kultura a umění tvoří zásadní součást vzdělávání. Pomáhají rozvíjet vnímavost a sebevědomí, tedy zásadní kvality nejen pro naši roli jakožto občanů, ale také pro úlohu hospodářských subjektů, která je nám každému vlastní. O tom nemůže být pochyb. Umělecké vzdělávání je nositelem blahobytu, kreativity a sociální integrace. Jeho podpora v rámci evropských vzdělávacích systémů je zásadní od nejranějšího věku.

Souhlasíme s touto vizí a jsme potěšeni, že vaše zpráva uvádí několik významných iniciativ podniknutých na evropské úrovni, například Evropský rok tvořivosti a inovací.

Význam umění a jeho studia při budování lepší společnosti doprovází jeho dopad na hospodářský život. Podle posledních odhadů příspěvek kreativních a kulturních odvětví k vytváření hospodářského bohatství se odhaduje na 2,6 % evropského HDP. Kromě toho může mít z uměleckého a kulturního vzdělání prospěch jakákoliv hospodářská činnost. Inovace podporují vytváření součinností mezi tradičními oblastmi činnosti a činnostmi mnohem inovativnějšími. Dnes musíme kombinovat technologii a design a současně začleňovat zásady udržitelnosti a hospodářské životaschopnosti. Tato kombinace vyžaduje novou definici způsobů předávání a získávání znalostí.

Tyto rozdílné otázky jsou uvedeny v dokumentu evropského referenčního rámce z roku 2006, který definuje klíčové kompetence pro celoživotní vzdělávání. V tomto rámci se stanoví, že umělecké a kulturní vyjádření je zásadní pro rozvoj tvůrčích dovedností, jež jsou velmi užitečné v kontextu pracovního života.

Evropský program pro kulturu zavedl nové způsoby, zejména strukturovaný dialog s občanskou společností a nedávno nové otevřené metody kulturní koordinace. Realizace těchto metod umožňuje původní tříletý plán práce přijatý Radou dne 21. května 2008, který stanoví pět prioritní oblastí činnosti. V tomto rámci byla vytvořena skupina odborníků z členských států, která se zabývá tématem součinností mezi kulturou a vzděláváním. Tato skupina navrhne doporučení k určení osvědčených postupů na vnitrostátní úrovni a rovněž vypracuje několik doporučení členským státům a evropským orgánům. Kromě toho poskytne metody hodnocení pokroku dosaženého v oblastech politik spadajících do její pravomoci. Konečně by měla tato skupina výrazně přispět k Evropskému kulturnímu fóru plánovanému na 29. a 30. září 2009 do Bruselu.

Nyní jsem četl odpověď svého kolegy komisaře pana Figeľa.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat v úterý 24. března 2009.

Písemné prohlášení (článek 142)

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE), písemně. – (BG) Zpráva Evropského parlamentu o studiu umění v Evropské unii tvoří součást trvalého úsilí o rozvoj mezikulturního dialogu a je klíčová v souvislosti s Evropským rokem tvořivosti a inovací.

Studiu umění musí být bezpochyby věnována větší a konkrétnější pozornost. Je důležité, aby se také stalo povinnou součástí vzdělávacího systému od neranějšího věku, protože podporuje emoční a kulturní rozvoj mladé generace.

Toto studium by mělo získat silnější praktický účel a mělo by zahrnovat interaktivní vzdělávání, což by mělo mít za následek hlubší pochopení národních a evropských kulturních hodnot. Větší mobilita studentů, vyučujících a profesionálů zaměstnaných v tomto odvětví je přímou cestou, jak vytvořit povědomí o evropské identitě, a podporuje kulturní a náboženskou toleranci.

Členské státy musí investovat do vytváření lepších možností neformálního a nezávislého studia umění a předejít poklesu v řadě programů v této oblasti. Jejich podpora profesního života umělců zvýší obecný zájem o různé formy studia umění.

Partnerství veřejného a soukromého sektoru v této oblasti pomohou modernizovat vzdělávací programy a podporovat aktivnější začlenění nových technologií do procesu výuky. Většina prostředků určených koordinované evropské politice týkající se studia umění přichází v podobě investic na podporu evropského kulturního vlivu v globálním měřítku, na kreativitu a nepřímo na ekonomiku EU.

23. Aktivní dialog s občany o Evropě (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0107/2009) pana Hegyiho za Výbor pro kulturu a vzdělávání o aktivním dialogu s občany o Evropě (2008/2224(INI)).

Gyula Hegyi, zpravodaj. – (HU) Evropa je zemí zaslíbenou pro obyvatele vzdálených kontinentů nebo Balkánu, kteří si přejí dostat se do Evropy. Současně je pro ty, kteří do ní již vstoupili, Evropa v mnoha ohledech symbolem zklamání, nudy nebo byrokracie: občanů EU, ať již intelektuálů utvářejících veřejné mínění či běžných občanů.

Když jsem tuto zprávu dostal, začal jsem ji číst s obrovským nadšením. Musím říci, že mé nadšení na konci do určité míry opadlo, protože jsem sám zjistil, kolik překážek stojí v cestě účasti na aktivním dialogu s občany a jak moc je byrokratická mašinerie Evropské unie vzdálená každodennímu životu a přáním jejích občanů. V každém případě jsem si díky zprávě uvědomil, že – možná to není překvapení – čím nižší je úroveň vzdělání nebo postavení našich občanů, tím méně rozumí integraci a tím více jsou euroskeptičtí.

Proto se domnívám, že se jedná o nejdůležitější část mé zprávy, že kromě mladých lidí – které lze snáze získat pro evropskou integraci vzdělávacími prostředky – bychom se měli zaměřit především na ty, které dosud nebylo možné zasáhnout. Sem patří obyvatelé malých vesnic, pracující třídy, důchodci a obecně ti, kdo mají skromnější prostředky a pochází ze skromnějších poměrů. Je třeba, abychom se jim pokoušeli přinášet myšlenku Evropy a hodnoty evropské jednoty.

Ve své zprávě doporučuji, aby mělo v porovnání se současností mnohem více studentů možnost získat stipendium Erasmus, samostatný návrh v tomto ohledu navrhla mládežnická organizace Maďarské socialistické

strany. Pouze malé procento studentů maďarských univerzit má možnost využít výhody tohoto studentského výměnného programu, přestože by bylo žádoucí, aby každý, kdo získá univerzitní diplom, strávil aspoň půl roku studiem v zahraničí.

Moje vlastní myšlenka byla taková, že by mělo existovat společné jednoleté evropské studium historie. Studenti by se měli alespoň jeden rok učit stejnou evropskou historii ve všech 23 úředních jazycích a všech 27 členských státech. Komise tento návrh příliš nepodpořila a do textu zahrnula jeho oslabenou verzi.

Na základě doporučení vyučujících z maďarských vysokých škol jsem navrhl vytvoření Evropské otevřené univerzity, jinými slovy "Volkshochschule", lidové vysoké školy. Evropští občané by měli mít možnost zapsat se kdekoliv v Evropě a bez ohledu na jejich vysvědčení či diplomy do relativně otevřeného vzdělávacího programu nabízejícího výuku historie Evropské unie, jejího vytvoření a fungování.

Poslanci Evropského parlamentu si to již dlouho přejí, jejich přání by však někdo mohl nazvat požadavkem, aby Euronews, které jsou minimálně zčásti financovány z peněz EU, vysílaly programy ve všech úředních jazycích členských států. Na skutečnosti, že se program Euronews vysílá arabsky nebo rusky, ale nikoliv maďarsky či v jiném úředním jazyku členského státu, je něco absurdního. Mimochodem jsem velmi smutný, pane komisaři, že musím podat zprávu – předpokládám, že to uslyšíte poprvé – o tom, jak nabídka vysílání kabelové televize v Budapešti přišla o anglické vysílání Euronews a byla nahrazena programem v čínském znění, protože je po čínském vysílání naneštěstí větší poptávka než po Euronews, vzhledem k tomu, že nejsou vysílány v maďarštině a vzhledem k tomu, že v naší zemi nyní žije významný počet Číňanů.

Hodně se diskutovalo o tom, a chtěl bych informovat pana komisaře, pokud je přítomen, že bych chtěl rovněž doporučit, aby byli úředníci Evropské unie schopni komunikovat se sdělovacími prostředky otevřeněji, než jak tomu bylo v tomto případě. Problémem však často je, že není nikdo, kdo by byl schopen kompetentně vyjádřit stanovisko Komise, a proto je slyšet pouze názor jejích oponentů.

Protože se můj čas chýlí ke konci, bude moje poslední věta znít, že doporučuji, aby se místní nevládní organizace zapojily do kampaní EU, aby je tak lépe přijímaly místní komunity, a hovořily jazykem, kterému jejich obyvatelé rozumí.

Louis Michel, *člen Komise.* – (FR) Pane předsedající, dovolte mi jednu drobnou, ale zcela osobní odbočku, která nemá co do činění s otázkou položenou mým kolegou. Docela nechápu vaše přání ohledně účasti nevládních organizací na volební kampani. Nechápu to, ale předám tuto žádost svému kolegovi.

Současná politická a hospodářská situace samozřejmě zvyšuje potřebu aktivního dialogu s občany. Ti musí být informováni o změnách Evropské unie, které přímo či nepřímo ovlivňují jejich každodenní životy a u nichž musí mít možnost účasti.

To tvořilo základ práce Komise během posledních čtyř let. Velmi vítám zprávu pana Hegyiho nazvanou Aktivní dialog s občany o Evropě. Usilujeme o to, aby občané 27 členských států Evropské unie dostávali podrobnější informace o Evropské unii, aby pochopili nejen to, jak může Evropská unie pomáhat reagovat na významné problémy, jimž Evropa a dnešní svět čelí, ale rovněž aby si mohli vyměňovat a sdělovat názory na toto téma.

Zabýváme se také vytvořením dalších přístupných fór, kde se bude tato diskuse odehrávat, přičemž se využívají všechny dnes dostupné prostředky a technologie: on-line fóra, sdělovací prostředky a prostředky na místní úrovni.

I když souhlasíme s mnoha doporučeními této zprávy, moje kolegyně nemůže podpořit názor, že dosud nefunguje žádná komunikace. Rovněž říká, že zatímco se naše komunikace během posledních let určitě zlepšila, musíme být stále realističtí ohledně toho, čeho lze dosáhnout s rozpočtem pouhých 100 milionů EUR pro 27 členských států, 23 jazyků a 500 milionů lidí.

Kromě toho Komise určitě nemůže zůstat osamocena v otázce komunikace o Evropě s občany. Je nezbytné společné úsilí všech institucí a všech členských států. Proto jsme vyjednali dohodu s členskými státy a Parlamentem o společné komunikaci o Evropě. Tato politická dohoda nazvaná Partnerství pro komunikaci o Evropě byla podepsána 22. října 2008. Je to poprvé, kdy se členské státy Evropské unie společně zavázaly komunikovat o Evropě s občany Evropské unie. Nyní je důležité, abychom tuto dohodu plně realizovali. Zcela souhlasím s významem tohoto procesu pro konzultování občanů a s potřebou rozšíření tohoto dialogu na všechny úrovně společnosti.

Pravidelný dialog mezi Komisí a zástupci občanské společnosti začal před třiceti lety. Přihlíží k politice otevřenosti a zapojení všech, kterou Komise uplatňuje již mnoho let a která dokresluje velkou různorodost oblastí činnosti a rozmanitost zúčastněných stran.

Rád bych zdůraznil, že spolupráce mezi zastoupeními Komise a informačními kancelářemi Parlamentu v členských zemích funguje celkově velmi dobře.

Nadcházející evropské volby jsou velmi dobrým příkladem politické vůle obou orgánů ke spolupráci s cílem stanovit společné komunikační priority.

Pokud se týká potřebné informovanosti na místní a regionální úrovni, zaměřené zejména na mladé lidi, prvovoliče a ženy, s uspokojením beru na vědomí blahopřání, jichž se Komisi dostalo za výběr projektů v rámci Plánu D.

Využiji této příležitosti a oznámím, že Komise rovněž v souvislosti s evropskými volbami zamýšlí zahájit zvláštní činnosti v rámci iniciativy Debate Europe – Plán D. K vytvoření nové internetové stránky a propojení s místními televizními stanicemi bych rád uvedl, že Komise právě vytváří sítě rozhlasových a televizních operátorů, které budou vysílat programy o evropské problematice. Jakmile budou vytvořeny a v provozu, pokryjí každý týden společně s *Euronews* 60–90 milionů občanů ve všech jazycích Evropské unie.

Pokud se týká významu zavádění kurzů evropského práva a evropských dějin do školních osnov, Komise sdílí názor, že by se mladí lidé měli ve školách učit o zásadních faktech o Evropské unii. Doufáme, že členské státy budou následovat tento návrh o tak důležité otázce.

Je zde mnoho dalších zajímavých doporučení, které si zaslouží vaši pozornost, ale naneštěstí je náš čas omezen.

Dovolte mi uzavřít tím, že se vrátím k zásadnímu rámci činnosti evropských orgánů: účinná komunikace je možná pouze za úzké spolupráce všech zúčastněných stran. Komise si cení neutuchající podpory Parlamentu. Za sebe tleskám vašemu osobnímu závazku jakožto poslanců Evropského parlamentu.

Předsedající. – Přednesení je ukončeno.

Hlasování se bude konat v úterý 24. března 2009.

Písemná prohlášení (článek 142)

John Attard-Montalto (PSE), písemně. – Jedná se o jednu z nejdůležitějších otázek, kterou je třeba řešit. Obyvatelé Evropy se necítí být evropskými občany. Pojem občanství EU je stále nejasný, takže občanství jednotlivých států převažuje.

Většina občanů se nepovažuje za součást tohoto procesu a vnímá Evropskou unii jako vzdálenou instituci. Pozitivní opětovné propojení zahrnuje zlepšený dialog mezi občany a evropskými orgány, potřebu ratifikace Lisabonské smlouvy, význam konzultačního procesu a společné otevřené diskuse.

Před rokem, v dubnu 2008, jsme přišli s myšlenkou Debate Europe, která poskytuje příležitost překonat často umělé rozdělení mezi vnitrostátními a evropskými otázkami.

Nakonec však musí mít evropští občané jasnou představu o směru, kterým se bude evropský proces ubírat. Existují dva přístupy, které již nemohou nadále existovat společně. Je třeba se rozhodnout. Jsme pro plně integrovanou Evropskou unii, nebo jsme pro bezproblémové fungování současného stavu. Když občané vidí, jak jejich vlády lavírují od jednoho k druhému, kdo by je mohl obviňovat, že se v tomto procesu cítí jako cizinci?

Magda Kósáné Kovács (PSE), písemně. – (HU) Zpráva Gyuly Hegyiho se věnuje významnému současnému problému. Ratifikaci Lisabonské smlouvy, která zaručí efektivnější a demokratičtější Evropskou unii, odmítlo irské referendum. Od té chvíle je zdrojem a původcem nejistoty a dezorientace v Evropě.

Evropským občanům musíme umožnit účinnější vliv na vytváření politik Evropské unie. Aby tomu tak bylo, potřebujeme vhodnou výchovu, protože velkými odpůrci integrace jsou lidé s nižším vzděláním. Například je zásadní poskytovat vzdělání o obecných záležitostech EU a záležitostech občanství na otevřených univerzitách nebo jako součást středoškolských osnov. Je důležité, aby lidé znali svá práva, aby věděli, že EU nefunguje nad nimi, ale mezi nimi. Musíme zajistit dostupnost vhodných informačních zdrojů v méně rozvinutých oblastech. Garantem fungování demokracie není byrokracie, ale samotní občané – to je jádro

demokratické kultury. Je nezbytné, aby sdělovací prostředky pomáhaly rozvíjet komunikaci mezi institucemi a občany, stejně jako komunikaci mezi občany.

Nemůžeme od občanů očekávat odpovědná rozhodnutí, nebo vlastně vůbec žádná rozhodnutí, pokud jim neposkytneme vhodné informace. Podávání informací je naším úkolem a naší povinností, zatímco rozhodování je právem občanů. Letos v květnu uplyne pět let od vstupu Maďarska do Evropské unie a můžeme vidět, že Evropská unie není bez tváře, ale že EU jsme my, všichni jednotliví občané. Je třeba, abychom věděli, že rozhodování je na nás. Využijme této příležitosti.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), písemně. – (FI) Moje poděkování patří zpravodaji a jeho vynikající práci. Cením si, že uvedl mnoho důležitých aspektů a problémů souvisejících se vzájemnou komunikací mezi EU a jejími občany.

V žádném z členských států není EU u občanů favoritem číslo jedna. Irské referendum loni v červnu podle všeho alespoň ukázalo, že si Irové nepřejí větší vliv Unie. Z nějakého důvodu se negativní poselství a obavy ze státu pohlceného neosobním Bruselem šíří lépe než zprávy o tom, co se Unii povedlo. Velká neznámá je také vždy jednoduše považována za hrozbu a je jednoduché přidat se k tomuto konkrétnímu směru.

Větší účast ze strany jednotlivců a nevládních organizací na všech činnostech Unie by ji mohla učinit přijatelnější. Zejména v právních záležitostech by měli mít jednotlivci a organizace větší vliv a měli by vyjadřovat své názory ve všech fázích legislativního procesu.

Zpravodaj také uvádí zajímavou skutečnost týkající se nedávných referend v EU: ženy hlasovaly proti EU mnohem častěji než muži. Zřejmě se z nějakého důvodu EU jeví ženám jako nepřátelštější.

Jeden důvod je jasný: Unie má velmi mužskou tvář. Předseda Komise je muž, stejně jako 70 % komisařů. Podobně místo předsedy Evropského parlamentu zastává muž a muži stojí v čele většiny parlamentních výborů. Je důležité, aby byla v nadcházejícím volebním období při naplňování postů v EU co nejvíce uplatňována rovnost mezi ženami a muži. Do jedné z uvedených funkcí by měla být jmenována žena.

Pro podporu legitimity Evropské unie je nejdůležitější dialog s občanskou společností.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), *písemně.* – (RO) Jako vždy se před evropskými volbami dostává do popředí otázka množství poskytovaných informací a nedostatků v dialogu s občany.

Proto vítám návrh usnesení o aktivním dialogu s občany, které podtrhuje význam zapojení evropských orgánů, celoevropského vzdělávacího systému a masových sdělovacích prostředků. Odmítnutí Ústavní smlouvy ve Francii a v Nizozemsku a irská opozice vůči Lisabonské smlouvě vyjádřená referendem ukázaly, že zahájení kampaně zacílené na občany s nižším vzděláním je klíčovou a nezbytnou strategií, kterou plně podporuji.

Vzhledem k většímu rozšíření internetu v členských státech Evropské unie bychom měli využít tohoto nástroje a jeho prostřednictvím zefektivnit dialog s občany. To by umožnilo zaznamenávat názory lidí, jež by mohly být později vyhodnoceny a začleněny do našeho rozhodovacího procesu. Také se domnívám, že by historie EU, způsob jejího fungování a občanská práva měly tvořit základní složku evropských osnov.

Jsem proto opravdu přesvědčena, že lze zajistit podmínky pro soudržný dialog s občany, kteří budou na Evropu a Evropskou unii na základě přesných informací a znalostí nahlížet z jiné perspektivy.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), písemně. – (BG) Dámy a pánové, chtěla bych poblahopřát panu Hegyimu za jeho úžasnou zprávu, která podle mne výrazně přispěje k zahájení dialogu mezi občany Evropské unie.

Úspěšné splnění komunikačních priorit evropských orgánů v partnerství s členskými státy bude významným krokem k lepší informovanosti občanů Evropské unie. Pouze dobře informovaný občan může využívat příležitostí, které se mu nabízí, a zapojit se do aktivního dialogu o Evropě. Všichni jsme zažili důsledky problémů nedostatečné informovanosti lidí: zamítavá hlasování v referendech a zablokování rozvoje Evropy.

Jako předsedkyně bulharského občanského sdružení jsem pevně přesvědčena, že zapojení občanů do rozhodování jim umožní přímo ovlivňovat politické procesy na úrovni EU. Jsem přesvědčena, že se jedná o jednu z velmi důležitých oblastí, která musí být rychle reformována a zdokonalena.

Jsem přesvědčena, že tato zpráva umožní Evropskému parlamentu předat nezbytné pokyny a nezbytná doporučení ostatním orgánům, ale také organizacím občanské společnosti, protože občané jsou klíčovým

prvkem budoucího rozvoje Evropy. Bez jejich spolupráce a účasti bychom nemohli dosáhnout cílů, které jsme si sami stanovili.

24. Boj proti mrzačení ženských pohlavních orgánů praktikovaném v EU (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0054/2009) paní Muscardiniové za Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví o boji proti mrzačení ženských pohlavních orgánů praktikovaném v EU (2008/2071 (INI)).

Cristiana Muscardini, *zpravodajka.* – (*IT*) Pane předsedající, dámy a pánové, domnívám se, že je obzvláště příhodné, že se naší rozpravy účastní právě pan komisař Michel. Jak víme, vždy věnoval velkou pozornost otázkám lidských práv a africkým tragédiím. Přítomnost pana Michela mi dává naději, že Komise seriózně projedná otázku, která se dnes netýká pouze 28 afrických zemí a různých zemí na Blízkém východě a sousedících zemí. Nyní se jedná o bolestný problém v samotné Evropské unii.

Hromadné přistěhovalectví z posledních let přeneslo tuto tragédii do zemí EU. Desítky tisíc mladých žen a dívek jsou každodenně ohroženy touto příšernou praktikou, která je nezvratně poškozuje jak z fyziologického hlediska, tak zejména duševně. Proto – přestože Parlament již tento problém odsoudil v minulých letech při mnoha příležitostech a prostřednictvím fondu DAPHNE poskytl finanční prostředky na 14 projektů pro boj proti mrzačení ženských pohlavních orgánů – proto dnes znovu hovoříme o tomto tématu, neboť tohoto jevu neubývá, ale naopak přibývá.

Musíme mít odvahu přijmout vhodnější seriózní metody prevence prostřednictvím kulturních kampaní umožňujících přistěhovalkyním, ale také otcům těchto dívek, pochopit, že následující kmenový rituál, který nemá nic společného s náboženstvím, žádným způsobem nenaplňuje či nevytváří budoucnost jejich dcer.

Představte si dívku, která navštěvuje francouzskou, italskou nebo belgickou školu, a poté, co se socializovala mezi svými vrstevníky, byla náhle vytržena z normálního života a donucena podstoupit tuto tragédii, jež ji poznamená na celý život. Tato dívka není pouze tělesně zmrzačena, ale je pro ni nemožné obnovit normální vztahy s ostatními lidmi; cítí se méněcenná, jiná, a v naší společnosti nechceme lidi, kteří se odlišují. Chceme, aby lidé, bez ohledu na své náboženství, barvu pleti nebo geografický původ mohli spolupracovat na budování lepší Evropy, bližší svým obyvatelům.

Proto, pane předsedající, pane komisaři, my jakožto Parlament – a ráda bych poděkovala svým kolegům z výboru, kteří mi pomohli s návrhem této zprávy – chceme harmonizaci všech právních předpisů členských států, aby bylo zmrzačování ženských pohlavních orgánů hodnoceno jako trestný čin. Nechceme uklidňující návrhy jako "propichování". Chceme úplnou rovnoprávnost žen a mužů; nechceme iniciační rituály, ale skutečnou integraci. Chceme, aby měly nevládní organizace možnost vykonávat svou práci, chceme preventivní politiky, které zahrnou sdružení přistěhovalkyň, chceme potrestání každého, kdo se pokusí mrzačit dívky a uvrhnout je do zvrácené spirály beznaděje a marginalizace.

Tato zpráva se týká mnoha oblastí a domnívám se, že ji poslanci měli možnost prostudovat a posoudit. Jsem přesvědčena, že by se k této výzvě k cílevědomé Evropě spojující úsilí svých tří orgánů v boji proti tomuto hroznému zločinu porušujícímu lidská práva měl připojit každý.

Louis Michel, člen Komise. – (FR) Pane předsedající, jménem svým i svých kolegů bych chtěl poděkovat paní Muscardiniové za její vystoupení, protože věřím, že se dotkla tématu, které je zároveň tragédií i skandálem. Opravdu chci poděkovat paní Muscardiniové za její vynikající zprávu o tomto důležitém tématu boje proti zmrzačování ženských pohlavních orgánů v Evropské unii.

Evropská komise velmi jasně odsoudila nepřijatelnou povahu tradičních praktik prováděných v Unii i ve třetích zemích, které závažně porušují základní práva žen a mladých dívek na zachování jejich tělesné i duševní integrity. S touto zprávou samozřejmě zcela souhlasíme. Domníváme se, že by všechny členské státy Evropské unie měly přijmout přísná opatření. Měl bych říci, že je třeba přijmout mnohem přísnější opatření pro vymýcení těchto praktik v Evropské unii i třetích zemích, protože jsou zcela nepřijatelné, a je neuvěřitelné, že mohou být v Evropské unii stále vykonávány. Proto musíme v rámci všech politických dialogů, které vedeme se třetími zeměmi, zajistit, že tyto země beze zbytku pochopí naše stanovisko. Rád bych na chvíli odbočil od tohoto dokumentu a prohlásil, že vás mohu ujistit, že se tento problém nalézá v pořadech jednání všech politických dialogů, které vedeme s rozvojovými zeměmi.

Docela nedávno mi telefonoval prezident Burkiny Faso pan Compaoré a sdělil mi, že se chystají přijmout zákon, který tyto praktiky zakazuje, přestože to nebude snadné. Chtěl bych poukázat na to, že samozřejmě existují některé rody, některé kmeny, jež tuto praktiku stále provozují, a že se v této zemi jedná o citlivé téma, ale vyjádřil touhu po pokroku, a to je podle mého názoru důležité.

Rovněž se dozvíte, že Komise pravidelně uvolňuje finanční prostředky Společenství na podporu projektů v Evropě i ve třetích zemích zaměřených na prevenci a vymýcení mrzačení ženských pohlavních orgánů a pomoc obětem a ohroženým mladým dívkám.

V Evropě je naším hlavním nástrojem program DAPHNE III, který podporuje evropské nevládní organizace a místní a regionální veřejné instituce a orgány v jejich boji proti mrzačení ženských pohlavních orgánů. Od svého zahájení v roce 1997 program DAPHNE spolufinancoval 14 projektů věnovaných této problematice a poskytl částku zhruba 2,4 milionu EUR. Projekty DAPHNE nám umožňují provádět odbornou přípravu v komunitách a podpůrné programy, vést informační kampaně, analyzovat vnitrostátní právní předpisy, shromažďovat informace a statistiky, rozvíjet nástroje a stanovovat osvědčené postupy, které využijí základní subjekty, a doporučovat politické směry evropským a vnitrostátním politikům.

Jsme zcela jasně rozhodnuti zachovat naši podporu uvedeným opatřením a pokračovat v projednávání této otázky v Evropské unii, nejen v souvislosti s prevencí násilí a pomoci obětem, ale rovněž v oblastech přistěhovalectví, azylu a trestního soudnictví.

Znovu se na chvíli nebudu věnovat tomuto textu. Musím vám říci, že jsem byl poněkud šokován určitým zbabělstvím ze strany našich vlád a některých politiků, kteří to považují za součást kultury, a tím pádem za nedotknutelné. Je mi to líto: minimem, které očekáváme od lidí, kteří přijdou do Evropy, je, že se přizpůsobí našim platným pravidlům. Jsem přesvědčen, že nemůže existovat žádná dvourychlostní spravedlnost, žádný koncept dvou rychlostí. Nemá to žádný dopad na kapacitu evropských zemí přijímat přistěhovalce, spíše naopak. Jedná se o diskusi, kterou jsem v minulosti zažil ve své vlastní zemi. Musím říci, že jsem šokován, jak někteří lidé z důvodu respektování kultury migrantů zásadně odmítají postih jednání tohoto druhu. Domnívám se, že pokud chceme tento problém vyřešit alespoň v Evropě, musíme dospět k trestání těchto praktik. Je třeba, abychom měli politickou odvahu, a nemyslím si, že by mělo nějaký dopad na schopnost dotčených zemí přijímat přistěhovalce, kdybychom prohlásili: "Toto je naše ústava, toto jsou naše pravidla, toto jsou naše lidské hodnoty a vy je musíte dodržovat. Když je nebudete dodržovat, postavíte se mimo zákon a budete potrestáni." To je z mé strany vše, ale těší mě, že jsem tyto věci řekl, protože zcela sdílím vaše rozhořčení nad tímto problémem.

V rámci své vnější pomoci třetím zemím Komise rovněž uplatňuje tři politiky pro boj proti zmrzačování ženských pohlavních orgánů. Především je to otázka emancipace žen, jejich lidských práv a jejich zdraví jakožto nedílná součást všech politických a strategických dialogů, které vedeme s partnerskými vládami.

Zadruhé to je podpora akcí prosazujících a lobbujících za zlepšení vnitrostátních právních předpisů a také za vytvoření vnitrostátních politik vhodných pro podporu práv žen a jejich ochranu a pro zákaz všech škodlivých praktik.

Zatřetí se jedná o podporu iniciativ zaměřených na rozšíření působnosti opatření politiků, společně s informačními kampaněmi zaměřenými na všechny části společnosti. Víceletý Haagský program pokrývající různé akce, jež budou prováděny za účelem budování prostoru spravedlnosti, svobody a bezpečnosti, skončí v roce 2010. V rámci sdělení se na jaře 2009 chystáme se předložit nový Stockholmský program na období let 2010–2014. Mohu vám potvrdit, že tento program bude klást velký důraz na aspekt ochrany základních práv a ochrany obětí, a to včetně podpory a ochrany práv dětí a žen.

Přestože Komise dosud nenavrhla konkrétní strategii pro boj proti zmrzačování ženských pohlavních orgánů, jsme rozhodnuti pokračovat v naší podpoře akcí zaměřených na jeho prevenci a zamýšlíme vznést tuto otázku v rámci vnitřních a vnějších politik Unie.

Předsedající. – Přednesení je ukončeno.

Hlasování se bude konat v úterý 24. března 2009.

Písemné prohlášení (článek 142)

Véronique Mathieu (PPE-DE), písemně. – (FR) Každoročně je v Evropě zmrzačením pohlavních orgánů ohroženo, nebo toto zmrzačení utrpí 180 000 přistěhovalkyň. Je důležité nezapomínat na to, že tato mrzačení představují porušení lidských práv s velmi závažnými tělesnými a duševními následky. Tyto praktiky nelze

ospravedlnit na základě kulturních nebo náboženských tradic. Aby byly zastaveny, musí členské státy prosazovat dodržování zákazů stanovených jejich vlastním trestním právem a mrzačení musí být považováno za trestný čin. Současně musí mít oběti nebo možné oběti přístup k právní a lékařské pomoci.

EU musí zvýšit svou podporu těm nevládním organizacím, které vykonávají významnou činnost v oblastech prevence a pomoci. Cílené informace a vzdělávací kampaně na vnitrostátní a evropské úrovni by měly odstranit tabu spojená s těmito praktikami a informovat rodiny o trestněprávních důsledcích takového jednání. Proto je důležité, aby se EU tímto problémem zabývala a určila společná preventivní opatření k zákazu praxe mrzačení v EU a odkazovala na tento zákaz ve všech dohodách o spolupráci uzavřených se třetími zeměmi. Mrzačení pohlavních orgánů je společenský problém, který se týká nás všech.

25. Mnohojazyčnost: výhoda pro Evropu i společný závazek (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0092/2009) pana Graçy Moury za Výbor pro kulturu a vzdělávání na téma Mnohojazyčnost: výhoda pro Evropu i společný závazek (2008/2225(INI)).

Vasco Graça Moura, *zpravodaj.* – (*PT*) Sdělení Komise nazvané Mnohojazyčnost: výhoda pro Evropu i společný závazek navazuje na dlouhou řadu dokumentů vypracovaných Parlamentem, Komisí, Radou, Výborem regionů a Evropským hospodářským a sociálním výborem, ve kterých se na otázku mnohojazyčnosti nahlíží z různých úhlů.

Ve své zprávě opakuji dříve přijaté stanovisko Evropského parlamentu a obecně přijímaný názor Komise, že jazyková a kulturní rozmanitost EU představuje významnou konkurenční výhodu, a proto je třeba beze zbytku podporovat výuku jazyků a výměnné programy ve vzdělávací a kulturní oblasti, a to jak v Unii, tak mimo ni.

Zdůrazňuji rovněž význam jazyka jako faktoru sociálního začlenění. Souhlasím s významem dialogu s ostatními oblastmi světa, přičemž je třeba věnovat pozornost konkrétním vazbám v oblasti jazyka, historie a kultury mezi zeměmi EU a třetími zeměmi. Uvádím potřebu opatření podporujících překlady, literární i technické. Zabývám se otázkou mnohojazyčnosti v audiovizuálním odvětví, potřebou podpory učitelů jazyka a rozšíření ukazatelů jazykových kompetencí na všechny úřední jazyky EU, aniž by to bránilo jejich rozšíření na další jazyky, jimiž se v Evropě mluví a které se studují, včetně klasické řečtiny a latiny.

Pokud se týká výuky jazyků, ať již ve školách nebo v dospělosti, tvrdím, kromě jiného, že výuka v mateřském jazyce je zásadní pro veškerou další výuku. Rodiče a opatrovníci musí mít možnost volby úředního jazyka, v němž se mají učit jejich děti v zemích, kde existuje více než jeden úřední jazyk, nebo kde společně existují jeden úřední jazyk a další regionální jazyky. Rovněž tvrdím, že by žádný školák neměl být zbaven výuky v úředním jazyku dotčeného státu.

Chtěl bych zdůraznit, že se v žádném bodě mé zprávy nezpochybňují regionální nebo menšinové jazyky. Jasně tyto jazyky uznávám a respektuji a v žádném případě se je nepokouším potlačit. Ani jeden aspekt mé zprávy není v rozporu s těmito jazyky. Avšak poslanci z řad socialistů, liberálů a Zelených předložili alternativní návrh, který zkrátka opomíjí tyto tři body, jež jsem právě uvedl.

V jeho důsledku jsou zásady týkající se základních práv, které jsou již dlouho vymezovány, přijímány a praktikovány v Evropské unii, takřka eliminovány kvůli tlaku galicijských, katalánských a baskických nacionalistů. Bude-li tento alternativní návrh přijat, Evropský parlament ustoupí.

Tyto záměry jsou zcela zřejmé. V dnešním vydání španělského deníku *El País* se na stránce 37 dočtete, že před třemi měsíci nejvyšší soud rozhodl, že by přihlášky měly obsahovat rámeček, kde jsou rodiče tázáni, jaký jazyk si přejí pro svoje děti v rámci primárního vzdělání, což je něco, co katalánská vláda dosud neučinila.

Nemyslím si, že by tato alternativa měla být přijata. V protikladu k bodům mé zprávy je výsledkem nepřijatelná ochrana krajně nacionalistických tendencí a nepřijatelně to odporuje našim základním právům a svobodám, a dokonce zásadě subsidiarity, nehledě na to, že tato alternativa odporuje také zásadám vymezeným v předchozích dokumentech Evropského parlamentu a Rady, které nebyly nikdy zpochybněny.

Proto žádám tuto sněmovnu o velkou opatrnost. Předložená alternativa musí být zamítnuta a moje zpráva musí být přijata, jak tomu bylo ve Výboru pro kulturu a vzdělávání dne 17. února – 20 hlasy pro, 3 proti a 8 členů se zdrželo.

Pane předsedající, Evropská unie musí být místem úcty k demokracii a pluralismu, nikoliv místem vyloučení nebo bezdůvodného omezování základních práv a svobod.

Louis Michel, *člen Komise.* – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, nejdříve bych chtěl poděkovat panu Graçovi Mourovi za jeho zprávu z vlastního podnětu o mnohojazyčnosti.

Tato zpráva podporuje přístup Komise a klade důraz na kvalitu výuky jazyků a jejich učitelů, na integrovaný přístup pro všechny vrstvy naší společnosti, na jazykovou rozmanitost a současné usnadnění našeho porozumění úloze sdělovacích prostředků a překladů literatury a na jazykové a kulturní vazby se třetími zeměmi.

Souhlasím s názorem zpravodaje, že mnohojazyčnost má vzhledem k rozvinuté komunikaci, rostoucí mobilitě a zvyšující se globalizaci významný dopad na každodenní život evropských občanů.

Zásada výuky mateřského jazyka a dvou cizích jazyků v raném věku jsou referenčními body naší politiky v oblasti mnohojazyčnosti. Náš přístup vychází z tohoto zavedeného práva. Posiluje význam celoživotního vzdělávání a jeho cílem je začlenění nejzranitelnějších skupin do naší společnosti. Hovořím zejména o těch lidech, kteří zanechali svých studií, o přistěhovalcích a osobách hovořících pouze jedním jazykem nebo osobách jazykově méně kompetentních.

Kromě toho chceme zvýšit naše úsilí týkající se učňů, dospělých a starších osob, kteří se již dlouhou dobu nevzdělávají a kteří nemusí stačit rozvoji.

Vítám vaši podporu našemu přístupu. Zásadní pro zasažení těchto skupin jsou individuální motivace a uplatňování vhodných vzdělávacích postupů. Nové technologie, jako je internet nebo interaktivní audiovizuální média, poskytují mnoho možností, jak tyto skupiny zasáhnout a rozvíjet a přizpůsobovat způsoby výuky jejich konkrétním potřebám a schopnostem. Na evropské úrovni podporuje náš program celoživotního vzdělávání všechny jazyky: úřední jazyky Evropské unie, regionální a menšinové jazyky a ostatní světové jazyky. To odráží novou realitu v Unii a rovněž jazykové požadavky našich občanů.

V souvislosti s narůstající mobilitou a přistěhovalectvím je zásadní, aby lidé ovládali mateřský jazyk nebo jazyky, mají-li být plně začleněni do společnosti. Chtěl bych však v této souvislosti poukázat, že v oblasti jazykové politiky mají hlavní slovo členské státy, a to i v oblasti regionálních a menšinových jazyků, jejichž rámec je stanoven Evropskou chartou regionálních či menšinových jazyků Rady Evropy.

Vítám všeobecnou podporu našeho přístupu k mnohojazyčnosti ze strany Parlamentu.

Předsedající. – Přednesení je ukončeno.

Hlasování se bude konat v úterý 24. března 2009.

Písemná prohlášení (článek 142)

Corina Creţu (PSE), písemně. – (RO) Jazyková a kulturní rozmanitost 27 členských států EU přispívá k porozumění a spolupráci a také přeshraniční mobilitě pracovníků a asimilaci evropských hodnot. Je důležité soustavně zlepšovat politiky EU zaměřené na podporu vzdělávání v mateřském jazyce a zajištění vzájemné srozumitelnosti mezi jazyky. Pro co nejúčinnější uplatňování postupů a dosažení integrace prostřednictvím uznání jazykových rozdílů potřebujeme spolupráci vnitrostátních orgánů a Evropské komise.

Rumunsko je jedním z členských států Evropské unie, které nad evropským průměrem zajišťují úroveň ochrany a podpory menšin, přičemž propaguje vzdělávání v jejich vlastním jazyce. Univerzita Babeş-Bolyai v Kluži-Napoce je vynikajícím příkladem podpory mnohojazyčnosti.

Naneštěstí byly zorganizovány demonstrace, dokonce u Evropského parlamentu, a byly zahájeny iniciativy požadující uzavření univerzity Babeş-Bolyai z důvodu nezákonné diskriminace na základě etnické separace. Proto vás chci upozornit na nebezpečí představované zhoršením tónu diskuse o etnických záležitostech. Dodržování práv menšin a podpora mnohojazyčnosti nesmí být zneužívána tím, že se změní v kouřovou clonu zakrývající akce prováděné proti evropskému duchu a harmonii mezi etniky. Mnohojazyčnost musí být společným jmenovatelem, nikoliv rozdělujícím faktorem Evropské unie.

Gabriela Creţu (PSE), písemně. – (RO) Existují praktické argumenty podporující mnohojazyčnost: snižuje riziko nezaměstnanosti, zvyšuje šance na získání zaměstnání, pomáhá zvýšit kvalitu poskytovaných služeb a produktivitu práce a usnadňuje mobilitu. Všichni je známe a z tohoto hlediska jsou názory spíše souhlasné.

Zde bych chtěla zdůraznit význam dalšího důvodu podpory mnohojazyčnosti a souvisejících opatření.

Mnohojazyčnost přispívá k přijímání hodnot a názorů, které jsou zásadní pro evropský sociální model: vzájemného porozumění, důvěry a solidarity. Účinně pomáhá dosažení jednoty ve světě rozmanitosti.

V tomto ohledu musíme trvat na potřebě zachování evropské jazykové rozmanitosti. Jedním ze způsobů dosažení tohoto cíle by byla výuka druhého cizího jazyka, kterým by byl jiný jazyk než mezinárodní jazyk. Mohou se vyučovat jazyky sousedních zemí nebo jazyky etnických menšin v dotčené zemi a rovněž jazyky rozvíjejících se ekonomik, s nimiž se úspěšně rozvíjejí vztahy.

Chtěla bych vyjádřit přesvědčení, že se příznivé dopady takové politiky mohou projevit později v každodenním životě.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE), písemně. – (DE) Jazyková rozmanitost je důležitá. Je součástí každodenní reality Evropské unie a má stále větší význam pro vztahy mezi členskými státy, pro způsob soužití našich multikulturních společností a pro společná politická opatření Evropské unie. Avšak rozhodovací pravomoc v jazykových záležitostech náleží především členským státům. Není úkolem Evropského parlamentu, aby formuloval požadavky a doporučení pro jazykovou politiku. Skutečnost, že má EU komisaře pro mnohojazyčnost, vysvětluje naléhavou potřebu reformy Komise a to, že v ní musí být méně komisařů, než je členských států.

Iosif Matula (PPE-DE), písemně. – (RO) Chtěl bych poblahopřát svému kolegovi panu Graçovi Mourovi za to, jak úspěšně v této zprávě spojil obecné, regionální a dokonce místní zájmy.

Osobně jsem navrhl, aby se občané náležející k etnické skupině hovořící menšinovým jazykem náležitě naučili úřední jazyk státu, ve kterém žijí. To by jistě poskytlo výhodu při hledání pracovního místa pro dobré sociální začlenění. Naneštěstí nebyl tento pozměňovací návrh přijat příslušným výborem, ale jsem stále hluboce přesvědčen, že by to bylo velmi užitečné.

Na druhé straně jsem navrhl, aby byli úředníci, kteří se v rámci své činnosti často setkávají s občany jiných členských států, vybízeni k tomu, aby se naučili druhý evropský jazyk. Domnívám se, že by to bylo přínosné s ohledem na migraci pracovních sil po celé Evropě a rovněž vzhledem k mobilitě pro účely cestovního ruchu.

Jedná se o jediný způsob, jak můžeme podpořit komunikaci a mezikulturní porozumění, což jsou základní hodnoty Evropské unie.

26. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

27. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 23:05.)